

30000

پایزه برا

چند سه روز شته یه کی راسته قینه یه

مفتی اقرا الثقافی

www.ahlamontada.com

به رگی دووهم

مه لاله حمیدی شهریه

www.iqraa.ahlamontada.com

ئەلکەتەب (کوردی ، عەرەبی ، فارسی)

پایزه برا

به رگی دووهم

نوسینی

مه لا نه همه دی شه ریه

پیدا چوونه وهی

ئیکرام که ریم

ناوی کتیب: پایزه برا - بهرگی دووه م

ئاماده کار: مه لانه حمه دی شه ریه

چاپ: چاپی یه که م

چاپخانه: چاپخانه ی ری نو

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له به ریو به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتی یه کان ژماره ی (۲۱۲۶) سالی

۲۰۱۲ ی پیدراوه.

تیبینی: ههر خوینه ریک چیرۆکیکی واقعی راست و دروستی لایه
نه توانی بۆمان بنیری له ریگای (کتیبخانه ی تیشک) دوه.

به ناوی خواي داناو زاناوه
پیشه کیهك به قه له می (ماموستا نیکرام کهریم)

خوینهرانی به پریز! ماموستا مه لا نه حمه دی شهریعه پوونوسی نه م
به رگه ی کتیه که ی بۆ ناردم، تا هم پیشه کییه کی بۆ بنوسم وهم
تییینی خوشمی بۆ بنیرم، منیش به سوپاسه وه وامکرد که نه و داوی
کردبوو..

نه م کتیه به رگی دوهمه می کتیه (پایزه برایه)، که نووسه ری به پریز
که پاوه به خه وه نه و پووداوه دانشقه و پرپه ندانه ی بۆ کۆکردوینه ته وه
که له ناو کۆدلی کورده واریدا پوویانداوه.

کۆدلی کورده واری له هه موو ناوچه کانیدا دهیان و بگره سه دان پووداوو
چیرۆکی له م چه شنه یان تیدایه و چاره پوانی پیاویکی خه مخۆرو
خوینده واری وهك ماموستا نه حمه دن، که له که شکۆلتیکا کۆیانبکاته وه و
بیخاته به رده م خوینهرانی کوردو به ره ی نوێ.

خۆزگه هه موو کهس وهك ماموستا مه لا نه حمه د یان وهك ماموستا مه لا
که ریمی موده پریس ژیا ننامه ی زانا یان و پوودای پیاوه داناو قسه
خۆشه کانی ناوچه که ی خۆی کۆنه کرده وه نه ییده هیللا بغه وتین و نه یکرده
که نجینه یه کی ده وله مه ند بۆ نه وه کانی داهاتوو.

له وانه یه نه م نووسینه انه به دهردی هه موو که سیك نه خوات، یان
که سائیک هه بن گالته یان به کۆکردنه وه ی نه م که لتووړه کورده وارییه بیت،
به لام له راستیدا نه م نووسینه انه پهن له ئاماژه ی جوان، وهك:

○ پيشاندانى كاريگهري قوۋلى پەرۋەردەي ئىسلامى لە ناو
كۆمەلگەي كوردەواريدا .

○ نيشاندانى زەرۋورەتى ئەو پەرۋەردە ئىسلامىيە بۇ پاكرتن
ومەكەمكىردنى كۆمەلگەكەمان .

○ دەرپرېنى راستى ئەو وادەو بەلئىنانەي كە خدا وپېغەمبەرى خوا
ئەيدەنە خەلگى كاتىك پابەندى پەيامى پەرۋەردگار ئەبن،
پىشكەشكىردنى ماددەيەكى خاۋى دەۋلەمەند بۇ چىرۆكنوسان
وشانقاران ووتارىيىزان، تا ھەرىكەيان بە شىۋازى خۇي جارىكى ترئەو
چىرۆكانە داپرېئىتەۋەو فېلم وكتىپ ووتارى لى دروست بكات .

ئەم جۆرە نووسىنانە جگە لە تام و چىزى تايىبەتى خۇيان، ئەبنە
ئاۋىتەيەكىش: خويئەر خۇي دەبىنئىتەۋەو بۇي دەردەكەۋىت كە ئەو تا
چەندە لە ھەلۋىستانەۋە نەزىكە يان دۈۋرە، مەن بېۋام وايە خويئەر پاش
خويئەندەۋەي ئەم پۈۋداۋە راستەقىنانە بە خۇيدا دەچىتەۋەو دەستكارى
ھەندى بېرۈپاۋ ھەلۋىستى خۇي دەكەت، چونكە چىرۆك بەھىزترىن
ۋەسىلەيە بۇ ئامۇزگارى و پەرۋەردەكىردنى ھەم تاك ۋەھم كۆمەل..

ياخۇا دەستى مامۇستا ئەھمەد خۇش بېت و نمونەي زۇر بېت لە ناو
كۆمەلگەكەماندا .

إكرام كريم

۲۰۱۳/۷/۱۲

به ناوی په رومردگاری میهره بان

پیشه کی

سو پاس و ستایشی هه می شه و به رده وام و بی پایان بۆ خولقینه ری
فریشته و پهری و ناده مییه کان، په وانه کاری ته وای فروستاده و
پتغه مبه رده کان، وه گه پخه ری ژیا نی ته وای خاوه ن گیان و پوچ
له به رده کان، پاخه ری فهرش و سفره و خوانی زه وی و پاگری چه تری
ناسمان، راگیر که ری شاخ و چیاکان، هه لقولینه ری کانی و سه رچاوه و
کارژ و فرمی سکی چاوان، نه و خوا به ی پوچ و دل و گیان ده خاته پیکه نین
و گریان .

سه لات و سه لامی هه می شه و به رده وام له سه ر پتغه مبه ری نی سلام
(ﷺ)، په زامه ندی و میهرو خوشه ویستی خوا بۆ دیداری یارو یاوه ران و
شوینکه وتوان و زاناو پیاوچاکان .

چیرۆك و به سه رهات سه ربازی خودان، دله داخراوو ده رونه خه مبارو
خه مۆك و گیان و لاشه گرژ بووه کانی پی هۆگر ده کات، چاوه وشك و
برینگ و بیئاوه کان له وشكه سالییه وه ده کاته به هاری ته پو پاراو، پوه
گرژو تال و غه مباره کان که شده کاته وه و ده یانکاته خونچه گولی دم
به خه ندی به هار، ته نانه ت به رامبه ر دۆست و دوژمن و به دکار .
چیرۆکه کان په ند و نامۆژگاری و ده رسن بۆ ژیر و خاوه ن عه قله کان^۱.

---

^۱ - خودای گه و ره ده له رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لِكُصْفِهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یوسف ۱۱۱ .
واته: (به دلتیاییه وه له چیرۆکه کانیاندا په ندی ژور هه به بۆ ئه وانه ی خاوه نی ژیرین).

مالیکی کوپی دینار (په حمه تی خوی لی بیټ) فهرمویه تی: ((الحکایات تحف الجنّة))، واته: چیرۆک و به سه ره اته کان دیاری به هه شتن، شیخ جونهیدی به غدادی (په حمه تی خوی لی بیټ) فهرمویه تی: ((الحکایات من جنود الله عزوجل، يقوي بها إيمان المريدين، فقليل له: هل لهذا من شاهد؟ قال: قوله تعالى: ﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرِّسْلِ مَا نَشِئْتُمْ بِهِ فُؤَادَكَ...﴾)). واته: چیرۆک جوریکه له سه ربازی خوداو ئیمانی ریگی ریئواری خودایان پی به هیژ و پته و ده بیټ، لییان پرسى به لگه ته هه یه بۆ نه مه؟ فهرموی: نه فهرموده ی خوی گه و ره که ده فهرمویټ: «ته وای چیرۆکی پیغه مبه ره کانت بۆ باس ده که یه تا دلټ پی دابمه زریټ». لیره شه وه هه قی خویه تی سوپاس و نزای خیرو پیژانینم ده ربیرم و ناراسته ی هه مو نه و به ریژانه ی بکه م که له کۆکردنه وه و نوسین و هه له چنی و پیذاچونه وه و چاپکردنی نه م بابه ته ی به رده ستان به شدارییان کردوم؛ له خوام داوا یه بیکاته تویشوی سه فهرو گه شتی به ره و خواچونمان.

هه ره ها جیی خویه تی لیره شدا ئامازه به م چهنه خاله بکه م: یه که م: کۆمه لیک له خوینه رانی به رگی یه که می نه م کتیبه پرساریان کردبو بۆچی ناوت ناوه (پایزه برا)؟ و شه ی (پایزه برا) چی ده گه یه نیټ؟ به کورتی ده لیتیم: له کورده واریدا (پایزه برا) به و که سه ده وترپټ که له گه رمه ی کاسپی وئیشوکاردا سه ردانت نه کاو ماندیوینیه کیشټ لی ناکات، کاتی به هارو هاوین و کاتی ئیشوکار ناتناسیت، به لام هه ره که پایزی دره نگکردو کاتی به رزقپاو چیرۆک گێرانه وه و کاتی

١- صلاح الامة فی علو الهمة ج ١/ م ١٠٩.

حاسلات هات، سیله ی په حمی ده جوئی و دی بۆ سهر دانت بۆ
سهر سفره و بهر ژوپا .

بۆیه ئه م ناو نیشانه شم بۆ کتیبه که هه لێژارد، له ناو نیشانی چیرۆکی پیرمانای
ناو کتیبه که وه وه رمگرت، که به سهرهاتی دوو برایه، به کیکیان له کاتی
ده و له مهندي و بوندا برار برازا کانی له بیر نه بووه و به رامبهریان بێبه زهیی بووه،
به لام له کاتی هه ژارکه و تنیدا به قوربان و به ساقهیان ده بیست و پیا یاندا هه لده لیت .
دووه م: چۆن ئه م به سهرهاتانه م کرده کتیب؟

له منالیمه وه زۆر هه زم له به سهرهات و چیرۆک و ژیا ننامه ی پتفه مبه ران و
پیا و چاکان بووه، له ده رس و ده ورو و تارو کۆپو مه جلسیشدا زۆر چیرۆک و
به سهرهاتم ده گنێرا یه وه، هه روه ها به سامان و گه نجینه ی ئه م میلله ته
موسولمانه شم ده زانین، وامده زانی و واشده زانم که ئه م خه زتنه و گه نجینه یه نا بیست
بفه وتیت و بێهوده به روات، به لگو ده بی پیا ریزری و له شوینی تایبه تی و قاسه ی
مه حکمه ی خۆیدا پاسه وانی لی بکریست و بپا ریزریست، ئیمه ش هه مو لی پسر اوین
به رامبه ر هه موو جوړه سامان و گه نجینه یه کی ئه م گه له ی خۆمان .

سییه م: له هه موو که مو کوپی و هه له و په له یه ک داوای لی بوردنم هه یه،
سهره تا له خه زمه ت خودای په روه ردگا ردا، و دواتریش له خه زمه ت هه ر
که سی کدا که گله یی و گازنده یه کی هه بیست له بلاو کردنه وه ی هه ر
به سهرهاتی ک، یان بوونی هه له و که م و زیادی یان هه ر زیاده په و ی و
که مه تر خه میه ک، یان هه ر به سهرهاتی ک مانی خۆییم نه دا بیستی، چونکه
کاری مرو ژ بۆ که م و کوپی نا بی، و ناش بیست مرو ژه کانیش له ترسی
که مو کوپی و په خنه هیچ کاری ک نه ک ن .

چوارهم: په خنډو ټيټيښي و سره نجه کانتان وهکو چه پکه گول وده درگرم و به بهخشش و خه لاتيان ده زانم، بږيه هيوادارم هه موو خوښه رڼک که په خنډه يه کم بږ ده نيږي، واهه ست بکات که به ديار بيه وه هاتووه بږ لام.

پينجهم: هم نوسراوه ي بده دره ستان - کتبي پايزه - برا، به هه موو بهرگه کانپوه - ته نها مال و ساماني من نيه، وهکو پيشتر يش باسمر کرد گه نجينه و ساماني ميلهت و گه له که مانه و نرکي هه موومانه کږي بکينه وه، و بينوسينه وه و شه نوکوي بکين، به هه موومان خه رمانی پر پهرو بومي سور بکين و بهرهمي بهينين، که واته خوښه ري بهرږز! ترش هر به سره هاتيکي گونجاو هاروشپوهت له لايه به شداري نه و خيره بده واهه بکه، به لام ده بيت بابته که ت که ت بابته تيکي پږحي و سره نچراکيش و پاست و دروست بيت، نه که چنراوي خه يالي خوت يان که سيکي تر بيت. به موش له فهوتان پرگاري ده که يت و ده بيت زه خيره و توپشويه کيش بږ هه موو لايه کمان .

ليړه شدا کوتايي به م پيشه که دینم و هه موو لايه کتان به خودا ده سپيرم و له خودا داواده که م ليتمان وده رگري و مایه پوچ و دهسته خه پږمان نه کات و تاي ته رازوي چاکه کانمانی پي سهنگين و قورس بکات .

له کوتايشدا سوپاس و پيزانينم ناراسته ي ماموستا نيکرام کهريم و ماموستا کاظم علی و کتبخانه ي تيشک ده که م، که نرکي سره که نووسين و پيداچونه وه به چاپگه ياندي هم نوسراوه يان گرته نه ستو.

مه لا نه حمده ي شريعه - ۲۰۱۲/۶/۲۴

دوشه ممه - دواي نويزي عه سر/ سلیماني مه جید به گ

دوای بیست و پینج سال نالتونه دزاوه‌که‌ی بۆ هیئانه‌وه

تۆبه‌کردن یه‌کێکه له پایه سه‌ره‌که‌یه‌کانی مانه‌وه‌و به‌رده‌وامی بانگه‌وازی ئیسلامی له‌سه‌رانه‌ری دونیادا، به‌دریژی میژوو ملیۆنه‌ها خه‌لک دوای تاوانکردن و خراپه‌کاری و له‌خوا یاخیبوون خوا ته‌مه‌نی درێژکردن، و پوی په‌حمه‌تی تێکردن، پێش نه‌وه‌ی به‌خراپه‌کاری و گوناخباری بمرن به‌هره‌ی ته‌وبه‌کردنی پێ به‌خشیون، فرمێسکی په‌شیمانان بۆ پابردوویان هه‌لپه‌شته‌وه په‌شیمانان ده‌ریپروه، کارو هه‌لویستی سه‌رسوپه‌ینه‌ریان تۆمار کردوه که به‌بیستن و خویندنه‌وه‌ی نه‌وه‌لویستانه‌ مرۆڤ سه‌رسام ده‌بی. نه‌مه‌ش دیمه‌نی ته‌وبه‌و په‌شیمانی ته‌وبه‌کاریکه له‌سه‌ر زمانی مامۆستا سید علی عبد الواحد^۱:

له‌وتاری هه‌ینی پۆژی ۲۰۱۲/۱/۶ له‌مزگه‌وتی شیخ عبدالقادی چۆیسه‌ باسی هۆکاری باران نه‌بارینم کرد، به‌تایبه‌تی گوناخباری و خواردنی مالی خه‌لکی و گوینه‌دان به‌گیرانه‌وه‌ی مافی خه‌لکی، بۆ ئیواره‌که‌ چومه‌ ماله‌وه‌ زه‌رفیکیان بۆ هیئام، وتیان: نه‌مه‌ ژنێک هیئاویه‌تی، وتویه‌تی: مامۆستا خۆی ده‌زانێ چیه‌، که‌ زه‌رفه‌که‌م هه‌لپه‌چری گۆبه‌رۆکیکی نالتون و نامه‌یه‌کی ده‌سته‌خت بوو، خێرا نامه‌که‌م خویندنه‌وه‌، نوسرابوو: مامۆستا من نه‌مۆ له‌ مزگه‌وته‌که‌ی تۆ نوێژی هه‌ینیم کردو گویم له‌ وتاره‌که‌ت بوو زۆر کاری تێکردم، نه‌م گۆبه‌رۆکه‌م بیست و پینج سال له‌مه‌وبه‌ر دزیوه‌،

---

^۱ - مامۆستا (سید علی سید عبدالواحد) دانیشتووی گه‌په‌کی (شیخ عبدالقادی چۆیسه‌یه‌)، وتاریبێژی مزگه‌وتی (شیخ عبدالقادی) و پێشنوێژی مزگه‌وتی (عوسمان ئاغا)یه‌.

کاتیک مالی فلان کەسی ناسیایوتان ژنیان هیئا بۆ (ک) کورپیان، ئەوکاتە
 زۆر حەلāl و حەرامم لێک نەئەدایەو و موحتاجیش بووم، گۆبەرۆکە کە ۲۰
 مسقال بوو، ئەوکاتە هەر دەستبەجێ فروشتم و خەرجمکرد، بەلام ئیستا
 چومە بازار ئەم گۆبەرۆکەم بۆ کرپونەتەو کە بیست مسقالە و هەرەک ئەو
 عەیارە هەژدەیه، (پەنجا گەلام پێداو، جا توخوا مامۆستا تۆ وەکیلی
 من بەو بۆیان بەرەو و پێیان بلێ گەردنم ئازادکەن.

منیش بۆ بەیانی گۆبەرۆکە کەم برد بۆلای زەرەنگەر، کیشام تەواو بوو
 بیست مسقالی عەیارە هەژدەبوو، نرخەکەشی پەنجاو یەک گەلابوو، ئیتر
 لەمالەو داما هەتا پۆژی هەینی داهاوو کە دەیکردە (۲۰۱۲/۱/۱۳)، لە
 وتارەکەمدا باسی ئەو هەلوێستم کرد، کە زانیم بیگومان ئەو خوشکە
 ئەم کارە کردووە لێرەیه و گۆی لێیه، هەرچەند من نەمەزانی کێیه.

ئینجا شەو لەگەڵ خێزاندا ئالتونەکەمان هەلگرت و پۆشتین بۆ
 مالهە، کە زووتر دراوسێمان بوون و هاووچۆمان هەبوو، بەلام ماوەی
 دووسال بوو نەچوو بومە مالیان، زۆریان پێخۆش بوو، نەشیان دەزانی
 هەوالی خوشترم پێیه.

دوای ماوەیەک دەستم کرد بە پرسیار کردن، کوپەکان کێیان ژنی
 هێناو؟ ئەو کچەکان شویان کردووە؟ لەناو پرسیارەکاندا وتم: ئەو
 ئیو کوپیکتان هەبوو بەناوی (ک)؟ وتیان: بەلێ ئەو هەتا لە خزمەتتایە،
 وتم: ئەو ئەوکاتە (یان ئەو پۆژە) کە ژنتان بۆ گواستەو هێچتان لای
 ون نەبوو؟ هەموو بەسەر سوپمانەو سەیری یەکیان کرد، وتیان بۆ
 مامۆستا هیچ بوو؟ وتم: هەر حەز دەکەم پرسیار بکەم ئەگەر لە بێرتان

مايیت، سه‌یرێکی په‌کتریان کرد، و‌ت‌یان: به‌ئێ مامۆستا گۆبه‌رۆکێکمان لێ و‌ن بوو، بێسه‌رو شوێن بوو که‌س نه‌یزانی چی لێهات، ئێمه‌ش لێی نا‌ئومێد بووین و باس‌مان نه‌کرد، ئینجا منیش گۆبه‌رۆکه‌که‌م ده‌ره‌یتناو و‌تم: ئافره‌تێک له‌ دوا‌ی نو‌یژی هه‌ینی و‌دوا‌به‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی گۆبیستی و‌تاری هه‌ینی بووه‌ له‌ مزگه‌وتی خۆمان، ئه‌م گۆبه‌رۆکه‌ی خستۆته‌ زه‌رفێکه‌وه‌ و‌ ه‌یتا‌ویه‌تیه‌ مانی ئێمه‌ و‌ داینا‌وه‌ و‌ پۆیشتوه‌ و‌ ئه‌م نامه‌یه‌شی نوسیوه‌، منیش وه‌ک ئێوه‌ نازانم کێیه‌ و‌ نایناسم و‌ نه‌مبینیوه‌، به‌لام منی کردۆته‌ وه‌کیل که‌ ئه‌و گۆبه‌رۆکه‌تان ته‌سلیم بکه‌مه‌وه‌ و‌ داواتان لێبکه‌م گه‌ردنی ئازاد بکه‌ن، خه‌یزانی ماله‌که‌ به‌ بیستنی قسه‌کانی من هه‌موویان ده‌ستیان کرده‌ گریان و‌ گه‌ردن‌یان ئازاد کردو‌ منیشیان له‌گه‌ڵ خۆیان د‌ل‌خ‌و‌ش‌کرد.

ئه‌وه‌ش که‌ زۆر مایه‌ی سه‌رسوپ‌مان بوو! ئه‌و هه‌فته‌یه‌ی که‌ من به‌سه‌ره‌اته‌که‌م باس‌کرد (٢٠١٢/١/١٢)، بارانیکی خۆش و‌ به‌لێزمه‌ زۆربه‌ی زۆری کوردستانی گرت‌وه‌، نه‌ک هه‌ر من و‌ خانه‌واده‌ی خاوه‌ن گۆبه‌رۆک و‌ ته‌وبه‌کاره‌که‌ د‌ل‌خ‌و‌ش‌بووین، به‌لکو ته‌وا‌ی خه‌لکی کوردستان و‌ گ‌ژو‌گی‌او دا‌رو دره‌خت گو‌ل و‌ گو‌ل‌زارو ده‌شت و‌ ده‌رو هه‌ردو‌ کانی و‌ چپاکان و‌ با‌لنده‌و گیانه‌به‌رو زینده‌وه‌ریش د‌ل‌خ‌و‌ش‌بوون به‌بارینی ئه‌و بارانه‌ خۆش و‌ به‌پێته‌، و‌ زۆربه‌ی چپاکانی کوردستانیش می‌زه‌رو سه‌رپۆش و‌ تارا‌ی سپی و‌ زیویان پۆشی، به‌هۆی ئه‌و چه‌ند تاوه‌ به‌فره‌سپی و‌ بێگه‌رده‌ی زۆربه‌ی شو‌ینه‌کانی کوردستانی گرت‌وه‌.

له‌وه‌ش گه‌وره‌ترو سه‌نگین‌تر ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ش ته‌وبه‌ی ته‌وبه‌کارانی زۆر پێخۆشه‌، زیاتر له‌و که‌سه‌ی پێخۆشه‌ که‌ که‌لوپه‌ل و‌

خواردن و خواردنه وه که ی به ولاخه که یه وه له دهشتیکی بییندا لیونده بییت و دهست له ژیا نی خۆی دهشوات، به لām له ناكاو له پرمی ولاخه که ی پاده چلکێ و له خۆشیدا لیی تیکده چیت که چۆن سوپاس و ستایشی خوا بکات، بۆیه له جیا نی ئه وه ی بلێ: (خوایه تو په روه ردگاری منی و منیش بهنده ی تو م)، ده لێ: (خوایه تو بهنده ی منی و من په روه ردگاری تو م). به لām خوا لیی ناگریت و له سه ری نانوسییت.

سوڵحه که ی کاک ئه حمه دی شیخ

مامۆستا یان و زانایانی ئیسلامی کوردستان هه می شه له خزمه تی خه لکیدا بوون خزم بوبیت یان بیگانه، ناسیاو یان نه ناسیاو، دۆست یان دوژمن، دوور یان نزیک، ته نانه ت زۆر جار سنوری ولاتیان برپوه له پێناو ناشتکردنه وه ی دوو هۆز یان دوو بنه ماله، ته نانه ت دوو که سیشدا. له م باره وه له بهرگی یه که می ئه م کتیبه دا چه ندین نمونه ی قه شه نگ و دیمه نی سه رنج پاکیشم نووسیوه، وه کو له لاپه ره (٤٢) دا داستانی ناشتکردنه وه ی دوو هاوسه رم نووسیوه دوا ی (٤٦) سا ل دووری و لیكدابرا ن، له لایه ن مامۆستا خه مخۆر مامۆستا مه لامحمودی ئازادییه وه، هه روه ها چه ند بابه تیکی تری بۆ نمونه له لاپه ره کانی (١١١) هه مان کتیبی -پایزه برا- دا. لیژه شدا سه ره نجی خوینه ر له خوشکان و برایان پاده کیشم بۆ ناشتکردنه وه ی دوو هاوسه ر، به لکو هه ردوو بنه ماله که شیا ن له لایه ن زانا و

خواناسی گه وړه ی گه له که مان کاک (نه حمه دی شیخ مه عرونی نۆده می) په حمه تی خوايان ليښت.

زانای گه وړه ماموستا (شیخ صدیق سرگه تی)^۱ (په حمه تی خوی ليښت) له مانگی (۲۰۱۱/۵) بوی گيږامه وه، فهرمووی: سالتیک له ده فهری مهربان چومه گوندیک به ناوی (سورکه ول)، له وی له گه ل پیاوړکی به تمه من و په ککه وتوو ده ستمان به قسه کردن کرد، دوی نه و دی بوی ده رکوت خه لکی عیراق و ده وروبه ری شاری سلیمانیم زوری پیخوش بوو، زور زیاتر پزی لیگرتم، وهکو که سیکي پایه دارو گه وړه لی دی ده پوانیم، دوی هه ناسه به کی قول و تی: سلیمانی مایه ی شانازی هه موو کوردیکه، که پیاوی زاناو خواناسی وه کاک نه حمه دی شیخی تیا هه لکه وتوه، جا گوینگره یاده وهریه کی کاک نه حمه دی شیخت بلی بگيږمه وه له م گونده دا، وتم: خوت به خره می گه یشتووی؟ وتی: به لی.

ده سستی پیکرد وتی: من ده سته هه رزه کار بووم، له م گونده ی نیمه پیاوړیک کچیک خوی دابوو به کورپکی گوندیکي دراوسیمان، دوی ماوه یه ک ناکوکیه ک ده که ویته نیوانیان، نافره ته که زویر ده بیت و دیته وه بومالی باوکی، باوکیشی زوری پیناخوش ده بیت و ده یه ویت به هیچ

---

^۱ درهنگ له گه ل ماموستا (شیخ صدیق سرگه تی) ناشنا بووم و ماوه کشی ته نها دوسال بوو، به لام نه ورنده ی به یه که وه بووین نیوانمان زور خورشور، وهفتانه چند جاریک به خره می ده که یشتم، له سردان و سهیران و بزنه شرعی و کره لایه تییه کانداه خره تیدا ده بووم، نه ویش گه لیک که یفی به من ده هات، له کورتا په زانی ژيانیدا به لی نی پیدام که دوی په مزان کره لیک به سره ماتم بلی بگيږته وه، به لام هرگ موله تی نه داو دوی جه زن له پزی (۲۰۱۱/۹/۱۲) دا کوچی دوی کرد، خودای گه وړه لی خوشیت.

جۆرىك جارىكى تر ئو كچه نەداتەو بە ھاسەرەكەى، بۆيە بە بۆچونى
 خۆى سويندىك دەخوات (يان بلّين برىارىك دەدات) لەبەرچاوى خەلكى،
 بۆ ئو ھى بنەستى كارەكە بكات و ئىتر كەس داواى ناردنەو ھى كچەكەى
 لىنەكات، دەلى: بەزاتى خوا ئو كچە نادەمەو ھەگەر كاك ئەحمەدى
 شىخ بىت تكاى بۆ بكات، ئو ھەش قەسەى ئو ھەل وئاخىرى بوو، بەخەيالى
 كەشىدا نەدەھات حاجى كاك ئەحمەدى شىخ پىي بکەوئتە ئو دى، يە،
 بەتايىبەتى لەوسەردەمەدا كە ھاتوچۆ زۆر گران بوو.

بەلام بەقەدەرى خوا كەسىكى خەلكى ئەم گوندە بەرپىواری پىي
 دەكەوئتە سلىمانى و لەگەل كەسانىكى ئەم شارەدا يەك دەكەون، دەست
 دەكەن بە قەسە گىرپانەو ھەسرگوزشتەو بەسەرھات، ئەم پىاوەش باسى
 كىشەى ئو مالا دەگىرپتەو ھە باسى سويندەكەى كابراش دەكات، ئەم
 قەسەو بەرخودەش بەرگوئى كاك ئەحمەدى شىخ دەكەوئتەو ھە (پەحمەتى
 خواى لىبىت)، ئىتر ھەر بەبىستنى ئەم بەسەرھاتە خەم و پەژارە
 دايدەگرىت و دەفەرموئت: (لا حول ولا قوه الا بالله)، ھەرچۆنىك بى ئو
 شەو ھى لىدەپوات، بۆ بەيانى كەشكۆل و بارگەو بنەى لىك دەئىت، مال و
 خىزانىش ئاگادار دەكاتەو كە ئو دەچىتە سەفەر بۆ كارىكى زۆر زەرور،
 ئەى قورىان ناكرى ئەم سەفەرە دوابخەيت؟ بۆ بەپەلەو گوزگەت؟ نەخىر
 ناكرى يەك سەعات دواى بخەم، دەى با چەند كەسىك لەخزمەتدا بىن، نا
 كوپەكانم ئىو ھەتتان لە كار مەكەن ئو كارە ئىركى منە خراوئەتە
 ئەستۆى من.

به‌لئ به‌یانی زوو له سلیمانییه‌وه به‌پێ ده‌که‌وێ دواى چه‌ند پۆژیک ده‌گاته گوندی (سورکه‌وێ)، پرسپاری مالى کابرا ده‌کات به‌و ناوێشانى که پێواره‌که‌ى گونده‌که‌یان له سلیمانی باسی کردبوو ناوى باوکی که‌که‌شى باسکردبوو.

که ده‌چێته مالى کابراو داده‌نیشیت خانه‌خویش نایناسیت، به‌لام وه‌کو که‌سیکی موسولمان و داب و نه‌ریتی کوردی موسولمان نه‌وپه‌ری پێزی لێده‌گریت، دواى نان و چا خواردن ده‌لێ قوربان چۆن پیت که‌وتۆته ئێره؟ نه‌ویش ده‌فه‌رموێ: بۆ کارێکی خێرهاتووم.

جا وه‌کو مامۆستا شیخ صدیق باسی کرد وه‌فه‌رمووی: سه‌رپۆش و له‌چکی ژنان جیا‌بوو له‌سه‌رپۆش و له‌چکی کچان، کاتی‌ک دوو ئافه‌رت به‌ خێرهاتنی کاک نه‌حه‌مه‌دی شیخ ده‌کن هه‌ردووکیان سه‌رپۆشی ژنانه‌یان به‌سه‌ره‌وه ده‌بیت، شیخ به‌ خانه‌خوێ ده‌فه‌رمویت تۆ دوو ژنت هه‌یه؟ ده‌لێ: نه‌خێر قوربان گه‌وره‌که‌یان هاوسه‌رمه‌و نه‌وی تریان که‌مه، شیخیش نه‌جاری خۆی ده‌ناسینێ و نه‌ده‌لێ هه‌چم بیه‌ستوه، ده‌لێ: نه‌ی که‌ که‌ته‌و شوی کردوه بۆ لێره‌یه؟ ده‌لێ: قوربان که‌که‌م له‌ گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ینیان تێکه‌چوه‌و هاوسه‌ره‌که‌شی مالیان له‌ دێیه‌کی تهره، منیش زۆر په‌م لێ هه‌ستاوه، به‌ خوا سوێندێکم خواردوه هه‌ر چاری نه‌بێ، چونکه نامه‌وێ به‌ هه‌چ جوړیک بیده‌مه‌وه، شیخیش ده‌فه‌رمویت: ئاده‌ی بزانه سوێنده‌که‌ت چۆنه؟ به‌لکو چاره‌سه‌ریکی هه‌بیت، کابراش ده‌لێ: سوێندیکی وام خواردوه چاری نه‌بیت، شیخیش زۆری لێده‌کات که نه‌گه‌ر چاریشی نه‌بیت هه‌ر بۆم باس بکه.

ئىنجا كابرا دەلئى: وتومە (بەخوا كچەكەمى نادمەو مەگەر كاك ئەحمەدى شىخ بى تىكاي بۆ بكاو تەكلىفم لى بكات)، بۆيش ئاوا سۆيىندم خواردوو كە كچەكەى پىنەدمەو، چونكە ھەرگىز ناچىتە ئەقلەو كاك ئەحمەدى شىخ ئەم كىشەى بىستىت، يان لە سلىمانىيەو بىت بۆ ئەم گوندە، كابراى زاواشم كەسى وا خەمخۆرى نىە بچىت بە دەمىو بۆى چارەسەر بكات.

ئىنجا كاك ئەحمەدى شىخ (پەحمەتى خوائ لىبىت) ھەناسەىەكى ئاسودەىى ھەلگىشاو بە دەنگىكى پىر شەرم و ئەدەبەو دەفەرموئىت: من كاك ئەحمەدم، كابرا دەلئى: كام كاك ئەحمەد؟ شىخ دەفەرموئىت: ئەو كاك ئەحمەدى تۆ سۆيىندەكەت لەسەر خواردوو (كاك ئەحمەدى شىخ)، ئىتر يەكسەر خانەخوئ بەرزەپى پاست دەبىتەو ھەردو دەست و ناوچەوانى شىخ ماچ دەكات و دەلئى: قوربان تۆ چۆن پىت كەوتوتە ئىترەو ئاوا ئىمەت شەرفمەند كرد؟! دەفەرموئىت: لەسلىمانىيەو ھاتوم بۆ ئىترە ھەتا كچەكەى تۆ تەلاق نەدرئ و كوپىكى ھاوزبان و ھاودىنىشم مالى لىنەشتوئىت.

ئىتر بۆى دەگىرپىتەو كە چۆن كابراى گوندى سوركەول بە پىيوارى ھاتوتە سلىمانى لەناو خەلگىدا ئەم كىشەىى ئىوھى باسكردو و منىش بىستومەتەو، ئىتر ھەر لەوكاتەو كىشەكەى ئىوھم بىستوو بەتايىبەتىش كە ناوى منى تىدا برابر و خەم و خەفەت دل و دەروون و پوخسارى داگرتم، چارەسەرى ئەم كىشەىو تەلاق نەدانى كچەكەت و تىكنەچونى

خانە و لانەى كوپو كچه موسولماننىكى كورد بووه خولياى سەرم، كه
كىشه كم بىست بۆ بە يانى بە پىكه وتم بۆ خزمەتتان.

ئىنجا كابراى خانە خوڭى خاوەن كچ زۆر زۆر پىز لە زاناو خواناسى
گەرەو پاىە دارى گە لە كه مان دە گرىت و دە لىت: قوربان! ماله كهى من
شاىستەى جە نابت نىه و من شاىستەى خزمەتكارى جە نابت نىم، دەربارەى
كىشه كهش كچ كچى خۆتە و كوپ كوپى خۆتە ھەرچۆنكى جە نابت
بفرمورى و برىار بەدى ھەرواى، ئىنجا خەبەر دە نىرن بۆ كوپە كه و دىت و
كچە كه دە باتە وە، خەلكىش پۆل پۆل بە ژن و پىاوە وە بە گەرەو
بچكۆلە وە دىنە خزمەتى شىخ .

ئەمەش دىمە نىكە لە خەمخۆرى زانايانى مىللەتى كورد لە گەل و مىللەت
و ولاتيان.

پاداشتى ژنى بى وەفا

وەفادارى جوانترىن پە وشتىكە كه ئادەمىزادى چاك و خراپ لىك جىا
دە كاتە وە، وەفادارى دە بىتە ماىەى پىزو پلە و پاىە و جىگەى متمانى
دۆست و دوژمن.

ھەلوىست و ئاكارو پەفتارو پە وشتى وەفاداران بە درىژاى مېژو دە بنە
پەندو ئامۆزگارى و چىرۆك و داستانى پەروەردەكاران و وتارىژان و
شەوچەرەى دىوہ خان و بەرزىپاى كۆپو دانىشتەكان لەشارو لادى،
باوكان و دايكانى خەمخۆرو پەروەردەكاران منال و كوپو كچى خۆيان و

خزمان و ده‌ودراوسیکانی پی‌گوش ده‌کن، چیرۆک و داستان و به‌سهراتی وه‌فادارانیان بۆ ده‌کنه به‌رنامه‌ی مه‌شق و رَاهینانیان پێده‌کن، تا له وردو درشتی ژیاناندا به‌رامبه‌ر خواو خه‌لکی خوا وه‌فادارین.

مروغی وه فادار له سه رده می ژيانیداو بگره سهدان و هه زاران سالیس
دوای مردنیان که سانی ژيرو چاکه خواز ئاواتیان پێ ده خوازن، ته نانه ت
ئاوات به هاوڕتبه تیشیان ده خوازن.

ئادەمىزادەكان ئاژەل و بالتەدەو چوار پىي بەوەفاشيان خۇشەدەوئ،
 حەزەدەكەن لەمالى خۇيانداو لەگەل خۇيان بىياخەوئىنن ولە خواردنى
 خۇيان بەشيان بەدن، بەلگو پاروى دەمى خۇيان دەدەنئ و خەزمەتيان
 دەكەن و خەرجيان دەكئىشن و بەنەخۇشكەوتن ومردن ولەدەستدانيان
 خەفەتبار دەبن. ئەوەتا دواى سەدان سالّ خواى گەورە لەقورئاندا باسى
 سەگى بەوەفاى ھاوپىيانى ئەشكەوتى كردهو لەگەل دەستە گەنج و لاوہ
 شۆرپشگىپو تىكۆشەرەكاندا ناوى سەگە بەوەفاكەشيانى بردهو، تا دونيا
 دونيا بىت مليۆنەھا موسولمان، بگرە ناموسلمانىش دەبن
 بەسەرھاتەكەيان بخوئىنتەوہ.

باسی وه فاداری زږد باسینکی گه وړه و گرنګه، بږیه لیږه دا باسی وه فاداری بهم دوو دپړه کړتایی پښدینم و ده لئیم: وه فاداری سیفه تی خواو پیغه مبه ران ودرستانی خواو پیاوچاکان و خواپه رستان و زاناکان و ته واوی مړوږه شکړدارو شه رهمه نده کان و هاوسه ره مېهره بانه کانه.

بئ وهفاییش ناشرینترین و قیژه و نترین سیفت و خسلهت و پرفتار و
 ناکاریکه، که تهناته ناژهلش بیژی لیدهکات. بئ وهفا دوژمنی خواو
 تهواری فریشتهکان و سهرجهم پیغمبهان و مروفهکان و جنوکه
 و گیانله بهرانه. بئ وهفایان له مهحکمه می خوا مهگر هر خوا؛ دهنا
 پژاریان نابیت و دوچاری سزای سهختی بئ وهفایی خویان دهبن.

هر ئاده میزادیک بهئندازه می گهر دلهیه که ژیری و هست و نهستی
 مه بیت تف وله عنهتی بئ وهفایان دهکات، تهناته نهگر له چیرۆک و
 خه ویشدا بئ وهفایه که ببینن یان به سهرهاتی بیستی نهفرینی لیدهکات
 و نه وهنده خوی لی دووره پهریز دهگریت و خوی لیده پاریزی سهدان جار
 زیاتر له خوپاراستنی له ناژهللی درنده.

هر له م سهرده می خوماندا نه مانبینی و نه مان بیست سهدان
 به سهرهاتی بئ وهفایی له نیوان دوو هاوسهرداو ناپاکی کردن له یه کتر، تا
 هاوسه ره که می جوان و گنج و شوخ و شهنکه به زمانی لوس و قسه می
 شیرین و بهرتیلی قسهکانی ده یخه له تینیت و له خشته می ده بات، ئینجا که
 چند مندالکی بوو که می جوانی و ناسک و نازداریه که می نه ما، لی
 ده که ویتته بریو بیانو خهفت پیدانی و سوکایهتی پیکردنی و هه ره شه می
 ته لاق و ژنی دووهم^۱ هیتان و بوختان و درو ده له سه بق هه لبه ستن،
 و ده یان ریگه می ناشرعی و پیلانی شه یسانی و هیت. !!

---

^۱ - لیره دا مه بهست نه وهیه و ده که هه ره شه و خهفت پیدان به ژنه که می، نه وه که مه بهست پیتی
 لایه نه شرعییه که می بیت و به شیوه یه کی جوان و بیژی نه کردن به رامهر هاوسه می
 یه که می بیه ویت هاوسه می دووهمی بخوازیت .

لەم سەردەمی چەپەرەوی و بێ ویزدانی و بێ دەفاییه‌دا ئەو توخمە لە ئافەرەتانیشت پەرێزیان لە پیاوان پاکتر نییە و پیلانی شەیتانی وایان گێژاوه کە بە بیستیان هەموو خاوەن هەست و ژیریەك پێستی مووی گرز دەبێت و موچرکە بە لاشەو گیانیدا دیت.

لێره‌دا روداوێکی نەخوێزایم بێر هاتەوه کە بپواناکەم کەسێک هەبێت ئەم بەسەر هاتە ببیستێت و خەفەتی لێ نەخوات.

برایەکی بە پێژو خۆشەویستم بە ناوی کاک (پزگار)^۱ بۆی گێژامەوه:

پیاویکی باش هەبو زۆر بە ئەدەب و بە پێژ بوو، دەرودراسی زۆر لیتی پازی بوون، ژێکەکی نەخۆشکەوت، ئەمیش زوو زوو بە ژێکەکی دەوت: "ئافەرەت تا من بمیتم خەمت نەبێت، خۆم و مال و سامانم لە پێناوی چاکبوونەوه‌ی تۆدا فیدا دەکەم و دەیکەمە قوریانی تۆ، بێگومان بەو خەیاڵت ئاسودە بێت، ئەوه‌ی لە دەستم بێت کە مەترخەمی و پێسکەیی ناکەم"، کاک... ئەم هەلوێست و قسانە‌ی پۆژانە بۆ دوبارە و چەند بارە دەکرده‌وه بۆ ئەوه‌ی دلته‌نگ نەبێت و دوچاری خەمباری و خەمۆکی نەبێت.

ئەم ئافەرەتەش هەر کە دەببینی هاوسەرە دڵسۆزو خەمخۆرو بەوه‌هاکە‌ی ئاوا بە گوشتارو پەفتارو کردەوه‌و هەلوێستی مەردانە‌ی پاستی و تەو مافی هاوسەریەتی پاستەقینە‌ی بۆ دەسەلمیشت، پۆژ بە پۆژو بگرە سەعات بە سەعات و رە‌ی بەرز دەبووه‌وه‌و بەرەو چاکبوونەوه‌ دەچوو،

---

^۱ - هاوڕێیه‌کی بە پێژمه‌ و می‌نده‌ی برا لە یەك نزیکین، هەردوو کمان بە چاکمان نەزانی (ناو) بنوسین.

كاك..... ناويانگى ھەر پزىشك و نەخۇشخانە يەككى زۆر چاكى بېيىستايە
ھاوسەرەكەى دەمودەست دەبردە لای.

تەننەت سەردانى ولاتى ئوردنیشى پىكرد وبردى بۇ چاكتىن
نەخۇشخانە و بۆلای چاكتىن پزىشك، لەوئى لەلایەن پزىشكى بىسپۆرە و
مژدەى چاكبۇنە وەى يەكجارى پىدرا.

دواى مانە وەى چەند پۆزىك لە وولاتە، بەلام ئەم ژنە لە جياتى سۆزدەى
سوپاسگوزارى بۇ خوا بەرىت، و بەدل و بە گيان و بە كرده وە ئەوپەرى
سوپاسى ھاوسەرەكەى بكات، وماندوبون و فیداكارى چەند سالەى
لە بەرچا و بگرىت، وژيانى ھاوسەرى زياتر لە بىست سالى لەگەل ئەم پیاو
بەرىزو بە وەفایە دا لە بەرچا و بىت، ھەر لە پىگەى ھاتوچۆى نەخۇشخانە و
بازاپو لای پزىشك لەگەل پیاوئىكى شارئىكى تری كوردستان دەست دەكات
بە عىشق و عىشقبازی و چاوبازی، تەلەفۇن و تەلەفۇنكارى بەدزى
ھاوسەرەكەى وە.

دواى گەپانە وەش ھەر وازى نەھىنا و رەدە و رەدە بەھۆى ساردى لەگەل
ھاوسەرەكەى و بەھۆى ھەناسە ھەلگىشان و خەفەت خواردن و
قسەکردنى زۆر بەتەلەفۇن و پىكەئىن و غەمباربون، لەكاتى قسەکردن
بەتەلەفۇن كارە ناپاك وناشرىنەكەى ئاشكرا دەبىت و خۇشى لەلای
ھاوسەرەكەى باسى دەكات، دواتر كەسوكارى تىدەگە يەنریت ئەوانیش
ھىچ دەسەلاتىكیان نابىت، چونكە ئافرەتەكە دەسەلات و شوپىن گەلەك
تىدەگە يەنیت كە كەس نەتوانىت بە زۆرە مىلى وازى پى بىنیت، دواتر
دواى تكاو پچابەككى زۆر لەلایەن ھاوسەرەكەى وە "مەن كەم و كۆپىم چىە؟

چیم بۆ نه کردی؟ هر كه مته رخه ميه كم هه بوه داواي لیبوردن ده كه م و دوباره ی ناكه مه وه و ئیمه بیست ساله به یه كه وهین و منداله كانمان كه ورنه، نه مه ده بیته سو كایه تی بۆ هه ردوكمان و كه س و كاری هه ردوكمان ...."

ئافه رته پازی نه بوو هه ر ده بیوت ته لاق ته لاق.

ناچار كاك ..... ته لاقیداو لیتی جیا بووه وه، داوی نه وه ی هه رچی نه م پیاوه شكی ده برد له مال و پاره و سامان و ته نانه ت خانوه كه شی له پیناوی نه و هاوسه ره یدا داینا.

ئینجا كوپه كه وره كه ی كه یه كه م سالی خویندنی بوو له زانكۆ پازی نه بوو دایکی شوو به و پیاوه بكات، كه خۆی بۆ به ته لاقداندا وكوپو كچ و مال و مندالی كرده قوریانی، به هه ر حال دایکی كوپه كه له گه ل دۆسته تازه كه یدا پاویژیان كردو پیلانیان دانا كه به هه ر نرخك بیت كوپه كه پازی بكهن، له نه جامدا سه یاره یه كی به چهند ده فته ريك بۆ كوپه كه كپی و نه ویش بیده نگ بوو.

به لام له تۆله ی نه و هه موو ناسۆرو خه م په ژاره ی نه م ئافه رته هینای به سه رهاوسه ره كه یدا، خواي كه وره ش جورعه یه كی كه وره ی له ناسۆرو خه م و په ژاره ی كرد به ناخی دل و جه رگی نه و ئافه رته دا، ئافه رته كه ماره كرا، نه و پۆژه ی كه هاتن بۆ گواستنه وه ی، سه یاره كه یان ته سلیمی كوپه كه ی كرد تا هیه چ گرفتێكیان بۆ دروست نه كات، به لام هه ر نه و ئیواره نه و كوپه كه نه چ وجوانه به خۆی و سه یاره كه یه وه خۆی كرد به ژێر كه لابه یه كداوپان بووه وه و كه س به زمان نه یگه یشتی، به لام ژنه كه هه ر په شیمان نه بوه وه و شوه كه ی خۆی هه ركرد.

ئەم ئافرەتە جەرگى سوتا ومال ولانەى لە خۆى شىۋاند، بەلام
سەرەپاى ھەموو ئەمانە شەھىتان فرىويدا تا شوپىن ئەو شۈە بگەوئت كە
ئارامى خۆى ومال ومناللى لە سەر دانا .

دوانزە مناللى بووہ و تايلاندى خزمەتى دەگات

ئەجەل و كاتى ديارى كراوى مردن لەلايەن خواوہ ديارى كراوہ و تەنھا
چاوتروكانىك پاش و پيش ناكات، ئەگەر نا ھەر ژانىكى كاتى مندالبوونى
دايكان مردنئىكە.

ھەمومان بىستومانە كاتىك پياويك چوہ خزمەتى عبدالله ى كوپى
عومەر پرسىيارىكى ليكردو وتى: دايكم ھەوت سالە پەكى كەوتوہ و
كەنەفت و داماوہ، منيش ئەم ھەوت سالە كەمتەرخەمىم نەكردوہ و بە
گويزەى توانا خزمەتم كردوہ و ھەر بە كۆل گيپراومە و ھەجم پيكردوہ،
وپاكم كردوہ تەوہ و جلوپەرگم بۆ شتوہ، دەبى مافى بەسەر مەوہ مابى؟
عبدالله (پەزاي خواى لى بى) فەرموى: ئەوہى تۆ بۆ دايكت كردوہ تەنھا
برى يەك ژانى كاتى مندالبوونى كەوتوہ.

پيغەمبەرى ئىسلام -صەلات و سەلامى خواى لەسەر بىت- فەرمويەتى:
پازىبوونى خوا لەگەل پازىبوونى دايك و باوكدايە و توپەبوون و خەشمى
خوا لەگەل توپەبوون و ناپەزايى دايك و باوكدايە، ھەروەھا لەكاتى
پويشتن بۆ جىھاد بە كەسبىكى فەرموو: دايكت ماوہ؟ وتى: بەلى،
فەرموى: دەبگەپيزەوہ بەرپىتى دايكت و دەستى ليپەرمەدە چونكە

به هشت لای قاچی دایکت دایه. به که سیکی تری فەرموو: دایک و باوکت ماون؟ وتی: به ئی، فەرمووی: که هاتی حالیان چۆن بوو؟ وتی: دەستیان کرد به گریان، فەرمووی: دەبگه پێروه به لایان چۆن گریان دوتن ئاوا بیانخه ره پێکه نین.

جا بپوانن به ئەزمون دەرکه وتوو که دایک بۆ هەر مندالێک پانزه تا بیست ژان دەگیریت، تەناتە هەندێ لە دایکان سی ژان و سیو پینچ ژانیش دەبینن، به لکو دایکی واهیه شهو و پۆژێک به ژانوه دەمینیته وه ئینجا مندالەکی دەبیت، تەناتە چەندە ها جار ریکه وتوو مندالەکی لیتە بۆتە وه به ژانوئیش و ئازاره وه سەری ناو ته وه و پۆج و گیانی خۆی له و پیتاوه دا به خشیوه، به ئومیدو هیوای ئەوهی مندالێکی چاوگەش و په پوله ئاسای ببیت و له باوهشی بگریت و ببیته خەمپه وین بۆی.

ئینجا با بچینه وه سەر باسی ئەو دایکه به پێزه ی نیوهی ژانی ژان و تالی و ترس و ئیش و ئازار بووه هەتا له ماوهی بیست و چوار سال یان بیست و پینچ سالدا بتوانی دوانزه مندال بخاته وه، بۆ به رهه م هینانی هەر مندالێکیان ئۆ مانگی په به ق له سکیدا هەلیگرتوه و پاراستویه تی و بپزوی کردوه، واتە: خەو و خۆراک و ئیسراحت و تهوای خۆشیه کانی ژانی شیوان و میزاجی تیکچوه و هەنگوینی له دەم تال بووه، ئۆ مانگ ژانی بریتی بووه له له رزو تاو بیخووی هەراکتیش خەو بریدیته وه و چاوی سەر یه که نابێ مندالەکی له ناو سکیدا خۆی جولاندوه، خۆی ئەمدیوو ئەو دیو کردوه قاچی پاوه شانده دهستی بزوانده و خهبری کردوه ته وه، دایکی به سۆزیش خۆی به قوربانی کردوه له جیاتی گلهیی و ئاوه زایی !!

دوای نژمانگ ژيانی مندالە که له سەر پوچ و گیان و خوین و ژيانی دایکی، به لگو له سەر حسابی خه وو خۆراك و ئیسراحت و پشوووی دایکی، ئینجا به دهیان ژانی مندالبوون، که هر ژانئیکی مردنیکه به بئ گیان ده رچوون ئینجا مندالە که له دایک بوو، پاش دوو سال بۆ سێ سال پاککردنه وهی ئه و مندالە که پاک و پیسی نازانیت، ده بئ چهند جار پاکی کردبیت و هه له گه ل هه پاککردنه وه به کدا چهندان جار به قوریانی بویت و خۆی له ده ورگێرا بیت بۆ ئه وهی هه به لایه ک بۆ مندالە که دیت له و بکه ویت و بیته به لاوه گێری.

ده بیت چهند جار خۆی بهر سه رماو گه رما دابیت و خۆی کردبیت قه لغان بۆ ئه وهی مندالە که ی سه رماو گه رمای نه بیت.

ده بئ چهند جار له سەر ناخواردن و به برسیه تی هه ستابیت بۆ پاککردنه وه و ژیرکردنی مندالە که ی؟ ده بئ چهند جار خۆی برسی کردبئ له پێناوی مندالە که یدا؟ ده بی چهند جار حه زی له فلان خواردن بووبیت و له بهر مندالە که ی نه یخواردبیت؟ نه با دا زه ره ری بۆ مندالە که ی هه بیت، ده بئ چهند جار خیری قه رار دابیت بۆ مندالە که ی که هه یچی ئی نه یه ت؟ ده بئ قه باره ی ئه و هه موو خه م و خه فه ت و په ژاره یه چهند بیت هه تا دایکێک مندالئیکی ساوا گه وره ده کات؟

زانایه ک ده لئیت: له نه خۆشیدا دایکم بۆم ده گریا، که چاکیش ده بوومه وه هه ر ده بینم بۆم ده گری، که هه ژار ده بووم دایکم بۆم ده گریا، که ده وه له مه ندیش بووم پۆژانه ده بینم دایکم بۆم ده گری، پۆژێک خۆم پێنه گیرا وتم: ئه رێ دایکه کاتێک که نه خۆشم و هه ژارم ده بینم بۆم ده گری

به هر حال ناحق ناگرم، به لام که چاك ده بهمه وه ده وله مه ند ده بم بڅچى
 بوم ده گرى؟ وتى: كوپم ده ترسم دوباره نه خوڅش بكه وېته وه، يان هه ژار
 بېته وه، يان دزو جه رده له سهر مال و سامانه كات بتكوژن.

كه منډاله كانى له سه فهرن بېريان ده كات و فرمېسكيان بو ده پږي و به
 نه نډازه ي زنجيره چپايه ك غم و په ژاره له سهر دلېه تى، كه له سه فهرش
 دېته وه له خوڅشيا ده گرى و دواتر غم وخه فته دايد ه گريته وه، نه وه
 جارېكى تر كوپه كى يان كچه كى بجېته وه سه فهره به جېتى بهيآيت.

دايك به منډاله كانى ده لئ: نوري چاوه كانم هه رگيز بېخه فته نيم كه له
 خوڅشيدا بن، ده ترسم لېتان تيك بجېت، كه له ناخوڅشيدابن جه رگم بوتان
 ده قرحې، ده ترسم له پېش مندا بمرن و هه رگتان ببينم، ده ترسم له پېش
 ئيوه دا بمرم و له دواى من توشى ناخوڅشى بېن، دايك له ژيانيدا بېجگه له و
 هه موو نئش و نازارو غم خه فته و په ژاره و كوپره وه رى و تالې و سويړى
 ژيانه، ته واوى بارى گرانى سهر شانى منډاله كانى به بچوك و گه وره يه وه
 هه لده گري له هه ر ناخوڅشيه ك به سهر يان دېت هاوبه شه و غم په ژاره ي
 نه وانېش له گه ل بارى گرانى خوې هه لده گري.

به لام هم دايكه دواى گه وره كردنى دوانزه كوپو كچ به و حالې باس
 كرد كه دلؤپك بوو له ده رپايه ك، به لام ئيستا له سؤزو مېهره بانى هه ر
 دوانزه يان بېبه شه، و غم و په ژاره و خه فته ي دورى و غه ريبى هه ر
 دوانزه شيانى به پيرى و پشته چه ماوه و هه تاسه سواريه وه له كژلناوه،
 دواى نه وه ي سه دان كه س چېشتو خواردنى ده ستى نه و دايكه به رېزه يان
 ده خوارد، ئيستا چاوى له ده ستى خزمه تكاره تايله ندييه كه يه تى كه

له فیه کی گزشتی به سه رچووی بۆ بکړئ و بیداته دهستی، سۆزی کوږو
کچ له کوئ و خزمه تی خزمه تکارځکی بڼگانه له کوئ.

دوانزه مندال به و حال به خپو بکي، به لام که نه خوښ کهوت و شه له ل
لیږداو په کی کهوت، ده بڼ کرځکارو خزمه تکاری تایله ندی یان عه رب
بیبات بۆ نه خوښخانه.

کاتیک نه و شوږه ژنه خانومانم بینی په کی کهوتوه پاروه کی پو ناچي
بۆ ده می خزمه تکاره کی به ده مییه وه ده کات، نه ویش ناحه قی نییه که
تیری نه کات و له جیاتی چایه ک نیو چای بداتئ تا که متر پاکی بکاته وه.

نه و سه رده م هم بیرهاته وه که مال که ی پر بوو له کوږو کچ،
هاوسه رکه شی پیاوړکی به شان و شه وکته و به پیز بوو، به لام خانم به
رڅوکی سوک و مه چه کی پته وی چاوی له دهستی که س نه بوو.

نیستاش ده بڼ چاوی له دهستی ثافره ته خزمه تکاره کی بیت ناخو
کی په حمی ده جوړئ، په ترڅو کی نان یان قاشه میوه یه ک یان له فیه کی
ساردو سپو پیو به ستوی بۆ له دهستیخات. هر وه کو چوڼ خیر به
سوالگه ریکی لیقه و ماوی به رده رگا ده کړیت. نه وه دایه خانم وه جاک کویر
بوویت وا که ست له ده ور نییه؟ فلان که سیش هر وه کو تو ی لیږهاتووه
دهستی شکاوم نه ویش مندالی نه ده بوو، کچم تو ده لئی چی؟! من دوانزه
مندالم پیگه یاندووه له کوږو کچ، نیستا هه موویان خاوه نی هاوسه رو مال و
خیزان و به روانه ی خویانن، ولاته و ولات و شارو و شار ده گه پڼ بۆ
سه یران و سه یرو سه فاو منیشیان ناوا به ته نیا به جپه یشتووه!

گیانی کردہ فیدای دایکی

(شیخ نیکرام)^۱ وتی: لەسەردەمی کێوماڵ و لەشکرکێشی حیزبی بەعسی سۆشیالیستی، زۆر شتی خەفەتنامیزو ترسناکمان بینی، کە زمان و قەڵەم ناتوانی دەریبڕی و ببخاتە سەر کاغەز.

لە مێنەیی پاکردن و تەیکردنی دەشت و چیاو دۆڵەکانی قەرەداغ و گەرمیاندا کۆرپێکم بینی پیرەژنیکی پیروکەتەفت و دامادی بەکۆڵەووە بوو، پیرەژنەکە هەر بە قوربانی کۆرپە گەنجەکە دەبوو، دەبیوت: کۆرپە بە قوربانت بێ من لە بێ بەردییدا بەجێ بهێڵەو خۆت دەرکە! واز لە من بێنە با تۆش بەهۆی منەووە تیانەچیت، کۆرپە خۆشەویستەکەم (کەزی جەرگەکەم) من تەنھا مردنم ماووە، با من بمرم و تۆ هیچت بەسەرئەیت. کۆرپەکەش هەموو جارێ قسەکەی لە دەمی دایکی دەسەندەووەو دەبیوت: دایەگیان بەخوا سەری خۆم لە پێناوێدا داوەنێم، چۆن بەجێتەهێڵم! بەخوا یان پزگارت دەکەم یان دەبێ منیش لەگەڵ تۆ ئەنفال بکڕیم، دواتر بیستمەووە ئەو کۆرپە لە قۆپی قەرەداغەووە دایکی بە کۆڵ بردۆتە گەرمیان و دەفەری سەنگاو، ئیتر لەوێ لەگەڵ دایکی بەیەکەووە بەر شالابی ئەنفالێ حیزبی بەعس کەوتبوون.

ئەم شیرەکۆرپە بەلێنەکەی لەگەڵ دایکیدا کۆرپووی بردیە سەر، خۆی کردە فیدای و قوربانی دایکی و سەرگیانی خۆی لە پێناوی دایکیدا دانا.

---

^۱ شیخ نیکرام (خەلکی گوندی بەلخی قەرەداغ) .

دايك هه مېشه خه مخوره

كهسانېك به مردن ئاسوده دهبن، پشوى خوڅى ئهوان و خوڅشيه كانيان له دواى مردنه وه دهست پئ دهكات، بويه زاناو خواناسه كان له ژيانى دونيادا زور خوڅيان ماندو كړدوه كه داواى پشويان ليكراوه، وتويانه: خه وو پشو بڼو ناو گورپه، ماوه يه كى زورمان له بهر دهستدايه بڼو خه وو پشودان، له پوڅى مردنه وه تا پوڅى زيندوو بونه وه، به لام كه ساني خراپه كار ناخوڅشيه كانيان له ساته وه ختى مردنيانه وه دهست پئ دهكات. موسولمانى راسته قينه هه رچه ند له ژيانى دونيادا له خوڅشيدا بيت له چاو خوڅى ژيانى ناو گورپو دواړوژدا وه كو به نديخانه وايه، بڼو باوه پو خراپه كارېش هه رچه ند له ژيانى دونيادا له ناخوڅى و تنگانده دا بيت له چاو ژيانى ناو گورپو دواړوژدا وه كو به هه شت وايه.

كاك سهردارى مه لا په حمان به سهرهاتى مردنى دايكى بڼو گنپرامه وه وتى: (۱۵) پانزه سال له سهر جينگه زه ليل و كه نه فت بوو، به رده وام به دهم دورد و نازاره وه دهينالاند، به ردواميش وه سپه تى ده كرد (كه مردم يه كه شه و تهرمه كه م له مزگوت به پلته وه نه سپه رده م مه كن، با نه و شه وه له مالى خوادا بحسپمه وه و پشويه كه بده م، توژى ماندويه تى نه م چنه د ساله م ده رچيت)، له ساعات دوايزه شوى هينى ۱۹۹۴-۱-۲۲/۲۲-۱۹۹۴ گياني ده رچوو، نيتړ نه و شه وه له مزگوت تهرمه كه يمان داناو به ناواتى خوى گه پشت، ناله و نركه و نيش و نازارو ژانى چنه دين ساله ي له له ش

دهرچوو، ئه وشه وه به بئ نازارو هاوار له گه لماندا به سهر برد دواى پانزه سال نه خوشى.

به لام وادياره دايك دواى مردنیش دل و گيانى هر لای مندا له كانیه تی،
ئه م خوشكه به پیره ش دواى مردنى تازه سهردارى كوپى نه خوشیه كه ی
سهرى هه لدا بوو، سهره تا ته نها خۆى زانیبوى كه دوچارى ئه و نه خوشیه
بوو بوو، به لام له و كاته دا دوو كه س یه كێك له سلیمانى و ئه وى تر له
له ندهن خه ویا ن به حاجى قه مه رنازى دايكى كاك سهرداره وه بینیبوو، ئۆد
به بئ تا قه تى و خه فه تبارى بینیبوو یان، ئه وه یان كه له به ریتانیا بوو
له خه ویدا وتبوى حاجى قه مه رناز بۆ واخه فه تبارو بئ كه یفى؟ وتبوى:
له تا و نه خوشى سهردارى كوپم.

ئه م خوشكه خواناسه پیش مردنى قاپیكى له مالى دراوسێكه ی
هه تیوباریان خواستبوو، كاتێك نه خوشیه كه تینی سهندبوو له بیرى
چوبه وه به مندا له كانى بلن قاپى ماله هه تیوه كه به رنه وه، دواى مردنى
چوبه وه خه وى خزمیكیان و پئى وتبوو به مندا له كانم بلن با ئه و قاپه
به رنه وه بۆ مالى ئه و هه تیوانه ی دراوسێمان.

به لن كه خزمه كه مان خه و نه كه ی گێرپایه وه، له دراوسێكه مان پرسى،
وتیان: پاسته قاپیكى ئاوا و ئاواى له مالى ئیمه خواستوه و نه یه یئنا وه ته وه
ئیتى ده سته جئ قاپه كه مان بۆ بردنه وه.

كاك سهردار وتی: نه نكیشم وه سیه تی كردبو كه مرد هر ده بئ دایكم
ته رمه كه ی بشوات، به لام مردنى دایكم پیش ئه و كه وت و نه نكم پینچ سال
دواى دایكم مرد.

یه‌کەم پۆژی پرسی دایکە مامۆستا محمد "ناسراومان" هات بە دواى دایکەدا، دایکى وه‌سیه‌تى کردبوو که مرد دایکە (حاجى قه‌مه‌رنان) بيشوات، ئه‌و شه‌وه دایکى مامۆستا محمد کۆچى دواى ده‌کات، ده‌مه‌و به‌يانى زوو دیت بۆ مالى ئيمه به‌دواى دایکەدا، که دیت ئه‌و قه‌ره‌بالتغیه ده‌بينیت له‌به‌رده‌م مالى ئيمه‌دا، ده‌لتى: ئه‌وه چى يه؟ ده‌لتى: حاجى قه‌مه‌رنان مردوه، ئه‌ویش ده‌لتى: ده‌وه‌الله دایکە وه‌سیه‌تى کردوه ئه‌و ته‌رمه‌که‌ى بشوات منیش هاتوم به‌دوايداو نه‌مزاتى ئه‌ویش مردوه.

نزاكه‌ى دایکە وه‌ك فیشه‌ك پيكاى

كاك دانا^١ له مالى خۆمان بۆى گێرامه‌وه، وتى: ميوانمان هه‌بوو دایکە زۆر سه‌رقاڵ و مه‌شغوڵ بوو، منیش گه‌وره بووم به‌لام هه‌چ هه‌لنه‌ستام يارمه‌تیه‌كى دایکە بده‌م، چەند جاریش لێى دووباره کردمه‌وه، له سه‌ر كورسیه‌ك دانیشتیوم و لاقم درێژکردبوو به‌سه‌ر ته‌پله‌كێكدا قاچم پاده‌ژاند و می‌شیش ميوانم نه‌بوو، دایکیشم دواى ئه‌وه‌ى چەند جار وتى: وه‌ره ئیشیکم له‌گه‌ڵ بکه، هه‌ر نه‌چووم، وازی له‌وه هه‌ناو ناویمید بوو که ئیشى له‌گه‌ڵ بکه‌م، ئینجا ده‌یوت: كاكه ده‌ى وه‌كو ئیشم له‌گه‌ڵ ناكه‌یت قاچ به‌سه‌ر سه‌فره‌كه‌دا پامه‌ژینه، خۆ تۆ ده‌ردت نیه، به‌خوا گویم بۆ نه‌گرت و به‌گویشم نه‌کرد، له‌كۆتايدا دایکە په‌تى خۆپاگرى پسا، وتى: ده‌ك ياخوا توشى ده‌ردێك بیت ئاوا لاقت پازینى.

^١ - كاك دانا كۆپى كاك محمود ریش سه‌پى گوندى هه‌له‌دنه .

ئىنجا كاتى ئانخورىدن سات و ھەر لەگەل لە ئانخورىدن بويىنەو، باوكم
 وتى: ھەستە كاكە داننا بابېۋىن بۆ سەرخەرمان ئىشمان ھەيە، لەگەلى
 پۇيشتە و بەگەيشتىنى سەرخەرمانەكە مارتىك بە پەنجەي قاقچەو، دام،
 خىراگە ياندانمە مالاو ھە بۆ لاي پزىشك و ھەكىمى ئەو كاتە، دواي تەدراي
 وتىماركردن، وتيان: بە پەتەك قاقچى بۆ ھەلبەستەن ويا قاقچى پازىنىت بەلكو
 ژانەكەي كە مەبىتەو، كاتىك قاقچيان بۆ ھەلبەستەن وقاچم پادەژاند
 دوعاكەي داىكم بىرھاتەو، كە يەك دىو سەعات لەو ھەپتەش وتى: يارەبى
 توشى دەردەك ببىت بە راستى ئاوا قاقچى پازىنى وەك چۆن ئىستا بە
 بىتاقەتى قاقچى پادەژىنى و بە گويم ناكەيت، ئىتر دوعاكەم بىرھىتانەو،
 داىكم لە دوعا كەردنەكەي پەشىمان بوو، وخەفەتى زۆرىشى خوارد.

بۇ مردنى كۆرەكەي نوپۇزەكەي نەفەوتاند

پەغەمبەر (سەلات و سەلامى خاى لە سەرىت) فەرموئەتى: لە پۇزى
 دوايدا ھەوت كەس لە ژىر سىبەرى خاويدان، كە لەو پۇزەدا ھىچ
 سىبەرىك نە جگە لە سىبەرى خوا، يەككىيان گەنجىكە كە بە ئىسلام
 گۆش بوبىت، كاكە سوركىو گەنجىكى جوانى نورانى فرىشتە ئاسا،
 قورئانخوين، دەستپاك، داوئىپاك، پۇزۇگر، بەردەوام لە مزگەوت و پزى
 نوپۇزدا، قوتابى قورئان لە شارى سلىمانى. شەوى ۱۲/۱۳ - ۲ - ۱۹۹۸
 لەدواي نوپۇزى خەوتنان لە مزگەوت وتى: باوكم دەلى دەبى لەگەلمان
 ببىت بۆ سەيران، منبىش دلى باوكم پىن ناشكىت و ھەزىش ناكەم

دەرسەكەم بڧەوتىنىم، بەھەرچال مۆلەتم لە مامۇستا بۆ ۋەرگرن بۆ بەيانی
دەپۆين بۆ سەيران.

لە قەشقۆلى دوكان لادەدەن، كاكە سوركىيوى خواناس ھەلدەستىت
نويژى چىشتەنگاۋ دەكات، سورەتى (الكهف) بۆ برايك دەخوينىت تا
ھەلەكانى بۆ پاست بكاتەۋە، لەگەل تەۋابونى (الكهف) مندالەك دەكەۋىتە
ئاۋەكەى قەشقۆلىيەۋە، سوركىيوىش بۆ پزگارکردنى مندالەكە خۆى
ھەلدەداتە ئاۋەكەۋە، مندالەكە پزگارى دەبىت وسوركىو خۆى دەخنكى،
دواى ھەژدە پۆژ تەرمەكەى دۆزرايەۋە، كە ھىنايانە مزگەوت شۆردمان و
داماننا تا باوكى بگەپىتەۋە، كاتى نويژى خەوتنان بوو باوكى سوركىيوى
شەھىد^۱ ھاتەۋە، لەبەر فرياكەوتنى نويژە جەماعەتەكەى نەچۈۋە سەر
تەرمى كۆپەكەى، بەلكو سوپاس وستايىشى خواى كردو يەكسەر
نويژەكەى دابەست، دواى تەۋابونى نويژەكە ئوسا چۈۋە سەر مەيتەكە
وناۋچەۋانى كۆپەكەى ماچ كرد.

---

^۱ - پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئەت: (..الغريق شهيد ..)، واتە: ئەو كەسەى لە ئاۋدا بخنكىت
شەھىدە .

سهری بی پۆزی له ژێر خاکدايه

خه‌لکی وره‌به‌رنی کورده‌واری خۆمان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌م ژه‌مه‌ تێربوون
خه‌می ژه‌مییکی تریان نه‌بووه، بپوای ته‌واویان هه‌بووه که سهری بی پۆزی
له‌ ژێر خاکدايه، و بژێوی هه‌موو دروستکراوه‌کانی و به‌خێوکردنیان به‌ده‌ست
خوايه‌و له‌سه‌ر خوايه، ئه‌وه‌ی پێویستی به‌خۆراک هه‌بێت خوای گه‌وره
پۆزی و بژێوی بۆ دروستکردوه‌و بۆی دیاریکردوه، هه‌یج زیندویه‌ک به‌شی
مردویه‌ک ناخوات و هه‌یج مردویه‌ک پاروێک له‌ ئه‌ندازه‌ی دیاریکراوی خۆی
که‌مه‌تر ناخوات، له‌ کورده‌واری خۆماندا وتراوه: که‌س پاروی که‌س ناخوات
پاروی خۆشی نادات به‌که‌س^١.

برایه‌کی به‌پێژ پۆزی ٢٠١٢/٢/٩ ته‌له‌فونی بۆ کردم و خۆی پێناساندم،
وتی: من به‌سه‌رهاتییکی خۆشم له‌لایه که به‌چاوی خۆم بینیومه،
حه‌زده‌که‌م له‌ زنجیره‌ی به‌سه‌رهاته‌کاندا تۆماری بکه‌یت، هه‌تا پارێزراو
بێت و که‌سانی ژێرو داناش په‌ندی لێ وه‌رگرن.

(کاک موحسین)^٢ وتی: له‌ساڵی ١٩٨٩ بۆ ساڵی ١٩٩٠ له‌ تانجه‌رۆ ده‌لاک
بووم، له‌ نزیک سه‌ربازگه‌یه‌ک (معسكر قتال)، گوێدرێژێک له‌ ناو سه‌نگه‌ر
(موضع) یکی سه‌ربازیدا زاو بپچویه‌کی بوو، چه‌ند که‌سیک هاتن که

---

^١- به‌سه‌رهاتی سه‌رسوپه‌تێه‌ر له‌م باره‌یه‌وه له‌ (به‌رگی یه‌که‌می) کتێبی (پایزه‌ برای)
نوسه‌ردا بخۆینه‌وه، لاپه‌ره‌کانی: (٢٥، ٢٧، ٢٩، ٣١، ٣٥، ٣٩).

^٢- کاک محسین: کوپی مه‌لاصدیقی په‌نگینه‌یه، هاوپی‌ی مامۆستا (عثمانی شێره) به‌ له
سلێمانی، په‌نگینه‌ گوندیکه له‌ شارباژێڕ - سلێمانی.

گویدریژده که یان بینی به زه بیان بۆی جولاو به مه رحال خۆی و بیچوه که یان هه لکیشایه دهره وه، دواى سى پۆژ گویدریژده که تۆپاو جاشولکه که به بن دايک مایه وه، گژوگیاو پوش و خواردنیشى بۆ نه ده خورا، چونکه سى پۆژانه بوو، به لى من (كاك موحسين) به چاوى خۆم هه موو پۆژى ده مبینى سه گىك له ولۆبه وه^۱ ده هات و له بهرده مى جاشولکه که دا له سه ر پشتده کهوت و پووى ده کرده ئاسمان، قاچى بلّو ده کرده وه و جاشولکه که ش تى هه لده کهوت و گوانه کانى ده مژى، هه تا تىرى ده خوارد، ئیتر که ده مى له گوانى سه گه که ده کرده وه و دىله سه گه که هه لده ستاو مى پىگه ده گرتوه به ره و ولۆبه، و دووباره به یانى ده هاته وه، هه تا ئیمه له وى بوین جاشولکه که گه وده بوو، ئه و سه گه مان ده بىنى هه موو پۆژى ئه وه کارى بوو، له کاتى ديارىکراوى خۆیدا ده هات و له ده وامى خۆى دوا نه ده کهوت!

خودا به شى هه ر که سیکی له یه که م پۆژى ژيانیه وه ديارىکردووه، هوکاریش دهره خسینى^۲

له مالى خزمىکمان سى چوار سال پيش ئیسته ده عوه ت بوین، باسیکی گىپراپه وه هه ر نۆر سه یر،! وتى: چوین بۆ سه لاهه دین تا له وپوه بچین بۆ شه قلاوه بۆ سه یران، له دواى نه وه ده کان، پاستر دواى سالى (۱۹۹۳)

---

^۱- که په کى دهره وه ی شارى سلیمانیه و نزیکه ی سن کىلق مه تر دوه له شوینى جاشولکه که وه.

چوین بۆ ئه‌وئ، عه‌ره‌بیش هاتبون بۆسه‌یران، ئه‌م پیاوه‌ی خزممان کوپێکی هه‌بووه‌ له‌ گه‌ڵ کچێکی عه‌ره‌بدا چاویان هه‌لتۆقیوه‌ به‌یه‌کدا، ئه‌و به‌دزی باوکیه‌وه‌و ئه‌م به‌دزی باوکیه‌وه‌، ئیتر کوپو کچه‌که‌ وه‌عدو په‌یمانێکیان به‌یه‌که‌وه‌ به‌ستوووه‌و ئه‌و وتویه‌تی: تۆ ناوت چیه‌؟ ئه‌م وتویه‌تی: تۆ ناوت چیه‌؟ ئیتر ئه‌دره‌س وناوونیشانی یه‌کتریان وه‌رگرتوووه‌ و هاتونه‌ته‌وه‌، که‌هاتونه‌ته‌وه‌ پاش ماوه‌یه‌ک مامۆستا وتویه‌تی ژنی بۆ دینم.

کاتێک مامۆستا عبدالله (باوکی کوپه‌که‌) ده‌لێت: ژنت بۆ دینم، کوپه‌که‌ش ده‌لێ: ژنی چی؟ وازم لێبێته‌، مامۆستا چوزانی عه‌شق و ئه‌وین کاری تێکردوووه‌ و به‌شیوه‌یه‌کی زۆر کاریگه‌ر و سه‌یر.

ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ لای براکه‌ی قسه‌ی کردوووه‌ و براکه‌شی هاتوووه‌ قسه‌ی بۆ باوکی کردوووه‌، باوکیشی خه‌ریکبووه‌ تێکبجێ، چۆن شتی وا ئه‌بێ کچێک له‌که‌ربه‌لا بێ، وکه‌ربه‌لا له‌ کوئ، و به‌حه‌یاتی ئه‌و پۆژه‌ بینویه‌تی.

ئه‌م سه‌ر وه‌و سه‌ر ته‌کلێفی زۆریان له‌ مامۆستا کردوووه‌ و تا مامۆستا بچێت به‌ ده‌م ئه‌م مه‌وزوعه‌وه‌، مامۆستا پێیان ده‌لێ: بابه‌ ئاخه‌ر مه‌عنا‌ی تیا نیه‌ من لێزه‌وه‌ به‌پۆم وئاده‌ی فلان مال له‌کویایه‌؟ من مه‌لایه‌کی کوردی سوننی و ئه‌و شیعه‌، ئاخه‌ر ئه‌مه‌ هه‌ر زۆر سه‌یروسه‌مه‌ره‌یه‌.

ناچاریان کردم هه‌لسام له‌ به‌ر ئه‌م کوپه‌ له‌گه‌ڵ کوره‌که‌ی ترمدا چوین بۆبه‌غدا، ئیتر ئایا له‌ سه‌یاره‌دا بووه‌ یان نا، کۆمه‌لێک جوندی دایان به‌لاماندا، یه‌ک دوو جوندی دابه‌زین وه‌ردووبالێان گرتم و سوار سه‌یاره‌یان کردم (سه‌یاره‌ی جێپ قیاده‌)، گرتیانین و بردیانین، له‌گه‌ره‌کێک له‌

گەرپەكەكانى بەغدا لاياندا، ئىتر ئەفسەرەكە پېش خۆى داين، برىنىيە مالاكەو، سىر ئەكەين مالى خۆيانە، لەوى كابرالى ئەفسەر پووى كرده كوپى مامۇستا وتى: (ها ما تعرفنى)؟ ئىتر بۆى باس كردهو، كەكاتى خۆى بەيەكەو، عەسكەر بوون، دواى ئەو، خزمەتتىكى باشى كردهوون و لىپرسىيون بۆچى ھاتوون؟ بۆ گەشترونتە ئىترە؟ ئەوانىش وتووانە: بۆ شىتەك ھاتوینەتە ئىترە كەلگى باسكردنى نى، وتویتی: چیه؟ مامۇستاش وتویتی: حال لەمەو ھىكایەت لەمە، مەسەلەيەكى وایە. كىتیه؟ كى نیه؟ باسیان كردهو، بۆى، ئەویش وتویتی: ھۆو خۆ وەللە ئەو (شىخ العشرة)یە، چۆن؟ بەرەوەللە! منیش كوپى (شىخ العشرة)یەكى ترم، ئەم كارە ھەر زۆر ئاسانە بەدەست باوكمە .

ئىتر بەيانى ھەستاین لەگەل باوكما پۆشتىن، دووم جارىان بوو، كەچن بۆ پرسەو تازىەیان، ئىتر كاتى پۆشتىن سىر دەكەن ئەو مەلایەكى كورده، ئىتر لەوى دانىشتىن و قسەوباس كرايەو، بى سى و دوو دواى باسكردنى، وتیان: با پرسوجۆى خۆمان بكەين جوابتان ئەدەينەو، دواى جوابیان دابونەو، وتووبیان: ئىمە مەرجىكمان ھەيە خەلگى سلیمانى پووت و سفورى زۆر تىايە، داواتان لى ئەكەين كەنەھىلن كچەكەمان پوت بىتەو.

وتى: قەدەرى خوا وابوو دواى ئەو، تازىەيەكى تریان ھەبو، مامۇستاش عەرەبیەكى باشى دەزانى، وتى: يەك وتارى زۆر باشى بۆدان، ئىتر بەو وتارە ئەو، نەدەى تر ھەلساينەو، بەتەواوى دەرکەوتىن، دواى كچەكەیان پىداين و ھىنامان بۆ سلیمانى، پېم وابى وتى: بە قاچاخ ھىنامانە چونكە ئەو كاتە زۆر زەحمەت بوو.

بیخۆ پزقی خۆته

له زاری مامۆستا مه لا ئه حمه دی قامیشیه وه بیستومه:

كهس پزقی كهس ناخواو هه رچی خوا بۆتی دانابێ ده بێ بی،
مه لامه جیدی قامیشی ده گێرپته وه ده لێ: مائی قازی محمده دی بێتوش
مریشكێکی قه له ویا نه بوو، قازی ئه لێ: له ناو خێزانه كه مده خهريك بووین
مریشكه كه مان ده گرت بۆ ئه وهی بۆئه و ژمه سه ری بېرین، له و كاته دا
میوانێك له ده رگایدا، منیش له بهر پێشوازی له میوانه كه ئاگام له
مریشكه كه نه ما، ئیواره كه نانوچیشتمان بۆ هات به ته مابوم گۆشت
مریشکی له گه ل بێت، به لام خواردنه كه ساده و بێگۆشت بوو! دیار بوو
مه لاژن له بهر میوانه كه هه زی نه كردبوو سه ری بېریت و نه یویستبوو ئه و
لێی بخوات.

به لێ دواي چه ند مانگێك هه مان مریشكمان بۆ خۆمان سه ربپی، كه
ئیواره نان دانرا هه ر هه مان ئه و پیاوه ی وه ختی خۆی كه هه زمان نه كرد
مریشكه كه ی بۆی سه ربپین لێی بخوات، له كاتی نان خواردندا خۆی كرد
به مالد، منیش كه خواردنه كه یان هیئا به گۆشته وه، وتم: فلانی بیخۆ
پزقی خۆته نۆشی گیانت بێ، ئیتر به سه رهاته كه م بۆ گێرپیه وه.

وادهی مردن پاش و پېش ناکات

کاتی دیاریکراوی مردن (نهجل) به هه ناسه و چاوتروکان پاش و پېش ناکات، له شوینی دیاریکراویشی به مو که موکورت ناکات و تیڼاپه پېت، چونکه کات و شوینی مردن نه خشه دارپژراوو کیشرای خواییه و نابې کهم و زیاد بکات، به هیچ جوریک و هه رگیز گورانکاری به سهردا نایهت، هه کسه له هه رکات و له هه رکوی وادهی مردنی هاتبیت ده بی به پپی خوی و به ویستی خوی، بگره به خوشحالی یان به ناچاری و به پاره و مالی خوی به له بکات هه تا خوی بگه یه نیتته نه و شوین و کاته.

لیږده دا نه و به سهرهاته م بیرهاته وه، هارپییه کی به پېزم^۱ بوی گپرامه وه وتی: له سالی ۱۹۸۷ چومه شاری موسل بۆ سهردانی براده ریکم به ناوی (کاک شیوان مه لا عزیز صحاف)، له گه پانه وه مدا بۆ به پیکردنم له گه لندا هات بۆ گه راج، له گه راج سواری ته کسیه ک بووم بۆ سلیمانی، پېش نه وهی به پیکه وین شوفیږه که چوو بلیت بېریت، ئافره تیک په یدابوو وتی: نه م ته کسیه بۆ سلیمانی ده چیت؟ ئیمه ش وتان: به ئی، به لام قه پات بووه جیکه ی نه ماوه و ئیستا ده رده چین بۆ سلیمانی، ئافره ته که زۆر پاراپیه وه و تکاو پجای کرد وتی: یارمه تیم بدهن وه کو دایکی خۆتان، چونکه ده بی هه نه مشه و بگه مه وه سلیمانی کوپیکم زۆر نه خوشه، ئینجا ئیوه ش پیاون شه ویش به پڼگاوه بن ئاساییه، نه فهره کان سیانیان به یه که وه بوون، وتیان: ئیمه به یه که وه یی نه گه ر یه کیکمان دابه زین نه بی

---

^۱ کاک پڼگار: وه ستای چادرو خیمه یه له بازاری مه زانخانه ی خواره وه له سلیمانی.

هه‌رسیگمان دابه‌زین و به‌جیا ناپۆین. یه‌کێکی تریشیان وتی: به‌خوا منیش کاری زۆر به‌په‌له‌م هه‌یه‌و نابێ دواکه‌وم، ته‌نها من مامه‌وه، منیش زۆر به‌زه‌ییم پیاپییدا هاته‌وه، بپیارمدا دابه‌زم وئو له‌ جیگه‌ی من بپوات، هاوێژکه‌م وتی: ئه‌وه دابه‌زیه‌وه؟ وتم: به‌لێ یارمه‌تی ئه‌و ئافره‌ته‌مدا زۆر به‌زه‌ییم پیاپییدا هاته‌وه، وتی: ده‌ی باشه‌ ئه‌گه‌ر سه‌یاره‌ نه‌بوو ئه‌مشه‌ویش لامان بمێنه‌وه.

پاش نیو سه‌عات سه‌یاره‌یه‌کی ته‌کسی په‌یدابوو، خێرا پڕپوو له‌نه‌فه‌رو به‌رێکه‌وتین، که‌ گه‌یشتی‌نه‌ ئاسکی که‌له‌ک قه‌ره‌بالغیه‌کی زۆر له‌سه‌ر جاده‌که‌بوو، کاتێک دابه‌زین ئه‌و ته‌کسیه‌ وه‌رگه‌ڕابوو که‌ من لێی دابه‌زیم و ئافره‌ته‌که‌م له‌ جێی خۆم سوارکرد.

ئه‌وه‌ی جێی داخ و خه‌فت بوو ته‌نها ئه‌و ئافره‌ته‌ مردبوو که‌ به‌هه‌له‌داوان و به‌په‌له‌ سوار بوو و منی دابه‌زاند، بۆ ئه‌وه‌ی فریای کوپه‌ نه‌خۆشه‌که‌ی بکه‌وێت.

کابرای سایه‌قیش پوی کرده‌ من وتی: توخوا تۆبۆ دابه‌زی و ئاوا مالی منت وێران کرد، وتم: کاکه‌ به‌ده‌ست من نه‌بوو من ئه‌جه‌لم نه‌هاتبوو، پۆژی ئه‌و خوشکه‌ ته‌واو بووه‌و به‌ده‌ست من نیه‌.

تا بهرده کهم نه خسته سهرسنگی گیانی دهرنه چوو

ماموستا مه لا محمد^۱ بۆ منی گێپامه وه: پیاویکی جاف به ناوی (.....) بۆی گێپامه وه له لادی له گهڵ کهسیکی خه لکی لادی که قسه یان تیکه ده گیریت، دواي لیک سوربونه وه و جوین و قسه به یه ک وتن شالار بۆ یه کتر ده بن، ده لی: کابرای ناسیاوم مام (.....) وتی هر داهاته وه ویستم به ردیک هه لگرم به کابرای کیشم، بهرده کهش هه روه کو خۆی هه لداته ناو ده ستمه وه باوه پتان هه بیته پێش نه وه ی ده ستم بیگاتی بهرده که که وته ناو ده ستمه وه، منیش له و پوداوه هه لسه ميمه وه و شه یانم به له عنه ت کردو بهرده کهم پینه کیشا، ئیتر خه لک و خرزم و دۆست که وته ن ئیوانمان و ده ستیان گرتین، به لام بهرده که هر له ده ستمابوو، منیش خسته م گيرفانمه وه، سال هاتن و سال پویشن ئه م بهرده هر لای من مایه وه و بۆخۆشم نه مده زانی ئه م بهرده بۆ فێ ناده م و هه ی کاریکیشم پێی نه بوو.

دواي چه ند سال ئه و پیاوه ی که له گه لیدا شه پم بوو نه خۆشکه وت و ئیمه ش هه ی له ئیوانماندا نه مابوو، هاتوچوو سه ردانمان هه بوو، کاتی که زۆر په کی که وت و چه ند پۆژ به گیانه لاوه بوو، هه موو هه ناسه یه کی ده یان وت: ئه و گیانی ده رچوو، به لام هر نه ده مرد، هر له و نه خۆشی سه ره مه رگ و ئیش و ئازاره دا ده تلایه وه، منیش وه ک ئه ندامیکی

---

^۱ - ناسراو به (ماموستا محمدی نالی) پێش نوێژ له مرگه وتی نالی له سلیمانی شه ری سن
شه م ۲۰۱۲ - ۲ - ۷/۶ .

گونده که مان چومه سەردانی، ویستی خوا وابو له ماله وه که هاتیوم
 بەرده که ی چەند سال له وه و پیش ویستم پئی کیشم و دواتر به نسیبی
 نه بو و منیش به بی ویست و بیرلیکردنه وه هر هه لم گرتبوو له ماله وه،
 نازانم چون که وتبوو بهرچاوم هه لم گرتبوو به بی ئاگایی خستبوومه
 گیرفانه وه، که له لای نه خۆشه که دانیشتم دهستم کرد به گیرفانه دا،
 بەرده که که و ته دهستم وه دهرمهیناو سەریکم پاوه شاندو وشه یه کی
 سەرسوپمان و ت، دهستم درێژ کرد بەرده که م خسته سەر سنگی پیاوه
 نه خۆشه که، له گه ل سەنگ و قورسای بهرده که که و ته سەرسنگی
 نه خۆشه که یه کسەر گیانی سپاردو یه ک هەناسه ی تری نه دا، ئیتر
 هەناسه یه کم هه لکیشاو وتم (سبحان الله)، به سەر هاته که م بۆ گیرانه وه،
 وتم: نه مه نه و بهرده یه که وهختی خۆی پیش چەند سال که شه پمان بوو
 ویستم پێیدا بکیشم، به ویستی خوا هر له لام ماوه ته وه تا ئیستا، نه وا
 ده وری خۆی بینی.

مردنیش کاتی خوئی ههیه^۱

لهساڵی ۱۹۹۸ چومه گوندی قولقوله له ده‌وروپه‌ری شاری مه‌ریوان، بۆ سه‌ره‌خۆشی و پرسه‌و دلدانه‌وه‌ی دۆستیکم به‌ناوی حاجی محمد، قسه‌یه‌ک بۆ ئه‌و بۆنه‌یه‌ بێشێ کردمان وتمان: یه‌که‌م: مردن به‌ئه‌ج‌ه‌ل و کاتی دیاریکراوی خواییه‌ و که‌س ده‌سه‌لاتی تیایدا نیه‌، دووه‌م: سوپاس بۆ خوا ئۆ کۆپی تهرت هه‌یه‌. سێهه‌م: سوپاس وستایشی خوای ده‌وێت که‌ کێشه‌و گرفتێ به‌ دواوه‌ نیه‌.

حاجی محمدیش وتی: من موسولمانم پازیم به‌و کات و نه‌ندازه‌ وته‌مه‌نه‌ی خوا بۆ کۆپه‌که‌می داناهه‌، بپواشم وایه‌ کۆپه‌که‌م توشی به‌لای گه‌وره‌تر بووه‌، به‌لام خوا بۆ ئه‌م پۆژه‌ی هه‌لگرتوه‌ و منیش پازیم به‌قه‌ده‌ری خواو ناشکۆری ناکه‌م، ئه‌م کۆپه‌ که‌ ئێستا مردووه‌ له‌ سکی دایکیدا بوو، شه‌ویک باران زۆر باری، ئێمه‌ش هه‌ر له‌م خانه‌وه‌دا بووین، شه‌و چوومه‌ سه‌ریان بۆ بانگێتپان، خیزانیشم له‌گه‌لمدا هاته‌ سه‌ریان وه‌ قاتی دووه‌مه‌وه‌ که‌وته‌ خواره‌وه‌، منیش خێرا پامکرد هه‌لگرته‌وه‌، وتم: خۆشی نه‌مردبێ مناله‌که‌ی له‌بار چوه‌ و مردووه‌، کاتیکیش چومه‌ سه‌ری ته‌نها نرکه‌ و ناله‌ی ده‌هات، دواتر چاکبوویه‌وه‌، مناله‌که‌ش به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی له‌ دایک بوو ناوم نا (ئه‌مین).

کۆپه‌ گه‌وره‌بوو، بووه‌ خاوه‌ن ژن و منال، له‌م پۆژانه‌دا له‌ناو ئاوازییدا پرسه‌یه‌ک هه‌بوو به‌یه‌که‌وه‌ چوین بۆ پرسه‌که‌، به‌په‌له‌ منالیکمان هه‌والی

---

^۱ - مامۆستا مه‌لا عوسمان شێره‌ بۆی گێتپامه‌وه‌ بۆی نویسیم.

هینا وتی: باوکه بارمان بۆ هاتوه، کاکه ئەمین وتی: باوکه تۆ دانیشه من
 ئەچم تۆ عەزبەت مەکیشە، تەنها دواى پانزە خولەك یەکیك له منالەکانم
 هات و وتی: باوکه فریاکەوه کاکم مرد، که گەیشتمە لای کاکه ئەمین بەبێ
 بوونی هیچ نەخۆشیەك مردبوو، تەنانەت بەقسەش نەیکەیشتمی .

خوا لەگەڵ خۆراگراندا

خۆراگری و پشودریژی و خۆگری خەسلەت و سیفەتی پێغه مبه ره کان و
 سەرکردە و زاناکان و خواپەرستە گەرەکانە. هەرکەس بە خۆگر وەسف
 بکەیت خەڵکی بە کەسیکی نازاو لەسەر خۆ گەرە و سەرکەوتووی دەزانن.
 خۆگری دەبیته هۆکاری سەرفرازی دۆناو دواپۆژ، خوا لەگەڵ
 خۆگرەکاندا و خۆشیدەوین و پشتگیریان دەکات و لەلایەن فریشتە و
 ئادەمیزاد و جنۆکە و پەریو تەواوی دروستکراوەکان خۆشەویستیان
 دەکات.

خوا پلە و مەقامی پێغه مبه ره کان و خەباتگێرەکان و زاناکان و
 خواپەرستەکانی پەيوهست کردووه بە خۆگری و پشودریژی و بەهۆی
 خۆراگری دۆناوی و، خوا وادەو بەلێنی پلە و پایە و سەرفرازی و
 بەهەشتی دواپۆژی پێداون. خۆگرەکان لە دۆناو گەرەن بۆیە لە
 دواپۆژدا خوا شوین و مەزلگەیی شکۆدارانیان پێدەبەخشی.

دەچینەو یەکیك له گوندەکانی کوردستان بزاین سەبر و خۆپاگری چ
 داستانێکی لە گوندی قامیشی شارباژێر لە میژوودا تۆمارکردووه

پيشكهشى ئىمەو نەوہى داھاتوى کردوہ، لە ۲۰۱۳/۶/۱۸ چوینە
 سەردانى مالى ناسراوئىکم بۆ سەرەخۆشى کردن، بەبۆنەى خنکانى دوو
 کوپى گەنجى جەوانى خزميان لە تەمەنى ۱۹سال و ۲۳سالىدا، دواى
 دلخۆشى دانەوہو سەرەخۆشى و گىرانەوہى چەند بەسەرھاتىک بۆ
 دلدانەوہى ئەوان، خىزانى مام فتح الله وتى: مامۆستا گيان بەقوربانتان بىم
 خۆ ئىمە ئەمە يەكەم کارەساتمان نىيە، بەخوا من منائىكى ھەرزەكار بووم
 بە بىرم دىت ئافرەتتىكى خزممان دوو کوپى جوانى ھەبوون بەناوى
 عومەر و عوسمان، دوو کوپى گەنجى جوانى شۆخ و شەنگ، دەتوت:
 خەلفەنەمامى تازە بەھارن، ھەر حەزەت دەكرت لە بەژن و بالايان بېروانى،
 يەككىيان نەخۆشكەوت، وتيان: گرانەتايەتى دواى چەند پۆژىك كۆپە مرد.
 خزم و دۆست تەواوى خەلكى گوندەكە بۆى لە پەرۆش بوون، بەراستى
 خەم و پەژارە گوندەكەى داپۆشى، ھەموو كەس وەكو كۆرپەى ئازىزى
 خۆيان لە دەستدایى، بەلى ئاويان گەرم كرد تەرمى كۆپە بەژن و بالايان
 لاو لاويان ھىنا بيشۆرن، نازانم چۆن وەسفى جوانى و شۆخ و شەنگى و
 ھەلگەوتوى ئەو كۆپە بكەم، ياخوا ھىچ دايك و باوكىك كۆرپەى خۆيان
 ئاوا نەبينن، لەو كاتەدا "دادە ئامىنە" دايكى كۆپە مردووەكە كە
 ناسراو بوو بە "ئامىنەى صالحى ھەمزە" ھاتە پيشەوہو قۆلى ھەلماى،
 وتى: بەخوا تەرمى كۆپى خۆم بەدەستى خۆم دەشۆم، زۆريان لەگەڵ
 وت: مى ئەدا، بەلى جوان جوان تەرمەكەى بەگوێرەى شەرع شۆردو كفى
 كرد، ئيتەر ھىمەن و لەسەرخۆ بەدەم يادى خواو نزاو پارانەوہ پۆيشت خۆى
 شۆرد، و ھات چەند پكاتىك نوێژى كردو ھەردوو دەستى بەرزكردەوہ،

به دهنگی بهرز له ناو خه لکه که دا وتی: خوايه! نه وه کوږه که مه که به
 نه مانه ت دابووت به من و به منت سپاردبوو، نه وا به پاکو خاوينی و
 به جوانی ته سلیمی ترم کرده وه، و ده بړ کوږه شیرینه که م خوا حافیزت
 بیت و خوات له گه ل.

به لئ دواي ماو هیه کی تر کوږه که ی تریشی هه مان نه خوشی گرت، پاش
 ماو هیه ک مملانی له گه ل نه خوشیه که ی نه ویش مردو نه خوشی نه ویشی له
 نه رزی دا، جا نازانم چو ن باسی خه مو په ژاره ی ته وای خه لکی گونده که
 بکه م، نازانم چو ن وه سف و سه نای جوانی و هه لکه وتوی نه و دو تازه
 لاوه بکه م، دو بپاره داده ثامینه خوگرو هیمن و له سرخو به بی نه وه ی
 که س ته نها ناشوگریه ک یان هاوارو پوږی که ی لی ببینی، به هه مان شیوه ی
 کوږه که ی پیشووی دهم به زیگرو یادی خواو پارانه وه سویندی خوارد که
 ترمی نه م کوږه شیان هر خو م دهیشوم، ترمی نه م کوږه شی به دهستی
 خوی شوړدو کفنی سپی له بهر کردو دواتر خوی شوړد، چن د پکاتیک
 نویژی کردو هه ردو دهستی بهر ز کرده وه به دهنگی بهرز، وتی: خوايه
 نه وه ش کوږه که ی ترم که به نه مانه ت به منت سپاردبوو، نه وا به شوړای
 و پاک و خاوينی ته سلیم کردیه وه، خوايه شوگرم به قه د رو بپاری تو،
 نیتر ناوچه وانی کوږه که ی ماچ کردو خوا حافیزی لیکرد.

خه لکی به و هه لویسته زور سه رسام بوون و ده گریان، باوه پ بکه ن داده
 ثامینه دلخوشی خه لکی نه دایه وه، ده یوت: پو له گیان دنیا ته واو ده بی،
 هه موو ده مرین نومیدم وایه له به هه شتدا پنیان شاد بینه وه.

ئېمەش ئومىدمان وايە ئەم ئافرەتە پالەوانە خۇپاگرە دوو كۆشكى
 ناوازەو نازدارو پاژاوەى بەهەشتى پېيەخشرى لەلايەن خواوە، بەپىي
 بەلەين وواەى پېغەمبەر (ﷺ) كە فرمويەتى: ھەركەس مندايىكى
 بمریت و خۇپاگر بیت خوا كۆشكىكى پى ئەبەخشرى لەبەهەشت بەناوى
 كۆشكى سوپاسگوزارى ..

خۆشە ئەوە بزانی ھەر لە دونیادا ئەنجامى خۇپاگرى و شوكرانەبژىرى
 دادە ئامینە چى بوو؟ دواى ئەم ھەلۆیستە جوامىرانەى دادە ئامینە بە
 يەك سەك دوو كۆپى بوو، ئەم دوانەيەى ناونا عەلى و خدر، دواتر عەلى و
 خدر يەكى پېنج كۆپىيان بوو، كە ئىستا كۆپەكانيان زىندوون، ئامینە خان
 ھەر لە دونیادا دل و چاوى پۆشن و فێك بوووەو بە بېنىنى عەلى و خدر
 دە كۆپەزاكەى.

منى نوسەرى ئەم كەتیبەش ھەزمکرد ئەم دیمەنە جوان و قەشەنگە لە
 خۇپاگرى ئەو ئافرەتە ئیماندارە بنوسمەو، بۆ ئەوەى خەلكى سودى
 لیوەرگرن و لە میژووى ئەم میلەتەشماندا بە زىندووى بىننیتەو.

پینج کوری به پوژیک کوژان

له سالی ۱۹۹۱ به هۆی ئاواره بیه وه چوینه شاری بانه، له پاش چه ند مانگیك به ماله وه چومه گوندی شوئ له مزگه وتی شوئ سهرقالی دهرس خویندن و شتی تر بوم، برایه کی به پیز هاتبوو بۆ سهردانم، دوا ی هه والپرسین و به خیرهاتن دیار بوو کاریکی هه بوو، پوی تیکردم و وتی: من کاریکم که وتوته ئیره (ئیران) بۆم جیبه جی ناکریت، ئەلین: ئەگەر تۆ بته وی له وانه یه به هۆی خزم و ناسیا وه کانتته وه پێگه چاره یه کی باش بزانی، وتم: کاره که ت چی یه؟ وتی هه ندی پاره م قهرز کردوه و که لوپه لم پیکریوه و هیناومه بۆ ئیران، ئیستا هه مووی گیراوه به لکو فریام که وی، چونکه پاره که پاره ی خه لکه و عه یبدار ده بم، منیش پرسم به برایه کی به پیز کرد به ناوی ماموستا (عبدالله سید عبید)، وتی: خه مت نه بی به خزمان مه لئ و ته کلیف له که س مه که، هه ر ئەمڕۆ وه ره ده چین بۆ لای (مجیدخانی کوری حه مه رشیدخانی بانه)، منیش وتم: من نایناسم، وتی: من ده یناسم، هه ر که بزانی ئیمه له رسته ی فه قی و مه لایانداین هه رچی بۆ بکری بۆمان ده کات.

به لئ پوژیتین، به پرسیار مالی مجیدخانمان دۆزیه وه، له ده رگاماندا، زۆر به گهرمی پيشوازی لیکردین و زۆر شاهانه پیزی لیگرتین به جۆریك به خه یالماندا نه ده هات، دواتر وتمان: ئیشه که مان به به پیزت نه وه یه دۆستیکی زۆر خۆشه ویستمان شتی گیراوه و قهرزداریشه وه موو شته کانی به قهرز کړیوه، ئیستا له سه ر سنور له لایه ن ئیرانه وه شته کانی گیراون،

ئىمەش ھاتىنە خىزمەتتە بەلگە شىتەكتە لەتوانادايە بۇ ئەو
 براخۆشەيىستەمانى بەگەيت، وتى: ئىتوۋە دانىشەن و خەمتان نەبىتە و ابزان
 شەكەن لەبەر دەستاندايە، ھەر ئىستە نامەيەكتەن بۇ دەنوسىم، بەھەر
 ھال قەسەي خۆشمان زۆر كەرد، ئەويش پەرسىيە زۆرى كەرد، پىاۋىكى
 شەرەزاۋ دۇنيا دىدە بوو، ئىمەش ۋەلاماندايە ۋە ھەلماننا بۇ چاكە كەردن
 و يارمەتيدانى خەلگى، لە كۆتايىدا چەند دىپىكى جوانى نوسى و خەستىە
 زەرفىكى نامە ۋە دايە دەستەم.

ئىنجا دىلمخۇش بوو كە شىتەكتە بۇ دۋستەكەم كەردوۋە، سەرىكەم
 بەرزكەدە ۋە ۋاچوم بە كىتەبخانە ۋە ناۋمالەكەدا گىپرا، لە سوچىكى
 زوۋرەكەدا تابلۇيەكى گەۋرەم بىنى، دىمەنىكى سەرنجەپاكىش بوو!
 ۋىتەي سەرو پوخسارى شەش كوپى گەنجى تىابوو، لە گەردىنە ۋە
 بەھەرە سەرو ۋە تىابوو، زۆر سەرنجى پاكىشام، دەبى ئەم پىاۋەناۋدارە
 بۇ ۋىتەي ئەم ھەموو كوپە گەنجەي لە دىۋەخانەكەيدا ھەلۋاسى بىتە!
 دۋاي تىپامانىكى زۆر چەندەن جار ئاۋرەدە ۋە بۇ تابلۇكە، ۋىتە: دەمەۋى
 پەرسىيەكتە بەگەم، وتى: ھەرموۋ، زۆر پىخۆشە پەرسىيەم لىبەكەن و
 پەرسىيەكتە لىبەكەم، ۋىتە: ئەم شەش كوپە جوانخاس و جەۋانانە چى
 جەنابىتە؟ ھەناسەيەكى قول و خەفەت نامىزى ھەلگىشاۋ وتى: ھەر
 شەشيان كوپى خۆمەن، ۋىتە: لە ژياندان؟ وتى: نەخىر، ۋىتە: بەچى مردون؟
 دەستى بۇ كەسەكتەن دىپىكەرد. كە لەسەروى ھەمويانە ۋە بوو، وتى:
 ئەمەيان لە كوردستانى عىراق كۆرزا، ئەم پىنچەشيان لە ماۋەي پىنچ
 خولەكدا كۆرزان، كاتىكە ھەرقە جەنگىيەكانى عىراق لەسەردەمى جەنگى

عِراق و ئێراندای له گهرمه‌ی ئاهه‌نگیکی گه‌وره‌دا که ده‌وله‌ت پێکی خستبوو زیاتر له ١٥٠٠ هه‌زارو پێنج سه‌د که‌س تیایدا کوژرا، به‌لێ له‌ماوه‌ی که‌متر له پێنج خوله‌ک ته‌رمی ئه‌و پێنج کوچه‌م بۆ هاته‌وه به‌رده‌رگا، به‌لام هه‌ر سوپاسی خوام کردو و تم خوایه تۆ ئه‌و کوچه‌یه‌که‌ به‌ من داوه تۆش لێت وه‌رگرتمه‌وه. ئه‌م پیاوه وانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له ئارامگری و خێرخوازی و موسولمانیتی فێری ئێمه‌ کرد.

ده‌بی به‌ پێیه‌کانی خۆت به‌ره‌وه‌ نه‌ جه‌ل برۆی

سالی (١٩٧٢) له‌پیری شه‌وه‌کیڵ بوم^١، پیاویکی لای خۆمان ناوی عمری حه‌مه‌ماملی بوو، هات و سه‌لامی لێکردم، وتی: ئیشم پێته، منیش ئاماده‌ییم ده‌ربهری، وتم: ئێمه‌ هاوماڵ و دۆست و ناسیاوی یه‌کین، هه‌رچی به‌ من بکری به‌سه‌رچاو، کاتیش دوا‌ی عه‌سرو ده‌مه‌و ئێواره‌ بوو، وتی: هه‌ندێ سه‌عاتم فرۆشتوه‌و به‌یانیش جه‌ژنه‌ ماوه‌یه‌ک بازا‌رو دوکان نابیت، له‌گه‌لم وه‌ره‌ بۆ سلێمانی پارهی سه‌عاته‌کان وه‌رده‌گرم و یه‌کسه‌ر ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌و هیچ ماتلێ ناگه‌م، منیش زۆر ئینکاریم لێکرد، وتم: تازه‌ کات دره‌نگه‌و هه‌رکاتێکی تر ده‌لێی ئه‌وه‌ به‌سه‌رچاو، به‌لام تازه‌ پۆژ دره‌نگه‌و فریا ناگه‌وین و منیش ماندووم، هه‌رچۆنێک بێت قه‌ناعه‌تم پێکرد، وازی هێنا، دوا‌ی تاوێک هاته‌وه‌ ده‌ستیکرده‌وه‌ به‌ته‌کلێف و گله‌بیکردن

^١ (شیخ موحه‌مه‌د شیخ عبدالرحمن) وازه‌یی.

له جارى پيشوو تووندتر، نه مجارهش به هر دهردى سهرىبهك بىت به نيوه ناشتى و نيوه شه پقه ناعتم پيكرود پوشت ولىي بيخه م بووم، به خوا هر نه وندهى چايهك بخويته وه، كاك عمر هاته وه نه م جاره شه پى ليده بارى، هاته وه دهستى كرد به گله يى و ورده جنيو، نه و كاتهش وه كو ئىستا سهاره زور نه بوو، ناچارى كردم هه ستام و وتم: بابوئين! ئيتىر نه من و نه كاك عمر نازانين له خه زينه ي پر نه ينى خوا چيمان بو پيار دراوه.

به لام كاك عمر زور كه يفخوش و به جوش و خروش بوو، منيش به بيگارى به لىم بو ده كرد، له پىنگه زور په له م ده كرد، چونكه دهمه و ئىواره بوو، تا خيتراتر برؤيشتمايه كاك عمر به كه يفتىر ده بوو، گه يشتینه سهرى نه زمرو سليمانيمان ليده ركه وت. سهارهش به ديوى سليمانيدا به خيترايى جاده ي ده برى، تا له پردى عهلياغا په پينه وه، نه وشويته زور به رزو ترسناك بوو، وه كو ئىستاش خوش نه كرابوو، هر كه له لوفه كه گه پامه وه سهاره كه له دهستى وهرگرتم و به و شاخ و داخ و ته لان و هه لديره دا پويشته خواره وه، منيش هر وهك كاك عمر هيچ ده سه لاتم نه ما به سهر سهاره كه دا، تا له دامىنى ليژاييه كه وه ستا، كه دابه زيم هيچ عه له مم نه بوو، پامكرد بو لاي كاك عمر، ته ماشام كرد كاك عمر مردبوو. ئينجا وتم: دهك خوا عه فوت بكات، به خوا نه م په له په له ت هى نه جه له كه ت بوو، من نه مده زانى.⁽¹⁾

---

¹ - له زمانى (شىخ محمد حاجى شىخ مصطفى) كوپه داويه وه وهرگراره.

ئەوۋى لاي بەندە خەيالە لاي خوابە تالە

لەسالى (۲۰۰۱) بۆ (۲۰۰۲) چومە ئىران، دواتر بۆ كاريكى سەفارت لەگەل خىزانىك چومە تاران، دواى تەواوبوونى كارەكەم ويستم بگەپمەو بەرەو كوردستان، ھاتمە گەراج سەيارەيەكى تەكسىم دەستكەوت و جىگەم گرت، لەو كاتەدا كە چاوەپى ئەفەرى ترمان دەكرد، من كەمىك لەسەيارەكە دووركەوتمەوە ويستم پشويك بەدەم، چونكە خەمى جىگەگرتنم نەمابوو، سەيارەم مسۆگەر كەردبوو، زۆرىش دوورنەكەوتمەوە، نەوەك نەفەر بىت و چاوەپىم بەكن، بۆيە خىرا گەپامەوە لاي سەيارەكە، تەماشام كرد نەفەرىك لەجىگەكەى من دانىشتبوو. وتم: ئەو جىگەى منە، بەلام نەفەرەكە كردى بە ئىنكارى و ملەجىپى و دانەبەزى، زۆرم لەگەل وتو كەمى بىست، بە ھەر حال وازم لىھىنا، بەلام زۆرم پىناخۆش بوو، چونكە ھەزمەدەكرد خولەكىك زووتر بەپىكەوم، ئەو ئوتومبىلە بەپىكەوت و دواى كەمىك منىش چومە سەيارەيەكى ترەوە، زۆرى پىنەچوو پىپو بە پىكەوتىن و ئەوئەندەشمان بەين نەبوو لەگەل سەيارەكەى پىشودا.

كە گەيشتىنە ئىوان شارى سەنەو مەريوان، وردتر بلۆم نزيك گوندى "نگل"، بىنىمان قەرەبالغىو خەلكى لەسەرەوە سەيرى خوارەوە دەكەن، شۆفىرەكەى ئىمەش ھەوالى پەرسى و سەرىكى پاوەشاند، وتى: ئەزانن كىيە؟ ئەو شۆفىرە بوو كە لەپىش مندا دەرچوو، ئىتر من زانىم ئەو تەكسىيە بوو كە نەفەرەكە بە زۆر جىگەكەى لەمن داگىر كردو خەفەتم زۆر

---

^۱ لە زمانى (كاك موحسەن ئەمىنيەو) بىستومە .

لیخوارد، نه مزانی بوم ده بیته خیرو خوی گوره له قهره بوی داگیرکردنی
جیگه که م و خفه ت خواردنم سه لامه تم ده کات، و کیشه و نارپه حتی و
به لایه کی گوره ترم لی لانه دات، وه کو ده لین ناش له خه یالیک و ناشه وان
له خه یالیک، به راستی چاکیان فهرمووه: "التقدير يلعب بالتدبير"، بریاری
خوا یاری به ته کبیرو پای خه لکی ده کات.

کاک محسین وتی: لیړه دا به سه رهاتی "محمود إسماعیل" م' بیرهاته وه،
کاتیک ویستبوی له شاری سنه وه بۆ سه ردانی مالی شیخ باهیری خزمیان
به ره و شاری کرماشان پروات، که ده چیته گه راج و جیگه ده گریت مشتومر
له نیوان نه فهره کاندای دروست ده بیت و ده بیت ده مه قاله، که س له
نه فهره کان پازی نابی بجیته پیشه وه، شیخ محمود إسماعیلش جیگه ی
خوی گرتووه، به لام بۆ چاره سه ری کیشه که و بۆ نه وه ی سه یاره که ش زوو
به پریکه ویت، ده لی: من ده چمه پیشه وه، به لی له پیشی سه یاره دا سوار
ده بیت، سه یاره به ریډه که وی، له ریگه سه یاره که توشی پودای هاتوچو
ده بیت، ته نها شیخ إسماعیل له ویدا گیان له ده ست ده دات خوا لی خوش
بیت .

۲- برای شیرینی ماموستا "عبدالله داود" ه ناسراوه به "مه لا عبدالله جیهاد".

میوانی خوام ناچمه مالی کهس

نهو کهسهی پوو له مالی خوا دهکات میوانی خوابه، میوانیش پژی تاییه تی هیه، له نیسلامدا خزمه تکردن و پیزگرتنی میوان خوابه رستیه و نیمانداریه، پیغه مبه (ﷺ) فرمویه تی: "مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ" هر کهس برپوی به خواو پژی دواپی هیه با پیز له میوانه کی بگریت، به لکو میوان په روه ری و میوانداری راسته و خو مامه له کردنه له گه له خوا دا، نه میوانو سیستیه سیفته و په وشتی ته وای پیغه مبه ران و پیاوچاکان بووه. خزمه تکردنی میوان جیبه جی کردنی فرمانی خواو پیغه مبه ره (ﷺ)، شاعیریش به ته و به کاران ده لی: بۆ گیرابونی ته و به و سرینه وهی گوناوه و تاوانه کانتان پویه نه مالی خوا، نیر گیرابونی ته و به و به ئاوات گیشنت مسوگه ره، بۆیه ده لی:

أصبحت ضيف الله في دار الرضا	وعلى الكريم كرامة الضيفان
تعفوا الملوك عن النزول بساحهم	فكيف النزول بساحة الرحمن
يا من إذا وقف المسن ببابه	ستر القبيح وجاد بالإحسان
أنا المسن دعوتك سيدي	تعف وتصفح لعبيد الجاني

واته: بومه میوانی خوا له خانه ی په زامه ندی، پیزداریش پتویسته پژی له میوان بگریت.

پاشاکان هر کهس بجیته مالیان و پوویان تیبکات چاپوژی لیده کن و لپی خوشه بن، نهی پوو کردنه مال و مه نزلی خوا ده بی چون بیت؟ نهی نهو خودایه ی هر گونا هبارو تاوانباریک پوو له ده رگاکی بکات، خرابه کانی بۆ ده پوژی، وچا که شی له گه له دهکات. دهی منیش په کینکم

له خراپه کاران، په روه ردگار! داوات لیده کم و لیت ده پاپیمه وه، له م
بهنده بچوکه گونا هبار هی خوت خوشبه.

ماموستا (جه لال کوپی ماموستا مه لا احمدی نه لالی) بوی گیرامه وه له
زمانی باوکیه وه خوا لیتی خوش بیت. باوکم بوی گیراینه وه، فرموی:
سالیك چومه ئیران، له شاری بانه بووم، بۆ نویژی ئیواره چومه مزگه وتی
گهره ی بانه، ئو کات و سهرده مه وابو دوی نویژ، به تاییه تی دوی
نویژی ئیواره، هه رکس غه ریب و بیخانه خوئی بویه، پیاوانی گه په ک
خولکیان ده کردو به زۆر ده یانبرده مالی خویان، نه یانده هیشت کهس
بیتنه واو بئ جیگه و خواردن بمیتنه وه. به لئ هه موو خانه خوئیان هه بوو،
ته نها پیاویك له ناو مزگه وت مابوه وه، دیاریوو خانه خوئی نه بوو، پیاوان
له هه موو لایه که وه پویانتیکردو فرموو هه موویان لیکرد، به لام کابرا دوعای
خیری بۆ کردن و زۆر مه منویان بوو، پئی وتن: به خوا نیازم نیه بچه
مالی کهس، ئه م شه و نائیژه جیگه مه و میوانی خوام و مالی خوا به جئ
ناهیتم، دوی تکاو پجایه کی زۆر به گوئی نه کردن و خه لکه کهش
به جیئیانه یشت و هه رکس به ره و مالی خوئی.

به یانی که هاتین بۆ مزگه وت بۆ جه ماعه تی نویژی به یانی، ده بینین
کابرای میوانی خوا مردوه.!

ئیت به دهسته جه معی پیاوانی مزگه وت له گه ل ماموستادا ته ره که مان
شۆردو کفنمان کردو نویژمان له سه ر کردو بردمانه سه ر گۆرستان بۆ
ئه سپه رده کردن و به خاکسپاردنی، به لام ماموستای مزگه وته که فرموی:
په له مه کهن! به خوا ده بی به دهستی خۆم له ناو گۆرپچه که دا پایکیشم،

هه‌ڕچه‌ند خه‌لكه‌كه زۆر هه‌ولياندا ئه‌و ئه‌زیه‌ ته‌ نه‌ده‌نه‌ به‌ر مامۆستا، به‌لام پازی نه‌بوو، فهرمووی: ئه‌م پیاوه‌ میوانی خوا بوو، به‌ میوانی كه‌س‌مان پازی نه‌بوو، به‌ خوا ده‌بی ئه‌م میوانه‌ی خوا زۆر جوان و چاك و پاك و خاوێن به‌ده‌ستی خۆم ته‌سلیمی خوا بگه‌مه‌وه‌، ئیتر مامۆستا چوه‌ ناوگۆڕه‌كه‌و پیاوه‌كان ته‌رمه‌كه‌یان بۆ دا‌هێشته‌ ناو گۆڕه‌كه‌، مامۆستاش^١ وه‌كو براو كه‌سی خۆی باوه‌شی به‌ ته‌رمه‌كه‌دا كردو له‌ناو گۆڕچه‌ی ناو گۆڕه‌كه‌دا له‌سه‌ر لای راست و به‌جوانی رایكێشاو به‌ خوای سپارد.

دوای نزیکه‌ی شه‌ست و پینج ساڵ به‌یه‌ك شاد بوونه‌وه‌

حاجی سلێمانی^٢ ئاسنگه‌ر له‌ گوندی كۆپه‌داوێی شاریاژێر كه‌ له‌بنه‌په‌تا خه‌لكی شاری مه‌هاباد (سابلاخی) كوردستانی خۆره‌لاته‌، به‌ مندالی یان ده‌سته‌ هه‌رزه‌كاری هاتۆته‌ مامه‌خه‌لان دواتر ژنی هه‌تاوه‌و هاتۆته‌ كۆپه‌داوێ و ده‌ستی كردوه‌ به‌كاری ئاسنگه‌ری، دواتر به‌هۆی ژن و ژنخوازیه‌وه‌ بووه‌ به‌یه‌كێك له‌ هاوڵاتی و دانیه‌شتوانی په‌سه‌نی كۆپه‌داوێ، ئیتر له‌به‌ر هه‌ره‌قیه‌ك بووه‌ نه‌گه‌پاوه‌ته‌وه‌ بۆ مه‌هاباد و ناو كه‌سوکاری، پیاوێکی زۆر ده‌ست په‌نگین و كارامه‌و پوخته‌كار بووه‌.

له‌ گۆتایی ته‌مه‌نیدا نه‌چپۆت بۆ چه‌جی مالی خوا، له‌ دوای ته‌واوكردنی چه‌ج و گه‌رانه‌وه‌ی حاجیانی عێراق له‌به‌غداد چه‌ند شه‌ویك له‌ میوانخانه‌

^١ - ئه‌م مامۆستایه‌ پێشنوێژ و تارخوێنی مژگه‌وتی گه‌ڕه‌ی شاری بانه‌ بوو، به‌داخه‌وه‌ باسی پۆژو ساڵه‌کی نه‌كردوه‌.

^٢ - (حاجی سلێمان) باپیره‌ گه‌ڕه‌ی دایكه‌.

دهمینهوه، که نهوکات پټیان وتووه (خان)، دواى پشودانیکى سى پوڅى کاروانى حاجيانى کوردستان خوځيان دهپېچنهوه بڼ بهرېکهوتن بهرهو ناوچهکانى خوځيان، هاوړپکاني حاجى سلیمانیش بهرهو سلیمانى بهرېدهکهون، بهلام حاجى سلیمان له بهر نهخوشى هره له میوانخانهکه دهمینهتهوهو حاجیهکانى هاوړپکى ئیزن نهکات و دهلئ: ئیوه بړون و له کاروان دوامهکهون، منیش بهيانى و دووبهيانى چاکبووم دیمهوه.

دواى چولگردنى میوانخانهکه کاروانى حاجيانى کوردستانى پوڅهلات (ئیران) له ههمان میوانخانه دادهبزن ویهسهر ژورهکاندا دابهش دهبن، به ویستى خوا هرچى حاجیهکه که سهر به ژورهکهدا دهکات که حاجى سلیمانى لییه پازى نابى بجیته نهو ژورهوه، چونکه نهو نهخوشى تیدایه ودهترسن له ئیسراحتى بکن یان نهخوشهکه نهوان له خهوو ئیسراحت بکات، ههتا سى حاجى مهابادى دین بى یهک و دوو خوځيان دهکهن بهو ژورهدا که حاجى سلیمانى لیکهوتووه، بهبى دودلى شتومهکهکانى خوځيان دادهنن و سهلام و نهحوالپرسى حاجى سلیمان دهکهن و پالى لیدهدهنهوه.

دواى پشودان و هسانهوهو ناخواردنى ئیواره، دهست دهکهن به قسهى خوش و باس و خواسى هج، لهناو قسهکاندا حاجى سلیمان لییان دهپرسى: جهنابتان خهلکى کام ناوچهى کوردستانى ئیران؟ دهلئ: قوربان خهلکى شارى مهاباد، بهلئ، ئى لهکام گهپهکن؟ لهکام هوزو عهشیرهتن؟ دهلئ: عهشیرهتى ناسنگرهکانى مهابادین!!

حاجی سلیمان زۆر به سەرسوڕمانەوه تێیان پادەمێنی و دەلێ: ناوتان چیه؟ کوپی کێن؟ ناوی خۆیانی پێ دەلێن: حاجی ابراهیم و حاجی مجید و حاجی ئیسماعیل، که هەرسێکیان ئامۆزای خۆی بوون.

حاجی سلیمانیش دلی پردهبێ له گریان و بە دەم گریان و فرمێسک پرستنهوه پویان تێدهکات و دەلێ: منیش سلیمانی ئامۆزاتانم، ئێتر هەرسێکیان باوهشی پێدا دهکەن و ههڵدهدهنه پرهمی گریان، دیمه نێکی زۆر پر غوربەت و پر سۆزو میهر دروست دهبێ له نێوانیاندا.

دواتر کاروانی حاجیه کانی ئێران دواي چەند پڕۆژێک بە پێدهکەون، ئه و سێ حاجیه ش خواحافیزی له کاروانی خۆیان دهکەن و به حاجیه کانی هاورپیان دهلێن: به خوا ئیمه ئه م ئامۆزایه ی خۆمان به نهخۆشی به جێناهێلین، له دواي به پێکردنی هاورپکانیان چل پڕۆ له لای حاجی سلیمانی هاورپیان ده میننه وه تا چاکده بێته وه، ئینجا تا سلیمانی پێکه وه ده بن و له وێ خوا حافیزی لێدهکەن و گەردنی به کتر نازاد دهکەن و به دەم ههوال و باسه وه ده پۆنه وه بۆ مهباباد، حاجی سلیمانیش دهگه پێته وه بۆ کوپه داوی، ههوال و دهنگ و باسه که بۆ خزمانی کوپه داوی و کوپه کوپه زاکانی دهگێرپێته وه له گه ل دهنگ و باسی حه جکردنه که ی، خزمه کانیشی به بیستنی ئه م به سه رهاته پر سۆزو ویزدان بزوینه سۆزی خزمايه تیان ده جولی و فرمێسک به چاویاندا دێته خوار^۱.

---

^۱ - ئه م به سه رهاته م له ریشسپی و سه رسپیه کانی گوندی کوپه داوی شارباژێر بیستوه و له کتیی (بیره وهریه کانی گوندی کوپه داوی شارباژێر) دا نویسه مه ته وه لاپه ره ۸۵-۸۶.

گرانیس چۆکی پی دانه دا

ورده به رزی به هره یه کی گه و ره و بی وینه ی خواجه، ورده به رزی سیفەت و خەسلەتی ناوازه ی پیغه مهران و پیاو چاکانه، به درێژایی میژو چیرۆکی ورده به رزو مهردو نه به زه کان چه کی دهستی شوڕشگێژان و بانگخوازان و خۆپاگران بووه، هه ر به و ورده به رزی هه بونه ته مهردی ناو گه ل و میژو چیرۆکی ناو کتیب و کۆپو نویسنه کان، زاناکان کتیبی خویان پی نه خشانده و وتارییژه کان کردویه نه ته هه وینه وتاره کانیان ورده ی خه لکیان پی به رز کردوه ته وه.

مامۆستا جه لالی گه و ره دێ به په حه مه ت بیته وتی: له سه رده می گرانی و نه بویدا له سه ره تای نه وه ده کانه له سه له کانی ۱۹۹۲ - ۱۹۹۳ دا ئافره تیکی به ته مه نی خزمی خۆمانم بینی، زۆر به زه ییم پێیدا هاته وه، وا کومانم برد که نه بوو هه ژار بیته، منیش سه لامم لێکردو هه رچه ند هه یچم پێنه ده کراو هه یچم له ده ست نه ده هات، به لام خۆم پێنه گیرا وتم: پورێ حالتان چۆنه له گه ل ئه م نه بونی و گرانیه دا چۆن؟ په کتان نه که وتوه؟ ئافره ته که به ده نگێکی زوڵالی و مهردانه و ورده به رزانه وتی: مامۆستا گیان خوا په کی هه ره سی نادێ عاره قه خۆره کان ناخات چۆن په کی ئێمه ده خات، به پاستی ئه مه مهردایه تیه، ئازایه تیه، ورده به رزییه، پیره ژنیکی نه خوینده واری هه ژاری کورده واری ئه وه نه ده بپوای قایم و ورده ی به رز بیته له و گرانی و ته نگانه یه دا.

به کوردی له خۆشی و ههرزانی و ئاسوده بیدا هه موو کهس وره ی به رزه،
 نه وهش ئازایه تی نیه، به لام مهردایه تی و وره به رزی له تهنگانه و ناخۆشی
 و ترس و له رزو هه ژاریدا دهرده که ویت.

ئه لێن: شیر نه گهر له برسا سکی به پشتیه وه بنوسی و برسیه تی ئینی
 بۆ ههتا بیته نیچیری خۆی نه بیته ناخوات و دهم بۆ نیچیری ههچ
 گیانه له به ریکی تر نابات.^۱

دکتۆر (سید بن حسین العفانی) له کتێبی (صلاح الامة في علوم الهممة)
 به رگی حوت لاپه ره ۲۰۷ ده لی: (مَنْ كَانَ هُمُهُ مَا يَأْكُلُهُ، فَقِيْمَتُهُ مَا
 يُخْرِجُهُ) واته: هه ر کهس خولیا ی خواردن و چلێسی بیته، هه ر به
 نه ندازه ی نه وهش به نرخه که لێی دهرده چی.

مام خوا که ره م له ناوچه ی هه ورامان ژیا وه ته مه نی ۱۶۰ سال بووه،^۲ له
 ته مه نیکی گه وره دا چۆته حه ج، که له ده وره ی ۹۰ سالیدا بوه، کاتێک
 چۆته سوریا کاروان به جێیان هه شتوه، بریار ده دات نه گه رپته وه وهه ر له
 سوریا ده مینیتته وه، ده سته دکات به پینه چه ته ی هه تا سالی داهاتو کاتی
 حه ج دیته پێشه وه خۆی ده ژیه ن و ده ست له کهس پان ناکاته وه، پارهی
 حه جه که شی هه رپێ ده مینیت، ته م سالی تازه له گه ل کاروانی حاجیان
 به رپنده که ویت و حه جی مالی خوا ده کات، خوی گه وره پێزیکی نۆزی
 لیده گری، که هه رگیز خۆشی گومانی بۆ شتی وا نه چوه.

^۱ - صلاح الامة چاپی دوهم (ج ۷/ص ۲۰۲)

^۲ - له زاری مام مستا شێخ صدیق سه رگه تیه وه (خوا لێی خۆش بیته)، وه مرگرتوه.

ھەر لەزاری خۆیەو گێڤدراوہ تەوہ کە وتویەتی: کاتێک دەرگای
 ھەپەمی کەعبەى پیرۆزیان کردەوہ بۆ پاشای سعودیە من لە بن
 دەرگا کەدا بە پێشى سپیەوہ دەپارامەوہ، کابرای پاسەوانى تایبەتى پاشا
 پەلى گرتم، وتى: تۆش بچۆرە ژوورەوہ، منیش خێرا چووہ ژوورەوہ، ناو
 مالى کەعبەى پیرۆزم لەگەڵ پاشای ئەو کاتەى سعودیەدا مالى وپاکم
 کردەوہ، نیتەر ھەرچى ماندویەتى و دوورى مال و مندال ھەيە لەخۆشیا
 لەبیرم نەما، ھەستم بە خۆشى و ئاسودەیی و پۆخسوکێک کرد ھەرگیزاو
 ھەرگیز لە دل و گیانم دەرناچیت، لە کۆتایى تەمەنیشیدا ئەم داستانە
 خۆشەى دەگێرپایەوہ، کە بەراستى دیمەنێکی سەرنجپراکێشە بۆ پیریکی
 وەرەبەرزى وەك مام خواپەحم.

رۆژانە کەم ئەدەم بە چۆلە کەو بەرە ئالای دەکەم

لە ساڵەکانى (٢٠٠٠) یان (٢٠٠١) دا بوو باش ساڵە کەم لەیاد نەماوہ، مالم
 نزیکى ئەو مزگەوتە^١ بوو کە پێشنویژیم تێدا دەکرد، نزیکى بانگی عەسر
 بوو لەمال ھاتمەدەر بچم بۆ مزگەوت بۆ پێشنویژى، لە نێوان مالى خۆمان
 و مزگەوتە کەدا سێ منداڵم بینی مشتومریان بوو، منیش وامزانى شەپیانەو
 لە مزگەوتیش بینیبوم، پۆشتم بەرەو پیریان تا نەھێلیم شەپیکەن، بەلام
 کە نزیک بوومەوہو لێم پرسین شەپنەبوو بەلکو خێر بوو.

^١ - لە سلێمانى مزگەوتى ئەزمەپ لەگەڕەکی مجیدبەگ. نوسەر

پومکرده مندالیکیان که به جیا تهره لیککی مشتومرکه بوو، وتم: کاکه بۆ شه پده کهن؟ وتی: ماموستا شه پناکهین، من دایکم دیناریکی^۱ داومه تی بۆ خهرجی قوتابخانه و منیش ئهمرێ خهرجم نه کردوو، دهمه وئێ ئه و چۆله که ی پئی بکرم له م کوپه و ئه ویش پیم نافروشیته، وتم: جا کاکه تر چۆله که ت بۆچه بۆ دیناره که ت ناده ی به بسکیتیک و بیخویت! وتی: نا ماموستا ئه وه خیرتره، من له مزگهوت گویم له ماموستا بوو له وتاره کهیدا دهیوت: پیغه مبه ر (صلات و سه لامی خوائ له سه ر بیته) فرمویه تی: ژنیک سه گیککی تینوی تیرئاو کردوو خوا به و کاره ی به خشیویه تی، منیش دهمه وئێ ئه و چۆله که به بکرم و ئازادی بکه م (به ره لای بکه م) تا خوا لیم خوش بیته! (منداله که ته مه نی هه شت سال بوو له پۆل دووی سه ره تای ی بوو).

ئینجا پووم کرده منداله که ی تر که هاوڕیی قوتابخانه ی بوو له هه مان پۆل بوو (ته مه نیشی هه شت سال بوو)، وتم: ئه ی کاکه تر بۆ چۆله که ی پئی نافروشیته؟ وتی: ئه وه برا گه وره که مه ناهیلێت، (برا گه وره که شی که له سی سه ره تای ی بوو ته مه نی ئۆ سال بوو)، برا که ی قسه که ی له ده م ئیمه سه نده وه و وتی: ماموستا پاست ده کات من ناهیلیم پئی بفروشیته، وتم: بۆچی ناهیلێ؟ وتی: ده لیم ئیمه ش وه کو ئه و پیویستیمان به خیره با خۆمان چۆله که که به ره لای بکهین، به لکو خوا له خۆمان خوش بیته و خیره که بۆخۆمان بیته!

^۱ - ئه و کاته پارهی عێراقی په راجی هه بوو دیناری ئاسن هه بوو بۆ پۆزانه ی مندال .

له کاتی ئەم نوسینه دا به سه رهاتیکم بیرده که ویتته وه، له زمانی پێشه و
 غه زالیه وه (په حمه تی خوی لیبیت) خۆم خویندومه ته وه به لام شوینه که یم
 له یاد نه ماوه، غه زالی ده له رموی: پیاویک له سه رده می سه له فدا له سه ر
 ناویک ده ستنوێژ ده گریت، ده بینی مندالیکیش خه ریکی ده ستنوێژه
 و به ده م ده ستنوێژه که وه ده گری، پیاوه کهش لێ ده پرسێ بۆچی
 ده گری؟ منداله کهش پێی نالێ، کابراش ژۆر به زهیی پایدا دیتته وه وازی
 لێناهیتی، تا منداله که ده لێ: والله له ترسی دۆزه خ ده گریم! پیاوه کهش
 دلخۆشی نه داته وه کاکه چکۆل تو هه ر گوناخت له سه ر نییه خه مت نه بیت
 تو بێ گوناخت، منداله کهش ده لێ خاله من باوکم ناوا فیری نه کردووم،
 باوکم پیمان ده لێ مندالینه گوناخ و خراپه نه کهن، ئیمه له دنیا دا ناگر
 ده که یه وه له پێشدا چیلکه ورده کانی پتوه ده نین تا ناگره که خۆش بیت
 بۆ داره که وره کان، جا منیش ده ترسم خوا له دوا پۆژدا به ئیمه ی مندال
 ناگر بۆ ئیوه ی گه وره و گوناخبار خۆش بکات، ئیتر کابرا پاده چله کێ و
 وازی لێده هیتی، منداله کهش ده رسیکی باشی کابرا داده دات.^۱

---

^۱ - منال بێگوناخه و به دنیاییه وه خوی گه وره نایخاته ناو ناگره وه، نه مه ته نیا واته په که،
 باوکی مناله کهش ویستویه تی مناله که ی هه ر به پاکی به ئینیتته وه .

خۆ به کهم گرتن له بهر خواى گه وره

له فرموده ی پتفه مبردا (سهلامى خودای له سه ریبت) هاتوو ه:
(هه رکه سیك له بهر خوا خۆى به کهم بگرت خوا به رزی ده کاته وه)، نه وه ی
که وایکردوو ه خه لکی حق وپاستى نه سه لمینن و زۆریه ی کیشه و
قهیرانه گان بۆ چاره سه ر بمیننه وه خۆ به زلزانینه، بۆ نمونه زۆریك
خویندکاری ئه مپۆ واده رناکه وئى له بهر خوا بخوینى وکرده وه به
زانسته که ی بکات، زیاتر بۆ به وانه وه ده ستخستنى ماده ده خوینى، بۆیه
ده بینى ئاستى زانستى نزمه و به ره که ت له کاره کاندای که مپۆته وه .

(مه لا نه حمه دی قامیشی) له مه لا سه عیدى گوله کیانه وه ده گیرپه ته وه:
له سالانى په نجا کاندای له گوندیک له گونده گانى پشده ر فه قیى
حوجره که یان زۆر خواویست و زانسته خواز بوو، شه ویک پونا که ی له
حوجره که یان به رز ده بیته وه وای ده زانن ناگرى گرتوو ه، کاتیک
مامۆستا که یان به په له ده چیت بۆ حوجره که ده بینیت وای فه قینان له
سه رچنگ به شیوه ی سه گ قاچیکیان کردو ه به کلک ویه کترى پاو ده نین،
له سه ر ئیسقانتیک که له ناو خواردنه که یان بووه و به ده م هه رکامیانه وه
بوایه بۆی ده چون! کاتیک مامۆستا ده گاته به رده م حوجره که و ئه م
حاله ته ئیمانیه پا که ده بینى، بۆی ده رده که وئى نه وه نورو پونا کییه
له سه ربانه که یان به رز ده بیته وه نه ک ناگر، ئه میش بۆ نه وه ی له به ره که ت
ئیمانیه به شدار بیت به په له ده که ویتته سه ر چوار په لان وده لئى پنگای

گۆلى پىركەن! ئىتر كە مامۇستا كە دەبىنن لە شەرمان كۆتايى بە يارىە كە
دېنن و نوره كەش كۆتايى دېت!

جا ھەر شتېك لە بەر خوا بېت بەرەكەت وسەر كە وتنى تايبەتى دەبېت،
گەر لە بەر خوا بخوئى زانبارىيە كەى سودى دەبى، گەر لە بەر خوا
بەخشى مالەكەت زىاد دەكەت، گەر لە بەر خوا لېپوردە بى خوا لېت
دەبورى، گەر لە بەر خوا خۆت بەكەم وىچوك بزانى ئەو گەرەو بەرز
دەبىتەو (ماكان لله يَنَم).

تېگەيشتن بەلای سەرە...

ئايىنى عورفى و چاۋ لېكەرى خەتەرە

عن انس بن مالك - رضى الله عنه: قال رسول الله (ﷺ) (طلب العلم
فريضة على كل مسلم....)^۱، واتە: گەرپان بە شوئىن زانستدا واجىبى
سەرشانى ھەموو موسولمانىكە...

پىرەمىردى شاعىرىش (پەرھەمەتى خۋاى لىبېت) دەلېت:

ھەمىشە ئەقل و عىلم لە پېشە لە ھەموو شارى نەزان بار كېشە
مامۇستا مەلا ئەھمەدى قامىشى بۆى گىپامەو: لە بەھارىكى
ھەشتاكانى سەدەى پابردو لە چوارقورنە كشتوكالمان كوردبو، مام
سۆفەكى پېش سېى كە بەلای ھەيوانەو ھەبوو شوان بوو بزەكانى

---

^۱ رواه ابن ماجه رقم (۲۲۹).

کردبووه ناو گهنمه که وه که قهرسیل بوو، خوځشی له سهر بهر زاییه که
 دهستی کردبوو به نویژ کردن، منیش وتم: مامه سؤلی حیوانه کان نه و
 گهنمه یان نه هیشت و گهر له زهره ردا بله وه پین شیر که شیان حرام
 ده بیت، نه ویش وتی: ئاخو زه مانه، تو ئاموژگاری من ده که ی؟! پۆله
 گیان بزنی هارن گهر له ناو گهنمه که دا نه بن پاده که ن، منیش ده مه وی
 قه لایان^۱ زور بکه م. ! وادیار بوو مامه سؤلی نویژی زور چون بوون!

مامه سؤلی برا گیان	حالی ببه له قورپان
نه و کاره ی که تو نه یکه ی	مافی خه لک پیتشیل نه که ی
هه مووی به عکسی دینه	حالی نه بوی له م ژینه
توخوا خه لکه بخوینن	زانیاری به ده ست بیتن

داب و نه ریتی لی بوته دین

هه ر ماموستا مه لا نه حمه دی قامیشی وتی: له نه وه ده کانی سه ده ی
 پابردوودا له چوار قورپه مه لا بووم، سه رده مانیک له و ده فاره شایی
 و په شبه له ک زور باو بوو، منیش له وتاره کانددا جه ختم ده کرده وه له سهر
 خراپی و حه رامیه که ی، کابرایه کی پیش سپی وتی: وه لگامی له وه ته ی
 پشبه له ک وه ک جاران نیه به ره که تیش نه ماوه! دیاره به لایه وه دین
 عاده ته نه ک عیبادت .

---

^۱ قه لا: له (قزی یان قضا) ی عه ره بییه وه وه رگیراوه، نه وتری نویژی قه لا، مه به ست پتی
 نویژ گیرانه وه یه .

هەر چه نابی مه لا نه حمه دی قامیشی وتی: له مزگوتی شه فیق به گ له سلیمانی که له (۲۰۰۳) وه مه لایان بوم زۆر گرنگیم ده دا به ریزه کانی نوێژکردن، نه وان پێشتر به و شتویه پانه هاتبوون، پۆژیک که وتم: ره حمه تان لێبێ پāl بدهن به یه که وه و پێک بوهستن، له ناو ریزه که به کێ له پێش سپیان به دهنگی بهرز وتی: مامۆستا چه و نه ده ر به ته نکێ!!

ناشکوری گرانی پێوهیه

ئاده میزاد به گشتی جۆریک له شپهزهیی و دانه مه زراوی تیا به، زۆریکیان که دوو چاری گرفتاری و ناخۆشی ده بن زوو و دهیان ده پوخی و هاوارو فوغان ده کهن و ده م به هاوارن، کاتیکیش خۆشه بهخت و ده وه له مه ندو ئاسوده ده بن چاکه و پیاوه تی نا کهن و ده ستیان ده نو قێتن و پێسکه و نامه ردی نه کهن.

له م سه رده مه دا له هه موو سه رده مه کان سه پله یی زیاتر په ره ی سه ندو وه، نه م که کوێری له زۆر که سدا بۆ ته دابونه ریت و خه سه لته تی نه ژادی. مه لا که ریمی^۱ قشلاخ بۆی گێڕامه وه: پیاویکی ناسیاوی وتویه تی: له کاتی هه رزانیدا عه ره بانه م پێ بوو ئافره تیک بانگی کردم، که چوم وتی: خاله ئه و دوو فه رده ئارده م بۆ فری بده! وتم: خوشکی دروست نیه خوا غه زه بت لێ ده گرێ ئه م ئارده پاک و جوانه بۆ فری ئه ده ی، به خوا ئه ترسم خوا حه قی ئه م سه پله ییه مان لێ بکاته وه، ئافره ته که وتی: کوپه

---

^۱ - پیاویکی ناسراوی ده لهری شار یازته ره و خه لکی گرن دی قشلاخی نزیک قه لاجوالانه.

خاله تۆ ده لای چی؟ بېرؤ فرېنده خۆ ئه مه زه مانى زو و نيه گرانى چى و
شتى چى!

ده لای: كه زانيم هر سوره له سهر قسه كه ی خۆى، ناچار دوو فەرده
ئارده كه م خسته ناو عاره بانه كه م و پۆشتم، به لām هر چه ند سهرم هیتا و
سهرم برد دām پښگى نه دام ئه و دوو فەرده ئارده فېرې بدهم، به ناشكوريم
ده زانى، ترسى تۆله ی لای خواشم هه بوو، بۆيه عاره بانه كه م به ره و مالى
خۆمان پالئا، وه ردو و فەرده ئاردى بېنازم برده مالى خۆمان وله
په نايه كدا دامپۆشين، دواى ماوه يه كى زۆر كه م له ناكا و ئاردو و خوارده مه نى
هه لكشا و به ره و گرانى پۆشتم، ورده ورده گرانتر ده بوو، ئيمه ش دوو
فەرده ئارده كه مان لا خۆشه ويستر ده بوو، زو و زو و سهرم لیتهدان و
ده ستم لیتهدان و زیاتر دامنه پۆشين.

به لām ئه وه ی زۆر سهرنجى پاگيشام ئه وه بوو، پۆزتيكيان پياوى ئه و
ماله ی دوو فەرده ئارده كه م بۆ فرېندان، كه هاوسه رى ئه و ژنه بوو كه
ئارده كه ی به زۆر به من فرېدا، بانگى كردم تكا و پچايه كى زۆرى لیکردم كه
هه رچۆنك بېت فەرده يه ك ئاردى بۆ پهيدا بكم، په كمان كه وتوه و زۆر
هه و لمداره ده ستمان ناكه ویت، به قه ده ر دونيا يه ك سوپاست ده كه م
ومه منونت ده بم، ده ست به پوومه وه مه نئ منيش ناچار به روا ده بووم،
به لیتم پيدا وچوم يه كك له فەرده ئارده كانى خۆيانم بۆ هیتا، و به هه شتا
دينار پيم فروشت، كه ئه و هه شتا ديناره پاره يه كى زۆربو و له و كاته دا .

شیټ، یان عاشقی خواو دین و مزگه‌وت

حاجی عبدالرحمن ناسراو به په‌رحمانه شیټ^۱، له سلیمانې نیشته‌جې بوو، وه‌ک کوردی خومان ده‌لین: عاشقی دین بوو، شه‌وو پوژ هر له خوا ده‌پاراپه‌وه و تکاو پجای له خوا ده‌کرد لئی خوشبیت، به‌رده‌وام ناوی خواو یادی خوا له‌سەر زمانی بوو، زور عاشقی مزگه‌وت بوو، ماموستایانی ثانی زور خوشده‌ویست، نه‌خوینده‌وار بوو، به‌لام به‌سه‌عات زیاتریش قورثانی ده‌کرده‌وه وچاوی تیده‌بېری وماچی ده‌کرد و به‌رزی ده‌کرده‌وه و ده‌یکرده تکا‌کار تا خوا لئی خوشبیت، زور داوای له خوا ده‌کرد له گوناحی دایک و باوکی خوشبیت.

ده‌ستوه‌شین و جوینفرؤش و ده‌مپیس نه‌بوو، زور له پُرسیارو وه‌لامی ناوگوپ ده‌ترساو هه‌میشه ده‌پاراپه‌وه و به‌شیکې پارانه‌وه‌کشی ترخان ده‌کرد بۆ په‌ناگرتن به‌خوا له سزای ناوگوپ، ده‌یوت: خواجه عه‌زایی قه‌برم له‌سەر لابه‌ری، خواجه زمانم پاراوکه‌ی بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌کیر ومونکیر، له‌گه‌ل قسه‌کانیدا موچوپکی پيدا نه‌هات، وه‌ک نه‌وه و ابو ته‌زوی ترس و سامناکی له‌به‌ری پئی هه‌لبیت و له‌ته‌وقی سه‌ری ده‌ربچیت، قسه‌و هه‌لویتستی دۆستانه‌ی زوربوو له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاریدا، بۆ نمونه لی‌ره‌دا چه‌ند دانه‌گه‌وه‌ریک له‌وه‌لویتستانه‌ باس ده‌که‌م:

له‌ ساله‌کانی ۱۹۹۷ برابیه‌کی به‌رپز له‌ خزمانی گوندی کوپه‌داوئی شارباژێر له‌ سلیمانې له‌ مزگه‌وتی حاجی رشیدی خه‌فاف فه‌قی ده‌بیت

---

^۱ - ناموزای باوکم بوو. نوسه‌ر

به ناوی فەقی ئیبراهیم^۱، وه‌کو خۆی بۆی گێڕامه‌وه، وتی: نۆڤ پۆڤ
 ئه‌وپه‌رحمان (په‌حمانه‌ شیت) ده‌هاته‌ مزگه‌وت، وداوی نوێڤ ده‌بوايه‌ به‌زۆر
 بیکه‌یه‌ ده‌ره‌وه‌ ئه‌گه‌رنا به‌شه‌ویش له‌ مزگه‌وت ده‌مایه‌وه‌و نه‌ده‌هاته‌
 ده‌ره‌وه‌، پۆڤتکیان داوی نوێڤی نیوه‌پۆ له‌ مزگه‌وت مایه‌وه‌، منیش له‌ناو
 مزگه‌وته‌که‌دا خه‌ریکی سه‌عیکردن بووم، له‌په‌ر بانگی کردم وتی: فەقی
 ئیبراهیم خۆ ئیمه‌ هه‌ر په‌رسیاری ناو قه‌برمان لێ ده‌کړئ، (جا وه‌کو نه‌ریتی
 خۆی که‌ به‌رده‌وام خۆی بۆ ئاماده‌ ده‌کرد)، وتی: وه‌ره‌ مه‌رده‌وه‌ مه‌ردی
 چاک به‌ من خۆم ده‌که‌مه‌ مردوو تۆش ته‌لقینم بکه‌ بابزانم ده‌توانم وه‌لام
 بده‌مه‌وه‌.

وتی: حاجی ئه‌وپه‌رحمان پاڤشا ومنیش وتم: به‌مه‌رجی نه‌جولێته‌وه‌و
 قسه‌ نه‌که‌ی! چونکه‌ تۆ مردووی، وتی: به‌لێ باش، فەقی ئیبراهیم وتی:
 ئیتر منیش ده‌ستم کرد به‌ ته‌لقینکردنی، وتم: (ئه‌ی په‌رحمانی کۆپی
 فاتیمه‌ تۆ ئیستا مردوی و له‌ دنیا ده‌رچوی و له‌ناو مالی قه‌بردا، ئیستا
 دوو فریشته‌ دینه‌لات و په‌رسیارت لێده‌که‌ن، لێیان مه‌ترسه‌ ئه‌وان مه‌ئموون
 وزیانت پێ ناگه‌یه‌نن)، ده‌لێ: له‌گه‌رمه‌ی ته‌لقینه‌که‌ی مندا پا‌ده‌چله‌کی
 وگه‌ژ ده‌بوو، ته‌زوی ترس و بیم به‌لاشه‌یدا ده‌هات و به‌بێ ئه‌وه‌ی چاو
 بکاته‌وه‌، ده‌یوت: به‌خوا مه‌لابرایم عه‌زابی قه‌بر ناخۆشه‌، توخوا خێراکه‌!
 ده‌لێ: به‌و شیوه‌یه‌ ته‌لقینم کرد له‌سه‌ر داوی خۆی هه‌تا پڕۆقه‌ بکات و
 ئاماده‌باشی تیا بی‌ت بۆ وه‌لامی ناو کۆپ.

---

^۱ - مامۆستایه‌کی به‌پێژه‌و له‌ زیاندايه‌، وئێستا له‌ سلێمانی پێشنوێڤی مزگه‌وتی (بن ته‌به‌قی
 هه‌رمنی)یه‌.

ههروهه ها کاکه قادر حسین کوردی^۱ بۆی گێڤامهوه، وتی: رۆژنیکیان حاجی ئهوپه حمانم بینی به رهو مزگهوت دهچوو، له شه قامی لای مزگهوتی حاجی رشید خه فاف دهیویست بپه پێتهوه، ئێمهش هه رهو کۆ له منالیهوه فێرکراوین و خزمیش بوو، بۆیه پامکرد دهستیم گرت تا له مبه رهوه ببپه پێنمهوه بۆ ئهوبه ری مزگهوت که، کاتێک گه یشته ناوه پاستی جاده که پیاویکمان توشبوو، به شوخی به حاجی ئهوپه حمانی وت: حاجی ئهوه بۆ کوێ دهچی؟ وتی بۆ مزگهوت؟ کابراش وتی: جا خوا چی پێویستی به تۆیه؟ به کسه ر حاجی عبدالرحمن هه لویسته یه کی کرد و قسه که ی له دهم سهنده وه، وتی: ئاخر من پێویستم به وهیه!

چه ند ساڵ بوو هه ر داوای ده کرد بچێت بۆ چه ج و بینێرن بۆ چه ج، زۆر ده چوو بۆ مزگهوتی گه وره ی سلێمانی و تکاو پچای له مامۆستا شیخ محمد قه ره داغی ده کرد (خوا لێی خۆش بێت) که بینێرێت بۆ چه ج، به لام هه ر نه گونجا، تا له کۆتاییدا خوا به نسیبی کرد له گه لّ براهه کیدا پزێشت بۆ چه ج، دوا ی گه پانه وه له چه ج، حاجی طیب ی براهی وتی: به خزمه تی مامۆستا شیخ محمد گه یشتم و به خێره اتنه وه م کرد وه وāl و خه به رم لێپرسی، وتی: حاجی طیب قسه یه کم له ئهوپه حمانی برات بیست زۆر مایه ی سه رسوپمانم بوو، له کاتێکدا له عه ره فات سه رگه رمی نزاو پارانه وه و خوا په رستی بووم، له پڕ گوێم له دهنگی ئهوپه حمان بوو، زۆرم پێسه یه ربوو چونکه نه مزانی بوو که هاتوو به بۆ چه ج، که ئاوێم دایه وه ئهوپه حمان له

---

^۱ - کاک قادریش له که سوکارو خزمانی گوندی کوپه داوێی شارباژێڤه و له سلێمانی داده نیشت.

ته نیشتمه وه ده پارایه وه وده لالایه وه، مه گهر هر خوا بزانت، منیش
سه لام لی کرد و وتم: حاجی نه وپه حمان نه وه کئی توی هیناوه بۆ ئیره؟
یه کسهر وتی: (باوکه خه تیپ) نه و خوایه ی توی هینا بۆ ئیره هر نه و
خوایه منیشی هینا!

هه لویستی تری مهردانه و پیاوخوايانه ی حاجی نه وپه حمان زۆر زۆره،
پیاویکی خزمان که هیشتا له زیاندایه به ناوی شیخ محمد^۱ بۆی
گێرامه وه، وتی: جاریکیان پیمکه وته مزگه وتی شیخ سه لام له سلیمانی،
نه وپه حمان له وئ بوو پیاویک دیناریکی دایه، حاجی نه وپه حمانیش خیراو
به هه له داوان هه ستا وپیاویکی هه ژار له لایه کی حه وشه ی مزگه وته که
سوآلی ده کرد (پیاویکی دامای نابینا)، دیناره که ی برد دایه دهستی نه و
پیاوه سوآلگهره، نه و پیاوه ش که دیناره که ی دابویه، وتی: نه ری
نه وپه حمان من دیناره که مده به خۆت و تۆم به هه ژارو موسته حه ق زانی،
که چی تۆ دیناره که تده به و پیاوه، حاجی نه وپه حمان یه کسهر وتی: ناخر
خاله من چاوم هه یه نه و چاویشی نیه، بۆیه نه و له من هه ژارتره!

کۆتایی ژبانی به کاره ساتی ها تووچۆ بوو، نه و که سه ش که به سه یاره لئی
دابوو هه ولیری بوو، له ناو که سوکاری شۆفیره که ده پیاویکی بالابه رزی
به شانوشه و که ت هه بوو، چارچاره هر له نیوان یه که سه عات یان زیاتر ده
دهستی ده کرده پیکه نین، تا شل ده بوو ئاو یه چاوه کانیدا ده هاته خوارو
هه ناسه ی سوار ده بوو ئینجا هتواش ده بووه وه، پێش نه وه ی ئیمه لئی
بپرسین خۆی وتی: داوای لی بوردن ده که م به خوا به ده ست خۆم نیه، ئیمه

---

^۱ - (شیخ محمد کوپی حاجی شیخ مصطفی) ی کوپه داوئ ی شارباژێره.

دوو براین براكه‌ی تریشم وهك خۆم به‌هه‌یکه‌له، هه‌ردووكمان (جه‌لتی تۆبه) لئی داوین، من به پێگه‌نین و براكه‌م به گریانوه لئی داوین، به‌ده‌ست خۆشمان نیه و زۆریش ته‌ریق ده‌بینه‌وه به‌لام چارمان نیه.

ژن و می‌ردی به‌خته‌وه‌ر

هه‌ركات بچومایه بۆ گوندی (كوپه‌داوی)ی شارباژێڕ ده‌بوایه سه‌ردانی پیری خواناس و دونیادیه (حاجی توفیق ده‌رویش ئه‌مین) بکردایه، چونکه خاڵۆزاو خۆشه‌ویستی باوکی په‌حمه‌تیم بوو، سه‌ره‌پای خزمایه‌تیش زۆر دڵسۆز بوو بۆم، وپه‌یوه‌ندییه‌کی پسته‌ویشمان هه‌بوو، زۆرجاریش حاجی توفیق ده‌ستپێشخه‌ری ده‌کردو هه‌تا من پێده‌که‌وتم ئه‌و به‌خۆی و گۆچانه‌که‌یه‌وه به‌ده‌م زیکرو یادی خواوه په‌یدا ده‌بوو، خه‌زان و مه‌نالی هه‌رکەس خۆشحالی خۆی ده‌رده‌بێری و ده‌یان وت: خاله توفیق هات خاله توفیق هات .

به‌ئێ هه‌ر له‌دووره‌وه پێش ئه‌وه‌ی بگاته لامان وده‌ست و مۆست بکه‌ین به‌شیعرو هه‌لبه‌ست به‌خه‌رهاتنی ده‌کردین و خۆشحالی خۆی به‌هاتنمان ده‌رده‌بێری .

پیاویکی نه‌خوینده‌وار بوو، به‌لام هه‌تا بلیتی زیه‌ك و قسه‌زان و بیرتیژ بوو، شیعره‌و به‌سه‌رهات و چیرۆکی زۆری له‌به‌ربوو، له‌زمانی هه‌مووکه‌سی ده‌زانی، زۆر که‌یفی به‌مه‌لاو شێخ و خه‌لکی خواپه‌رست ده‌هات، و زۆر له‌خوا ده‌پاراپه‌وه به‌ئیمانوه به‌مریت، هه‌رله‌ که‌نجیه‌وه به‌په‌نجی شانی خۆی ژیاوه و به‌رده‌وام هه‌تا ته‌مه‌نی ۹۰ نه‌وه‌د سالی‌ش هه‌ربه‌ په‌نجه‌ زیو

باسكه باريك و له شه سوكه كه يوه پهنجى نه داو باخوباخاتى بهرهم
 نه هينا، مازو بهرهمى كيوى ده كړو ده يفرؤشت، ده يفرموو: باهه تا خؤم
 ده توانم هه ول بدهم و بهرپهنجى شان و عاره قى ناوچه وانى خؤم بژيم و
 نه بيه بار به سهر كه سه وه.

زورجار بؤى ده گيړاينه وه، ده يوت: پؤله من كوپه هه ژار بووم و ميناي
 هاوسه ريشم كچه ده وله مهند بوو، منيش زور توپه و له سهر بووم، زور جار
 به ينمان تيكچووه، به لام زورى نه خاياندووه ناشت بوينه ته وه، له ماوه ي
 هاوسه ريماندا كه له شست سال بهره و ژوره هركيز يه كه ژهم له مالى
 نيمه به عاجزى نان نه خوراوه، هه رله گهل قسه كانى خويده پرسياى
 له خوى ده كړو نيمه قسه مان نه ده كړد، ده يوت: ده ي بلين: توفيق تر
 كوپه هه ژار بوى وزور توپه بوى و له ماوه ي شست و نه وه نده ساليشدا
 له گهل پوره مينادا^۱ ژه ميك به عاجزى نانمان نه خواردوه؟

ده يوت: كاكه مه لا! نه گره به يانى به ينمان تيكچوايه، كه نيوه پؤ نان و
 نيوه پؤ ژه كى بؤ داده نام و ده ستم بؤ نانه كه ده برد پارووه كه م بؤ نه ده برا
 بؤ ده مم، ده موت چؤن مينا عاجز بكم و خؤم خه جالته لاي خواو
 پاشان خه جالته لاي خه زوريشم بكم؟ من نان بخؤم و مينا عاجز بيت و
 دلى پر بيت له خه م، به خوا نابى توفيق به بى مينا نان بخؤى، نيتير خيرا
 بانگى مينا م ده كړد، مينا هق مينا! ده وهره نانه كه له گهل بخؤ به خوا
 به بى تر بؤم قوت ناچى، نه ویش ده يوت: نه ي شه پمان نه بووه؟ ده واز

---

^۱ به زمانى نيمه وه ده يوت پوره مينا، چونكه خرمان به گشتى به (حاجى ژنه) مينايان

ده وت پوره مينا.

بیتنه نانی خۆت بخۆ، دووباره دهموت: دهکچى وه ره! ئاخر به خوا بهى
 تو بۆم قوت ناچى، ئینجا مینا دهاته سهرسینه نانه که و منیش ماله که م
 لى پوونا که ده بوویه وه و بهیه که وه به دهم پیکه نینه وه نانه که مان ده خوارد
 و گهردى به کترمان ئازاد ده کرد. نه مهش ته مهنى پۆژوو دوو پۆژوو مانگ و
 دوو مانگ نه بووه به لکو نزیکه ی شهست سال به ره و ژوور بووه .
 له کۆتایى ته مهنیدا دوعاکانى چهند ساله ی گيرا بوون که نه مهش
 هه ندیکيانن:

۱. خواجه هۆم نه خه يته کهس به تاييه تى هۆم نه خه يته نامهرد.
 به دريژايى ته مهنى به پهنجى شان و عاره قى ناوچه وانى ژياو
 ده يوت: ده ستى خۆم ده بېرم و له کهسى پان ناکه مه وه، يان
 ده يوت: گوشتى لاپانى خۆم ده خۆم ومنه تى قه ساب هه لئاگرم .
۲. خواجه کوپو کهچکانم دامه زراو بکه يت له سه ر دينى ئيسلام .
 سوپاس بۆ خودا کوپو کهچکانيشى هه موو پوو له خوان.
۳. خواجه که نه فت و زه لیلی سه رچيگام نه که يت، خواجه وام ليتنه يته
 کوپه کانم و خزمه کانم له دهستم وه پز بن. نه وه بوو ته نها يه ک
 شه و له سه ر جيگا که ی که وت، شه و ی (۲۲) له سه ر (۲۲) ی
 (۲۰۱۲/۳)، بۆ به يانى سه عات نو گيانى سپارد .
۴. خواجه به ئاسانى گيانم ده رچى و زه لیلی سه ره مه رگ نه بيم، زۆر به
 ئاسانى گيانى ده رچوو، وه کو دلۆپه ئاو له زارى گۆزه بکه ويته
 خوار، من له و کاته دا دهستم به پاديۆکه دا ئاو هه لمکرد، يه که م

ثایەت ئەم ئایەتەى خویند: (والناشطات نشطاً)١، ھاوکات
 جەرپەسى مۆبایلەکم لێیدا وھەلمگرت، وتیان: مامۆستا ئەوا
 ئێستا حاجى توفیق گىانى سپارد .
 بەئى لە پۆژى ھەينى ٢٢/٣/٢٠١٢ سەعات تۆ بەرپەحمەتى خوا چوو .

درەختى خوشەوېستى لەسەر بەردىش دەروى

زۆر جار تەرەزەنە مامىكى ناسك و جوان لە گۆشتە گلىكى نەرم و تۆل و
 ئاودارو پر و زەو پەين و پالدا ڕەگ داناكوتى و گەشە ناكات، لە ھەمان
 كاتدا پێدەكەوى چلەنە مامىك يان پيشكە دارىك لەسەر بەردىك بەين ئاو و
 جۆگە و جۆگە لە ڕەگ دادەكوتى، مەگەر بارانى خوايى ئەگەرنا دلۆپە
 ئاوىك نابينى، منيش ھەموو جارىك كە دەچمە شارىاژىڤ ئەو چلە دارەبەنە
 بەسەر دەكەمەو، كە لەسەر گابەردىكى گەورە پواو و ھەكو سنگ و ميخ
 ڕەگ و پيشى بە تەوقەسەرى ئەو تاشە بەردەگەورەدا داکوتاو و
 تاشە بەردەكەش لەسەر تەوقى سەرى دايناو، باوەر بكن لە ھەموو دارو
 درەختى دەورووبەرى سەوزو گەش و ئاودارترە ٢.

دلى ڕەق لەبەرد ڕەقتەر و ھيچ جۆرە بەزەيى و سۆزو مېھرەبانىەك
 كارى تينناكات، بە درىژايى ميژووش داستان و خوینپرشتنى دلۆپەق و

١-سورە الفازعات ٢ .

٢- ئەم درەختە لە سورە قەلاتە، لە شارىاژىڤ .

بێبەزەبیه کان ببنراوه و بیستراوه، چەند منالیان هەتیو کردووه و چەند ژنیاں بێوژن و چەند پیاویشیاں بێ ژن کردووه، چەند دەستگیرانیاں لە یەك کردووه، چەندین ئافرەت و پیاو کوپو کچ و منالیاں کوشتووه و لەناو بردووه. چەند مندالێ ساواو شیرەخۆریان زیندە بە چال کردووه و لە برسان و لە تینواندا کوشتویانن، هەر لە گەلی عادو سەموودو فیرعەون و نەمرودووه تا سەدام حسین و حافز ئەسەدو بەشاری کوپی و قەززافی درندەو دارو دەستەکانیان.

ئێتر هیتلەر و ستالین و مۆسۆلۆنی و سەدان کەسێتر بوەستی، کە بەناوی پێشکەوتنخوازی و پزگارکردنی مرۆڤ و سەرۆهری یاساو..... سەدان درۆ دەلەسەو چاوبەستی جۆراو جۆرهوه، بە ملیۆنەها مرقفیان لەناوبردووه، کە میژوو شەرم دەکات خۆی بکاتە خاوەنی، ئەو دڵپەقانه بێخێرتن، لە گابەردێک کە باوەش بۆ پەگی ناسکی درەختێک ئەکاتەوه و پێیدەگەیهنێت! ئەمە یە ئەبیین لەسەر بەردی پەق نەمامی ناسک و سەوز و ئاودار گەشە دەکات و دەپوێ.

لەگەڵ مامۆستا (ئەبوکرری صدیقی) بەلای گوندێکدا تێپەڕین، وتی: ئەمە گوندی قەلەم پاشایە، لەم گوندە پیاویک هەبوو سێ ژنی هەبوو، هەمووشمان دەزانین دۆژمنی سەرسەختی هەوێ هەویکەیت، کە پێی ناخۆشە دواي مردنیشی باسی هەویکەي بکەن. عائیشەي دایکی برۆاداران (پەزای خوای لی بێت) دەفەرموێت: چەند سال دواي مردنی خەدیجەي دایکی برۆاداران، پێم ناخۆش بوو پێغەمبەر (ﷺ) باسی بکات یان وەسفی بکات.

بەلام ئەم سى ژنەى ئەم پياوۋە ناسياۋەى من زۆر بەينيان خۇشبوۋ،
 بەتايىبەتى دوانيان بەبى يەك نەدەژيان، بەقوربانى يەكتر دەبوۋ،
 يارمەتى يەكترىان ئەداۋ بەدەم يەكەۋە بوۋ، ۋەسفى يەكترىان دەكرد،
 بەناخۇشى ۋ غەمبارى يەكتر خەفەتبار دەبوۋ، تەناتەت كەسوكارى
 يەكترىشيان خۇشدەۋىست ۋ ھۆگرى يەكترىبوۋ، بەئەندازەيەك يەكترىان
 خۇشدەۋىست ۋ ھۆگرى يەكترىبوۋ ھەركەس بىزانىايە پىتيان سەرسام
 دەبوۋ، ئەم خۇشەۋىستىيە لەلى ھەۋىيەكدا چەكەرەى كىردەۋ ۋ پەگى
 داکوتاۋە بەرامبەر ھەۋىيەكەى، بەپاستى ئەم خۇشەۋىستىيە كە لە شوپىننىكى
 سەخت ۋ پەق ۋ دژواردا پەگى داکوتاۋە، زۆر ھونەرتىو سەيرو
 سەرسورپھىنەرتەرە لە سەۋىيون ۋ گەشەكردى درەخت لەسەر تاشە بەردى
 پەق ۋ پۇلاين.

بەلام ئەم دوو ھەۋىيە خۇشەۋىستىيەكەى نىۋانيان سەلماندى، ھەرەك
 پەروانە لەيەككاتدا لە دەۋرى يەك چارۋ شەمدا ھەردوكيان بونە
 قەرەبروت، يەككە لەم دوو ھەۋىيە مۇلەت لە ھاۋسەرى دەخۋازى كەبچىتە
 چۈارقورپنە لە دەفەرى بىتۈين ۋ يارمەتى مالى باۋكى بدات، بەتايىبەتى بۇ
 نانكرىدن بۇدايك ۋ باۋكى پىروپەككەۋتەى، ئەۋى تىرىشيان زۆر داۋا دەكات
 پياۋەكەى مۇلەتى ئەۋىش بدات، لە گەل ھەۋىيەكەيدا بەيەكەۋە بچن نان بۇ
 مالى باۋكى بكن، بەلى لەسەر داۋاۋ لالانەۋەى ھەردوكيان ھاۋسەرەكەيان
 پىگە ئەدات ھەردوكيان بچن، بۇخۇشى دەچى بە پىتيان دەكات،
 دەيانگەيەننە چۈارقورپنە ۋ خاۋاۋىزىان لىدەكات.

ئەو شەۋە بە پېكەنن و قسەى خۆش بەسەر دەبەن، بەيانى زو
 ھەردوکیان راستەبنەۋە ھەویر دەشیلن و پەرەمیز دادەگیرسینن و
 دەستدەكەن بە نانکردن، لە پەرەمیز دەكوژتەۋە، ئەوانیش ھەر بە
 گەرمى دايدەگرسیننەۋە و يەكسەر گپ دەگریت و ھەردو ھەوتى
 خۆشەويست پېكەۋە گپ دەگرن و دەسوتین و دەمرن، ئيتەر ھەر لەوى
 تەرمى ھەردوکیان دەشۆن و بەتەنیشت يەكەۋە ئەسپەردەى خاکیان
 دەكەن، ئیستەش گلکۆيى ھەردوکیان بە تەنیشت يەكەۋە، ھەتا پۆزى
 زیندوبونەۋەش دراوسى يەك دەبن.

ئەم خۆشەويستییە لە چ قوتا بخانە یەكەۋە فیربوون؟

لە شەستەكاندا مالمان لە گوندی پەشانی "شیخ عثمانی پەشانی"
 بوو، بەرامبەر گوندی (كوپەمبەۋەى) ناوچەى پېنجوین. باوكم مەلای
 گوندەكە بوو، لە گەل خەلكى گوندەكە كە زۆر گونجاو خزم دۆست و
 خواپەرست بوون، زۆر بەتەنگ حەلال و حەرامەۋە بوون، بێئەندازە پۆزى
 مەلاو كەسایەتى دینیان ئەگرت، لە سالى (۱۹۶۲) دا گوندەكە لە لایەن
 سوپا و چەكدارە كوردەكانى سەر بە پۆلیم سوتینرا، ئیمەش لە گەل
 دانیشتوانى گوندەكە دەریەدەر و ئاوارە بووین و لە شارۆچكەى مەریوان
 گیرساینەۋە.

ئەو سەردەمە لەشارى مەریواندا تەنها لە دوو مزگەوتدا نوێژ و تارى
 ھەينى دەكرا، شیخ الاسلام و تاربیژی مزگەوتى گوردەى مەریوان بوو،

باو کیشم کرایه و تار بیژنی مزگه وتی داسه یران و خانویه کیشیان بۆ
مامۆستای مزگه وت کړی، نه و کاته خانووه که یاندا به باو کم و نه و نده ی
له وې بووین له خانووه که دا حه واینه وه.

به رامبه ر ده رگای مالی ئیمه تاقه ژوورکی بچوک هه بوو به قوپو به رد
دروست کرابوو، سه ربانه که شی به دار داړه را کرابوو، له کاتی سه رمای ژوردا
ده رگای ژووره که یان به پیچهن داده خست، له م خانووه دا پیاوړیک ده ژیا به
ناوی (کاک محمد) نازناوی "حه مه عاسی" بوو، پیچهن فره زه له مزگه وت به
جه ماعت نویژی ده کرد، ژور شه ویش بۆ شه وچه ره و دانیشن ده هات بۆ
لای باو کم، شه ویکیان^۱ له گهر مه ی قسه کردندا وتی: ئه ری مامۆستا من له م
ته مه نه دا دروسته ژن بهیتم؟ باو کم فره موی: جا "مامه حه مه" که ست
ده سته ده که وې؟ وتی: به لی: به گنجی حه زم له ئافره تیک ده کرد به لام به
نسب نه بوو ببیته هاوسه رم شووی کرد، به لام ئیستا هاوسه ره که ی
مردووه و بیوه ژن که وتووه، منیش خۆت ده زانی هاوسه ره که م مردووه،
به خوا مامۆستا به ینی خۆمان بیته من و شیرین خانم پیککه وتووین و
ده لی: من پازیم، نه گهر جه نابی مامۆستا نه رکی نه وه ی بکیشایه محمدی
کوپی پازی بکر دایه. مامه حه مه وتی: ئیتر مامۆستا من داوام له به ریژت
نه وه یه قه ناعت به محمدی کوپی بکه ی به هر جوریک بیته.

مامۆستا فره موی "مامه حه مه" با برۆین بۆ لای کاک محمدی کوپی
پوره شیرین به لکو خوا ئاسانی بکات، با برۆین پشت به خوا.

---

^۱ له زمانی مامۆستا (سیدعلی سیدعبدالواحد) وه نویسمه تهره، شهر ی پیچشه مه (۲۴ -
۲۵/ ۲۰۱۳).

بهائی باوكم و مامهحه مه چوون بۆ مالى كاك محمدو باوكم سهرياسى
 بابه تهكه ي كرده وه، له سه ره تاوه كاك محمد زۆرى پىناخۆش بوو، به لام
 ورده ورده باوكم به قسه ي نه رم و خۆش هتورى كرده وه و وتى: پۆله
 كوڤى خۆم ئەم ژن و پياوه دووكه سى گه نچ نين له بهر ئاره زوو
 هاوسه رگيرى بكن، به لام ژيان به ته نيا خۆش نيه، ئەمانيش له لاي به كتر
 دهحه وينه وه و ئهركى كيش له سه رشانى ئتوه سو ك ده بى، محمد نه رم بوو،
 له م قسانه دا بوين پوره شيرين خۆى كرد به ژوردا، پوى كرده محمدى
 كوڤى وتى: پۆله خۆ ئيمه له بهر ئاره زوو ئەو شتانه نيه ئەم كاره ده كه ين،
 به لام من سبه ينى پەكم ده كه وى ئتوه منتان پى خزمه ت ناكړى، هه ندئ
 قسه ي ترى كرد كه هه مويان بۆنى په زامه ندى و خۆشحاليان لى ده هات به و
 هاوسه رگيريه .

به ناچارى كاك محمدى كوڤى پوره شيرين پويكرد به باوكم وتى: جا
 مامۆستا ئەگەر شەرع پێگه بدات منيش مەم له موو بارى كتره و پازيم،
 موباره ك بىت.

ئيتەر مامهحه مه و پوره شيرين له خۆشياندا گه شكه يان لى ده هات،
 په له په ليان له كاره كه دا كرد، خوازيپنى و ده ستماچ كردن و ماره كردن و
 گواستنه وه هه مووى سى پۆزى خاياند، خه لكى گه په ك و خزم و خويش و
 دۆست و ناسياو سه ريان له هۆگرى و به ينخۆشى نى وان ئەم دوو هاوسه ره
 سوڤما بوو، پۆزگرتن و زمان شيرينى و خۆشه ويستى نى وان مامهحه مه و
 پوره شيرين بووه مايه ي سه رسامى دۆست و دوژمن و بوو به به سته ي
 سه رزمانى خه لكى.

له و گه په كهدا تنهها مالى نه وان ناويان هه بوو، ته واوى خه لكى گه ركه له مالى نه وان ناويان ده برد، ده ستیان به روى كه سه وه نه دهنه، له گه ل خه لكدا زووخوش و زمان شیرین و گفتوگوخوش بوون، كه مامه حمه له مال ده چوو ده روه بڼ شوینك، ژنه كى خیراخیرا ده هاته به رده رگاو به دم دوعا كړنه وه به لای راست و چه پدا نه پړوانی و ده چوو ژوره وه، له دواى پیچى میزه ريك خوى پینه ده گيرا له سر سوچى ده رگاوه دوپاره سهرى دهرده هیئاو به هه مان شیوه ی جارى پیښوو، زږجار پرسپاری له خه لكیش ده كړد دهر باره ی هاوسه ركه ی.

خو نه گه ر پوره شیرین له مال ده رچوايه مامه حمه حالى خوشتر نه بوو، له حه وشه و سه ركولان هه رده هات وده پړی و پیاسه ی نه كړدو شیعو هژناوه ی خوشی به سهردا نه وت و ملی بڼ نه ملاونه ولای كولان دریز ده كړد، و چاوى له پنگه وبان ده بری به لكو پوره شیرینی تازه بووك سه ره لدا.

پوره شیرین و مامه حمه زږ هاتوچوى مالى نیمه یان ده كړد، هه موو جارئ دایكم دوعاى بڼ پوره شیرین ده كړدو نه یفه رموو: یاخوا شیرین به هه شتى بیت و خوا لیث خوش بیت، نه ویش ده یوت: توخوا ماموستانن هه ركات دوعات بڼ من و محمدی هاوسه رم كړد، هم دوعا یه شمان بڼ بكه و بلئ یاخوا به یه ك پږ بمرن و كه ستان نه وى تر تان به جینه هیلئ.

به لئ پږانه پیاوى گه په ك ده هاتنه دهر وه بڼ دانیشننى به ربه رڼچه "سه كزى خه لكى گه په ك"، پږنكیان درهنگ بوو، خه لكى گه په ك هه موو هاتنه دهر و سه لام و كه لام و مه رچه باو قسه ی خوش ده ستى پتكرد، به لام

مامەخمەو پورەشیرین هیچیان دیار نەبوون، چەند جارێک خەلکی گەرەك و برادەر بانگیان کردن، بەلام وەلام نەبوو، زۆریان بۆ هات، دەرگایان بەزۆر کردەوه، کە سەیریان کرد مامەخمەو پورەشیرین لە سەر دۆشەکەکیان و لەژێر بەتانیەکەیاندا دەست لەملان هەدوکیان گیانیان دەرچوو بوو! هیچ هۆکاریکی مردنیشیان دیار نەبوو، تەنھا خەلکی دەیان وت: خوا ئاواتی هێناوەتەدی، کە داوایان لە خەلکی دەکرد دوایان بۆیکەن بەیەك پۆژ بمرن.

ئێتر هەمان پۆژ هەردوو تەرمەکە شۆران، و لەگۆرستانی داسەیران لە مەریوان لە تەنیشت یەکەوه ئەسپەردەى خاک کران، باوکم "مامۆستا سیدعبدالواحد" تەلقینی هەردوکیانی کرد، ئیستاش بچمەوه ئەو گۆرستانە لەوانە یە گلکۆی گۆرەکانیان بناسمەوهو دیمەنى سەرنجپراکێش و قەشەنگی ئەو دوو هاوسەرەم بێتەوه بەر چاو.

بەفرمانی پېغەمبەر (ﷺ) خانووەگەمان بو دروست کرد

(حاجی ترفیق أمین)ی کوپەداوئ (خوا لئی خوش بیئت) بژی گێڕامەو^۱ وتی: لە سالی (۱۹۲۷)وێ مەلایەگمان مەبوو بەناوی مامۆستا (سەید عبدالله وازەیی)^۲، تا سالی (۱۹۴۵)، واتە: مەژدە سالی پەبەق مەلامان بوو لە گوندی کوپەداوئ، زۆرمەلایەکی خواناس و خوش گوشتارو خوش مەجلیس بوو، بەردەوام دەمی بەیادی خواوئایەت و حەدیس و ئامۆزگاری بوو، تەواوی گولستانی سەعدی بەشەوانی زستان لەبەرسۆپای دیوێخانای مەزگوت لەزستانا بۆ دەخویندینەوێ و بژی دەکردینەوێ بە کوردی، بەلێ (۱۹۴۵ کوپەداوئ)ی بەجێهێشت، چووێ شاری سلێمانی ولەهەولی خانووکردندا بوو، بەلام دەستکورت بوو، خێزانیشی زۆر بوو، زۆر بەگران خانووکردنەکی بە دەستەوێ دەهات .

لەو سەرۆختەدا پیاوێکی گوندی کوپەداوئ بەناوی (گول محمد) دەجێتە سلێمانی و چەند پۆژێک دەمێنێتەوێ، دواتر کە گەپایەوێ بۆ کوپەداوئ لەبەر سۆپای دیوێخانای مەزگوت وتی: خەزینە من پاسپاردەیکم پێتە پێتان پادەگەینم ئێوێش خۆتان و ئیمانتان، وتمان لەرموو: وتی: هەریەکەم شوێکە لە سلێمانی بووم خەوم بە پېغەمبەرەوێ (ﷺ) بێنی، لەرموو: بۆ بەخەزمانی کوپەداوئ بلی یارمەتی مەلا

^۱ بۆ نووسەری بابەتەکە (مەلا ئەحمەدی شەریعە) گێڕاوەتەوێ.

^۲ مامۆستا (سەید عبدالله) باوکی مامۆستا شێخ (لەتێلی وازەیی)ە، کە زانایەکی ناودارو ئەندامی مەکتەبی سیاسی بزوتنەوێ ئیسلامی بوو، سالی (۱۹۹۴) لە ئێران بە کارەساتی سەیارە گیانی سپارد.

سەیدعەبدەللاھ بۆدەن و خانووەکە ی لەگەڵ دروست بکەن، بەپاستی . که
بەیانێ هەستام، وتم: خەڵک هەژارە و ئەمەش خەو، کوپە بەخوا باسی
ناکەم .

بەلام بەخوا خەزمینە شەوی دووھەمیش هەمان خەوم لەھەمان شوێن
بینی و خەریک بوو پێغەمبەر (سەلات و سەلامی خۆی لەسەربیت) لێشم
عاجز بیت، بۆیە وەعدەم پێدا کە ئەمجارە پێیان دەلێم، بەلام ئەمجارەش
نەفس و شەیتان لەخشتەیان بردم و باسم نەکردو تەمەلیم تێدا کرد .

بڕۆابکەن خەزمینە سوێنتان لە سەرم نێە شەوی سییەمیش هەمان
خەوم لەھەمان شوێن بینیوە و ئەمجارە پێغەمبەر (سەلات و سەلامی
خۆی لەسەربیت) بەجۆرێک لە ناپەزاییەوہ فرمووی: بۆ بەخەزمانی
کوپە داوێت نەوت یارمەتی مەلا سەید عەبدەللاھ بۆدەن؟ ئێی چیم پێ وتی؟
ئێتر وەعدی تەواوم پێدا کە پێتان پابگە یەنم ئێتر ئەوا پێم پابگە یاندن،
ئێوہش خۆتان و غێرەتتان، بەم شیوہیە داری دارە پایان هێناو
خانووەکە یان بۆ دروست کرد .

ئەو رۆژە ئەفسى ئەفسى بوو مەردىش لە مەيدا ئادەردەكرىت

دواى ئانخواردن دەستكرا بە قسەكردن و وتاردان، دواتر باسى
پرۆسەى ئەنفال و زولم و زۆر و پەشەكوژى حىزبى بەعسى سۆشياالىست
كرا، لە ئاودەيان باسى جەرگىپو بەسەرھاتى كوشتوپو دپندەئاسا، شىخ
ئىكرام وتى: منىش ھەرچەند خىزان و كەسوكارى نەزىكم دەرباز بووبون،
بەلام خۆم گەياندە ئاوجەى قەرەداغ بۆ يارمەتى خەلكى و پزگارى كردنى
كەسانى بێدەرەتان، كاتىك بەتارىكە شەو لە گوندى بەلخەو بەرەو
گوندى بەلەكجار پۆيشتەم كە ئو كاتە مەلەبەندى يەكپەتى لەوى بوو.

سەيرمەكرد مەلەبەند چۆلكراو و گوندەكە پۆچ لەبەرەو گيانلەبەرى تىدا
نەمابوو، ئاودى زۆر كەشومات و خامۆش بوو، زۆر ديمەنىكى سامناك و
ترسناكى ھەبوو، چەند پۆژىك لەو ھەو بەر مەلەبەند پەربو لە پىشمەرگەو
ئاودىش جەمەى دەھات لە پياوژن و منال، و بەسەدان سەرمەپو بزن و
مانگای تىدابوو، ھەموو سەرباخ و باخات و كانى و ئاوەكان ئاوەدانى
لەبوو، خەلكى سەرگەرمى كاسى و كشتوكال و باخدارى و مەپدارى و
شوانكارى بوون، بەلام تەنھا دواى پۆژىك يان دوو پۆژ ئاوا بايەقوش و
كونەپەپو تىيدا دەخوینى و دەلئى سەد سالا ئاوەدانى بەخۆپەو
نەبىنيو، ھەرچەندەم كرد بپوام نەدەكرد ئەم قەرەبالغىيە تەنھا كەسىكى

---

^۱ پۆژى ھەينى پێكەوتى (۲۰۱۲/۵/۱۷) لە گەل كۆمەلەك كەسايەتى و دۆست و برادەر
مىوانى كاك (شىخ ئىكرام) بوون لە گوندى بەلخەى قەرەداغ.

لټنه مابیت پارچه یه ک نانی لټوه رگرم، زور گه پام به ناو ناواییدا به لام چول
و کپ و بیده نگ و سامناک بوو.

له کاتی گه پانه که مدا سه رمکرد به خسته خانه که دا، بینیم کورپکی گنج
قاجپکی بپاوه ته وه و له سر قه پره و لټه یه ک پاکیشراوه و ناوی بږ
هه لواسراوه، که نیمه ی بینی وتی: ئری بږ که س نایه به دهنگی
که سه وه؟ پزیشک و دکتور و معاون توبیک، که سیک نایه به لامه وه؟ نه وه
بږ که س دهنگی نایه؟ نه یده زانی که گوندو مه لټه ندو خسته خانه و
ناوچه که هه مووی سهرتاپا چولې کردوه، خه لکی وه کو په پوله ی
په راگنده یان لټه اتوه، هه رکه سه مالومنا لې خوی پیشخوی داوه و مل
دهنې بی نه وه ی بزانی بږ کوې ده چی؟ منیش که دیمه نی نه و کورپه
که نجه م بیني ناوا به جیماره و ناگای له هیچ نیه و منیش هیچ له ده ستنايه
بږی بکه م، ناگر له جهرگم به ربوو، فرمیسک به چاومدا هاته خواره وه،
نیت چومه دهره وه و دام له پر مه ی گریان، جا له بهر نه وه ی نه مده زانی
چی لټیکه م وکه سوکاری له کوین ناچار به جیمه یشت، دواتر وتیان: له
پشتی ناواییه وه لټپر سراوی پیشمه رگه کان فرمانی دهر کردبوو به بی
دواکه وتن زور به خیرایی بږن به ره و گرمیان، له وکاته دا پیشمه رگه یه کی
مردو به نه مه ک پووده کاته فرمانده که یان و ده لې: من لټره وه له ئیوه
جیاده به مه وه و له گه ل ئیوه نایم، ده چم بږلای نه و برا پیشمه رگه یه م که
چند ساله هاوسه نگر و دوست و خږشه ویست و هاوړی ناو سه نگر م
بووه و ناهیل م ناوا به ناسانی و به زه لیلی بکه ویته به رده سستی دوژمن،
ده لټن: کاکه هه ره نه و برینداره له ناو بچیت باشته، وازیته خږ نیمه ش

خهفتهی لیدهخۆین بهلام هیچ چارمان نیه، بهیانی زوو سوپاو
جهیشوجاش پوودهکهنه ئیره و ناوچهکه دهسوتینن، تۆش وازبینه و
بهدهستی خۆت خۆت مهخهره ناوئاگر.

بهلام ئه و کورپه مهرده گیانی خۆی خسته سهردهستی لهپیناوی
هاوسهنگهکهیداو وهفاداری خۆی بۆ هاوپیکی سهلماند، بهو شهوه
چوو بوو له خهستهخانهکه دهیهینابوو، دابوی به کۆلیدا دی بهدی و به
شیوو دۆل و ههراز و نشیوی ئه و ناوچهدا به برسیهتی و ههناسهساردی
هینابوویه ناوچهی بازیان، لهویوه گهیاندهبوویه ناو شارو پزگاری کردبوو،
خواش ئهوی پزگار کرد. ئیتر له سلیمانی بهدزیهوه تیماریان دهکرد تا
برینهکهی ساپژ بوو. دواتریش بههۆی پاپهینهکهوه خوا دهرو دهروازهی
خیری له ههموومان کردهوه.

شیخ ئیکرام که قوپیگی پریوو له گریان، چای پ له فرمیسک بوو،
وتی: هه رهه مانشه و نکاو پجام له خهلکهکه کرد بهره و گهرمیان نه پۆن،
بهلکو به بناری قۆپیهکاندا بهۆین هه تا کهمیک له سلیمانی نزیک ببینهوه،
ئیتر خۆم پیشیان کهوتم نزیکه پینجسه کهسیک دهوون شوینم کهوتن،
هه تا گهیشینه دهرووری تاجه پۆ زۆربهیان پزگاریان بوو، هه ندیکیشیان
بوونه نیجیری چنگ و نینۆکی سوپا.

بهلام شتیکی ترو دیمه نێکی جهه رگبری ترم بینی که هه رگیز بهوا ناکه م
له بیر بجپتهوه، کاتیک به تاریکه شه و به ناو ئه و شاخ و داخ و دارو بهرده
دارستانه دا سه دان کهس له ژن و منال و پیاوو گهنج و پیرو ساخ و
نهخۆش به ترس و لهرز و برسیهتی و تینویهتی ره مان له و شاخ و ته لان و

هه‌ل‌دیر و نشیتوو دژله‌کردبوو، له‌و کاته گویم له‌ نوزه‌ی پیره‌ژنیک بوو له‌ ده‌روبه‌ری خو‌مان له‌ په‌نایه‌کدا دانیشتبوو، له‌به‌رخ‌ویه‌وه به‌ ده‌نگیکی پر ترس و خه‌فه‌ته‌وه ده‌یوت: ئه‌رئ خه‌ل‌کینه ئی‌وه ده‌پۆن ئه‌ی من چی بکه‌م؟ که لای چومه پێشه‌وه بینیم هه‌ردوو چاوی کویره‌و نابینایه‌، بر‌دوویانه‌ته ئه‌و قه‌راغ دییه‌وه هه‌ندئ ئاوو خواردنیان له‌به‌رده‌م داناوه‌و به‌جییان هیشتوو، ئه‌و که گوئی له‌ خشپه‌و ده‌نگی پیل‌اوو پۆیشتنی خه‌ل‌ک بوو خیراخیرا ده‌یوت: ئه‌رئ خه‌ل‌کینه ئی‌وه ده‌پۆن من چی بکه‌م؟ خه‌ل‌کینه ئه‌رئ توخوا ئی‌وه ده‌پۆن من چی‌بکه‌م؟ هیچی تری نه‌ده‌وت، ئیتر ئه‌وه ئه‌وپه‌پی تواناو ده‌سه‌ل‌اتی بوو، زۆر خه‌فه‌تم له‌ویش خوارد، به‌لام هیچ ده‌سه‌ل‌اتم نه‌بوو، هه‌روا به‌ هه‌ناسه‌ساردی و بیکه‌سی به‌جیمان هیشت.

دئی مردوو که سوکاری مردوو هه‌مان خوش کرد

چاکه‌کردن و ده‌روکردنه‌وه له‌ بیده‌سه‌ل‌ات و بیکه‌س و پینه‌وا خیری زیاتره له‌ چاکه‌کردن له‌گه‌ل‌ که‌سی ده‌سه‌ل‌اتدار و خاوه‌ن که‌س و ده‌ست پۆیشتوو، چاکه‌کردن له‌ کاتی ته‌نگانه‌و لیه‌وماویدا خیری زیاتره وه‌ک له‌ کاتی زالبوون ده‌سه‌ل‌ات و هیز و توانادا، چاکه‌کردن له‌گه‌ل‌ بیزمان و به‌سته‌زمان و داماو خیری زۆر زیاتره له‌ چاکه‌کردن له‌گه‌ل‌ خاوه‌ن ده‌موزمان و سکا‌لاکار و خاوه‌ن په‌نا.

مامۆستا مه لا حه مه یوسف له مامۆستایه کی پایه به رزی کوردستانی
 ئێران به ناوی مامۆستا مه لاهه لادین گیرایه وه وتی: له گه ل تهرمی
 مردوێکدا ده چیتته سه ر گۆرستان بۆ ئه سپهرده کردنی، کاتیگ تهرمه که یان
 خسته گۆرپه که وه و گلیان به سه ردا کردو ئه سپهرده ی خاک کرا، مامۆستا
 پووی کرده ئاماده یوانی سه ر گۆرپه که و وتی: خه لکینه ! ئه م مردوه ئیستا
 زۆر پتویستی به دوعا و گهردن ئازادی ئیمه هه یه و ده نگه نامانگاتی، ده نا
 تکا و ره جای لیده کردین که دوعای خیری بۆ بکه ی و گهردی ئازاد
 بکه ی، چونکه مردوو وه کو ئه و که سه یه ئاو ده بیات و له تاو پۆچی خۆی
 ده ست بۆ چله گیاو چله پوشی قه راغ ئاوه که ده بات.

ئینجا فهرمووی: به خوا خه لکینه خۆ ئه م مردوو زۆر سته می له من
 کردوو، زۆر خراپه ی ده رباره ی من کردوه، به لام ئیستا له به ر ئه وه ی زۆر
 پتویستی به ئیمه هه یه و هه یج ده سه لاتیشی نیه، ئه و من له به ر خوا
 گهردی ئازاد ده که م، ده ی توخوا ئیوه ش هه موو گهردی ئازاد بکه ن و
 دوعای خیری بۆ بکه ن به لکو خوا لیخۆش بیته. ئیستا ئیمه چاوه پتی
 هه یج چاکه و پیاوه تیه کی ئه و نین و هه یج مه به ستیکمان پتی نیه ته نها له به ر
 خوا ئه و کاره ده که ی، ئیتر سه ر گۆرستان بوو به کۆری ناشته وایی و
 لیخۆشبوون هه موو به یه کجار له به ر خوا گهردنیان ئازاد کرد، به لام چی
 لیخۆشبوونیگ.

لیخۆشبوونی لایه نیکی به ده سه لات قسه و ده ست پۆشتوو له که سیکی
 بی ده سه لات ی بی ده ست و زمان و بیچاره ی مردوو.

خۆزگه ئۈۋەندەي ئۇ مامۇستا بەرپۇزۇ خواناسە و ھاپىكانى و
شاگردەكانى چاگەيان لەگەل ئۇ مردوۋە كرد، ئىمەش ئۈۋەندە چاگەمان
لەگەل زىندوۋەكان بگردايە لەبەر خواۋ بە بى بەرامبەر و بى پىايى.

خوداي گەۋرە پارىزگارى لەمائی خۇي دەكات^۱

زۆر لەمىژ بوو ھەولى ھەجکردنم بوو، بۆم پىکنە دەگەوت، تا لەسالى
۲۰۰۹ دا مژدەيان پىدام گە ئاوم دەرچوۋە بۆ ھەج، زۆر گەيفخۆش بووم،
وامدەزانی دونيايان کردۆتە بەخششم، نەمدەزانی چۆن ھەستى دل و
دەروونم دەرپىرم، بە ھەر حال، پۆشتم بۆ ئۇ سەفەرەي خۆشتىن گەشت
و سەفەرم بوو لە ژياندا، سەفەرىك ئەگەر بە چاگى بکرىت و لە لای خودا
گىرايىت، ئۇ ھەر لە مال دەرچوۋى ھەموو ھەلسوگەوت و خەو و خۆراك
و کردارو پەفتارىکت خواپەرستىيە، حاجى لە گوناھ و تاوان پاك
دەبىتەو، ھەر وەك ئۇ پۆژەي لىدیت كە لە دايك بوو، سەفەرىك لە
كاتى گىرابوونى ھەجگەتدا پاداشتەكەي تەنھا بە ھەشتە، زۆر دلم خۆش
بوو، ھەر لە دارو بەردى كەبە ورد دەبوومەو.

پۆژىك لە ئاۋ كەبەدا خەرىكى نوپۇز تەسبىحات بووم، بىنىم پشیلەيەك
بە خىرايى بە ئاۋ خەلكەكەدا ھات، منىش پىم سەیر بوو، پشیلە لىترە چى
دەكات؟ خۆ ئۇ ھەجگەي پشیلە نىو لەبەر قەرەبالفى پىگەي نىو بىزوات،
بە ھەر حال زۆر لىتى ورد دەبوومەو ھەم ئویش زۆر بە خىرايى دەپۆشتم بۆ

^۱ لە زارى حاجى صالح ھەلەدننى خۆبەرە . سالى ۲۰۱۲ .

ئەو سەر، بېنىم پياۋىك لە سەردەم پاكشاۋو، پشيلەكە قەپى كرد بە قاقى كابراداۋ كابراش بەرزە پىۋاپەپى و ھەستا، ئىتر پشيلەكە بە پىۋا خۇيدا گەپايەۋو چوۋە دەرەۋە .

تىگەيشتەم كە مەبەستى ئەو پشيلەيە ئەنجامدانى ئەو ئەرگە بور پىۋا سېڭىردا بوو، تا نەھىلى كەسەك بە جۇرەك لە مالى خودادا بخەۋىت كە پىنغەمبەرى خوا (سەلات و سەلامى خاۋى لە سەر بىت) قەدەغەي كردوۋە .

(كە ئەما چارە ئە ھىچ لايە ئىتر نۆرەي رەھمى خوايە)

مامۇستاي بانگخواز ئىبراھىم پىشاۋى (خا لىي خۇش بىت) گىپايەۋە : كە مامۇستايەكى برادەرى ھەبوو كە نوۋىژنەكەرو خودانەناس بوو، زۆر ئامۇزگارەم دەكردو قسەم بى دەكرد، كەسەكى شارەزاۋ قسەزان بوو، نەك بلىي كەسەكى ساۋىلكە سافىلكە بىت، قسەكانى منى ۋەك با بە لاي گوۋىدا تىدەپەپىن و ھىچ گوۋى پىنەدەدا، منىش زۆر مەراقى ئەۋەم بوو كە ئەم ھارپىيەم بە بى ئىمانى بىۋات و منىش لەسەر كەمتەرخەمىم بەرامبەرى گوناھبار بىم، زۆر رىگە و شىۋازى بانگەۋازم لە گەلدا تاقىكرەۋە، بەلام بى سوۋد بوو.

بەلام گومانى تىدا نىيە كە خوداى گەۋرە بەرامبەر دوژمنەكانىشى بەبەزەيىيە، رىۋىكىيان لە دالغەي ئەو مامۇستايەي ھارپىدما بووم و بى رىگە شىۋازىك دەگەرام، بەلكو خودا لە دلى بىت و تەۋبە بىكات و

ئەویش لە بێفەرمانی خوا پزگاری بێت و منیش پاداشتیكم دەست
بکەوێت، وە فاداری خۆشم بۆ ئەو برادەرە بە پێزەم بنوێنم.

خوای گەورە خستێ بەلام وە لە گەڵ ئەو مامۆستایەیی هاوڕێمدا بچینە
سەر بەنداوی دەربەندیخان و سواری بەلام بێن و ئیتر لە ناوی بەلامە کەدا
ئامۆزگاری بکەم، چونکە شوێن و کاتیکی ترسناکە، منیش پێشتر زۆر
شیوازی ترم تاقیکردبوو، وەکو دەلێن بانگەوازی (بە) تەواو بو سەرە
بانگەوازی (بە) حەرە.

پێشنیارە کەم بە هاوڕێکەم وت زۆری پێخۆش بوو، پێکەوتن و کاتمان
دیاریکرد. لە پۆژی دیاریکراودا چوینە پۆخی ئاوەکە و بەلامەوانە کەم
بانگکردو لە گەڵیدا پێکەوتن، چەند بێ و بچێ؟ کرێکە چەندە یە؟ بەلام
بە نەینی بە کابرای مەلەوانم وت: هەندێ بەلامە کە بێنە و بێو ئەملاو
ئەولای پێکە، ئاوەکە بشلەقێنە، و بەختیایی پێچ بکەرەو، هەندێ هاوار
لەخوا بکە بە دەنگی بەرز، لەسەر ئەم شیوازە پێکەوتن، مامۆستای
هاوڕێشم لەمە بێناگایە، ووتم بزانم لەم دیبەنەدا هاوڕێکەم هەلۆستی چی
دەبێت؟

بە کەیلێکی خۆش سواربوین، بەلام هەر ئەوەندەمان خۆش بوو
لەتەنکاوەکە دوورکەوتینەو، بەلام کەوتە ئەملاو ئەولای شەپۆلی بە
ئاوەکە دروستدەکرد، هەموومان هاوارمان لەخوا دەکرد، بەلام لە
ئاوەپاستی بەنداوەکە دایە و نە دەستمان و نە دەنگمان بە هیچ ناگات، بۆیە
بە مامۆستای هاوڕێم وت: دەی تۆش بپارێژەو بەلکو خوا لەم بەلایە
پزگارمان بکات، ئیتر ئەویش دەستی کرد بە دوغاو نزاو پارانەو،

ورده ورده په لږم هټواش بوه ووهو د لمان خوڅ بوو، کاکي ماموستا ته وبيهه کي باش و پاست و دروستي کرد، منيش به نه دازه ي هه موو دونيا د لږم په نه نجامي کاره که م. خوڅ شپوو، ماموستاي هاوړپشم که له هه موو هؤکارنک نا نوميد بوو زاني ده ستي ناگاته ناسمان و پيشي له نه رز بړاوه هاواري بڼ لاي خودا برد، نه وسا منيش وتم: که چاره نه ما له هيچ لايه نيتر نوره ي پرحمي خوايه نيتر ته وبيهه کي پاستي کرد و په شيمان بويه وه.

جاري کي تر زولم له مشکيش ناکه م^۱

بيستبوم سونته ته که نازول و بالنده ت سهرې پي پټويسته زور به سوو کي و ساده يي سهرې پي، و له خوړپاي نازاري نه ده ي، به لکو ده بيت چه قوی بڼ بسوي و چاک تيزي بکيت. هه روه ها بيستبوم: نافره تنيک له چوله واني ناوي داوه به سه گيک به هؤيه وه چوته به هه شت، نافره تنيکي تریش سزاو نه شکه نجه ي پشيله يه کي داوه به ندي کردوه و خواردني نه داوه تن تا له برسيتي و له تينو پيتيدا مرداريو ته وه و به هؤيه وه چوته دوزخ.

هر له مناليه وه دايک و باوکمان و ده وړويه رمان فتران ده کردين که دلته رم و به به زه يي بين له گهل نازول و بالنده و گيانه وه راندا، هر که سيش

---

^۱ کاک (عبدالله حه مه صالح شيخ علي) کورده داوي بڼي گيږامه وه، پرودلوه کاش به سهر خوي هاتبوو.

له مه پو بزن و ئاژه له ماله كانی بدایه له ناو خه لكیدا به بیبه زهیی و دلپهق ده ناسرا و زۆر جار به خراپیش باسده كرا، هه میسهش چاوه پێ ده كرا توشی ده ردوبه لاو موسیبهت بێت.

منیش تا منال بووم چه ند لای باوك و دایکی خۆم بووم، ئه وهنده و بگه زیاتریش له لای باپیرم و نه نكم ده مامه وه، ئه وانیش له خواردن و میوه و شتی خوش بیبهشیان نه ده كردم و كه مه تر خه میان نه ده كرد، پۆژێكیان وهكو عاده تی خۆم به بێ خولق و بانگێشت خۆم كرد به مائی باپیرمدا، ئه وانیش چاوه پێی خه مه و ئێنیکه یه ك بوون. زۆریان پێخۆش بوو، هه ر له گه ل ده ركه و تنم ده ستیان كرد به به خێره اتنم و به قوربان و به ساقه بوونم. نه نكم وتی: باش بوو هاتی بێ و مشكێك به ته له كه وه بوه بیکۆژه، منیش مشكه كه م هێنا یه سه ر سه ته له ئاوێك، هه ر له ئاوه كه م هه لده كێشاو نه مده هێشت بخنکی ده رمده هێنا یه وه، دوباره واملێده كرده وه، تا به زه لیلی كوشتم.

ئینجا تا من به حسابی خۆم نه و چالاكیه م كرد، نه نكیشم هێلكه و پۆنێكی خوشی بۆ كردم، زۆریشم برسی بوو، خێرا پاروێكم برد بۆ ده م، هه ر ئه وهنده م خۆشبوو پاروه كه گه یشته قورگم، پاروه كه بووبه به ردو له گه رووم گه را نه ده رده هاته وه و نه بۆم قوتده چوو، زۆر پایان وه شاندم و هه لیانته كاندم، هه یج سوودی نه بوو، چوار په لم سارد بوه وه، كه چاریان نه ما باپیرم وتی: تازه پۆحی تیا نه ماوه، ئه و په رده یه ی پیا ده و لێگه پێ، كاتێك ده ستیان لێشۆردم پاروه كه به ئاسانی پۆشته خواره وه و پزگه رم بوو، به لām له ته واوی ئه و ماوه یه دا ده مزانی و له به رچاوم بوو كه هه تی ئه و مشكه بێزمانه بوو وام لێهات .

پهتی ستهم له نه ستوریدا نه پسې

له میژه له ناو کوردا و تراوه: هه موو شتیك له باریکیدا ده پسې ستهم نه بیټ له نه ستوریدا ده چریت، (شینخ قادر کوپی شینخ رسولی باسنی) بوی گیزامه وه، وتی: پیاوړی زړدارو بیبه زه یی له م ده قهری سیوه یله ی نیمه دهستی دابووه نولم و زړد و نازاردانی په شوپوت و غه ریبه و بیكه س و نه دار، به ناوی ناغایه تیه وه نه وهی خوا پتی ناخوش بوو ده یگرد، خه لکی فلاقه ده کرد، خاوه ن سومعه و كه سایه تی ده شكاند، سوکایه تی به هه موو خاوه ن پزیتك ده کرد كه ملکه چی و بچوکی له بهرامبریدا نه نواندایه، زړیه ی نه م ستهم و ده ستریزیه ی به چلکاوخژر و داروده سته که ی ده کرد، نه وانیش بژ ده ستخستنی بهرامووه و ناله رینی ناغا نه وهی به خه یالیاندا بهاتایه ده یانکرد، چونکه کورد وتوبه تی: (سه گ به قه وهی کلکی نیسقان ده شکیتنی)، به راستی خه لکی له ترسی شهرو فیتنه و ناپیاوی جه نابی ناغا خویان كه نارگیر ده کرد، نه گه ر هه ر توشیش ببونایه به ناچاری خزمه تی چاکیان ده کرد، به لکو له خزمه تی خزمه تکارو نه سپه گانی شیدا بوون.

له و سرده مانه ی دوا پیدا كه سته مه كه ته وار له سنور ده رچووبوو، جاریکیان هاته باسنی له ناو دی به سواری نه سپه که یه وه نه گه را، لوتی له ناسمان و قاجی نه سپه که ی له زهوی، دوو سن پیاوی بانگ کرد، وتی: نه سپه که م دهستی عه زیه تی گه یشته وه، به ناستم ههستی پیده که م،

ئەو تا بۆي دەلەنگى، ئىستاكاتى مەپ بەرەللاكردە، مەپىكم بۆ بگرن و بە زىندوى دوگى بېرن، با بە گەرمى لە دەستى ئەسپەكەى بىنم، زۆر لىتى پارانەو، وتيان: با مەپەكە سەرىبېرن ئىنجا دوگەكەى لىتەكەينەو، ئاغا بەدارى لەعەتدا چوو، وتى: دەبى ھەر بە زىندوى دوگى مەپەكەم بۆ بېرن و بەگەرمى لەشوينى ئازارى ئەسپەكەى بگرم، ياللا! ھەي پەشوپوت! فېرى دەمەدەم بوون لە گەلدا، ھەمووتان داركارى دەكەم، لە ھەوزىتان ھەلەكەش، بۆيە بە ناچارى پەلامارى مەپىكىنداو لە بەردەمى ئەسپەكەى ئاغادا بە كىچوكالى دوگيان داتاشى، ئاغاش لەسەر ئەسپەكەيەو سەيرى ئەكردن، ئىتر مەپى داماو بۆ زمانيان بە زەلىلى و كۆلەوارى بەرەللا كر، بە بارە بارو ھاوار ھاوار پاي كر بە دواى ھاوپانەكەيدا، بەلام خۆ مردن بەدەست خۆى نى، ئەگەر نامردن و سەرىبېرن زۆر ئاسانترو خۆشتر بوو لەو ھەموو ئىشونازارە، ئەم سەمەش وەك دەيان سەمى تر گوزەريان كر و كەس نەيوپۆر ناپەزايى دەرىپى، مەگەر بەدل يان بە پەنھانى و بە نزاوپانەو و لالانەو، سۆزو بەزەيى و پىشتىوانى خۆيان بۆ ئەو مەپە بېرمانە دەرىپى بىت.

بەلى واديارە نزاوپانەو خەلكە مېرەبان و بە بەزەبىيەكە، ھاوكات لەگەل بارەو نالەو فوغانى مەپەكە سنورى ئاسمانەكانيان تەيكر و گەپشتونەتە شوپىنى مەبەست، خوا وىستى وابوو ئەو خەلكەى توغيان و لە خۆبايىبونى ئاغاو زەلىلى و داماوى مەپەكەيان بىنى ئەو دەمەى ھەسەرمەيانى كردن و بە فرمانى ئاغا بە زىندوى دوگيان لىكرەو، ھەمان خەلك ئەوانەيان خوا تەمەنى دابوو، بە چاوى خۆيان ئاغيان بىنى

لهه مان گوند که جاجمی^۱ پاخستبوو، سوالی گه نم و جۆ دانه ویلّه و
بژیوی ژیا نی ده کرد، پیتاکیان بۆ ده کرد بۆ ئوهی خۆی و خیزان و
منالّه کانی له برسا نه مرن.

هر له و گونده و له و سه رکۆلانهی فهرمانی ده رکرد دوگی مه پره که به
زیندووی و به کالی داتاشن، هر له وی به چاری خۆم بینیم جاجمی
پاخستبوو پیتاکیان بۆ کۆده کرده وه، به هر چوار لادا ئه پروانی، ئاخۆ
کئ له ویچئ گه نم یان جۆ یان هر دانه ویلّه یه کی بۆ دئنی، به هر حال
ریشسپیه کانمان زۆر به پهرحم و میهره بان بون، داوایان له خه لکی ده کرد
که یارمه تی بدن، ئه وان ده یانوت: فلان زولمی کرد بۆیه ئاوی به سه رهات
بانئیمه ش به ده ردی وی نه چین، خزمینه ! قه یناکا خۆی شایسته ی به زه بی
نیه، به لام با ده ست له قورقورپاگی ژنومنالّه که ی نه نیین، خه لکی
ورده ورده دانه ویلّه و خۆراکی وشکه و تویشه به رهیان بۆ کۆکرده وه، به شی
ئه ونده ی ئه و زستانه له خه م بره خسین و له برسا نه مرن و هیچی تر.
زالمی له پتکه و توش به دیار جاجمه که وه ملی شوپکردبو، هیچ ده سه لات و
زه برو زه نگی نه مابوو.^۲

---

^۱ پتخه فیکه له خوری ده چنرئ. نوسه ر

^۲ مه به ستمان نه برو ناوه کان و شوینه کان به وردی بنوسین، ته نها مه به ستمان په ند وه رگرتن
بوو، ئه گه ر نا هه مو ورده کاری به سه رهات که مان ده زانی.

ئەم جاره دوو كچى چاۋ گەش قۇچى قوربانىن

سەردەمىك كەسوپاۋ قەرەۋلەكانى فەرەون و نەمردودو سەدامەكان
پوويان دەكرده هەر باخچە و گولستانىكى ئەم دونىايە، گول و گولزارو دېك
و داليان بەيەكەۋە دەسوتاندو جياۋازيان نەدەكرد لە نىۋان چەكدارو
منالى شىرەخۆرەو دۆست و دوژمن.

نەمروود ھەقىقەتەن بىتوانەكانى بە ئاگر ئەسوتاند، و فەرەون فەرمانى
دەردەكرد نابى كەس كوپى بېيت، و ئەگر كەسكىش كوپى بېوايە منالە
ساۋاكەى سەردەبېراۋ دايك و باۋكىشى دوچارى غەرامە و سزاۋ ئەشكەنجە
دەبون، بەلام سەدامى گۆشكراۋى دەستى بەعسى سۆشاليسى زۆر لە كوپ
كچ، منال و پېر، دۆست و دوژمن، چەكدارو بېچەك، تاۋانبارو بىتوانى
لەناۋېرد، تەنانت دەستى لە خزمەتكارو ۋەزىرو بەردەستەو خزمەكانى
خۆشى نەدەپاراست، ئەو كەسەى لەبەرەكانى جەنگ نەكوژايەو لەھىرش و
شالۋو پەلامارى دوژمنىش پزگارى بوايە، ئەۋا لە كەلبەى بەعسىيەكان پزگارى
نەدەبوو، لە سەر ھەموو پىڭاكان چەكدارو جەللادو پياۋكوژى دانا بوو،
ھەركەس لە جەنگ پزگارى بوايە ئەمانە پىشۋازيان لىدەكرد، بەلام نەك
بەدەستخۆشى و بەخىرەتەن و پىشكەشكردى ئاۋى ساردو خواردنى خۆش
بۆى، بەلكو خىرا بە بى چاۋبەستەن و دەستبەستەن دەيانكوشت و لە
تەرەكەيان دەنوسى "جبان"، واتە: ترسنۆك.

لە كاتى دادگايىكردى سەددامدا كەسەك بانگكرا بۆلاى حاكم و داۋاى
لىكرا قەسە بكات، وتى: مەن لە پىشەۋەى بەرەكانى جەنگ بووم، داۋاى

جەنگىكى ترسناك و سامناك بە دىل گىرام لەلايەن ئىترانەو، دواى چەند سال پزگارىيەم لەدىلى بەدلىكى خۆشەو گەپامەو بۆ ناو مال و منالەم، ھاسەرە كەساس و منالە چاۋگەشەكانم دەھىنانە بەرچاۋم كەچۆن دلىان خۆشەكەم و منالەكانم چەند گەرە بوون، دەيان خەيال و خەتەرى تر، ئەو چەند پۇژەى لەبەندىنخانە پزگارم بوو ھەتا گەيشتە مالەو دەيان جار بە دالغە منالەكانم ماچدەكردو لە باوەشم دەكردن و لەسەر باوەشم دامدەنان .

بەلام كەگەيشتە مالەو .!

ياخو دوژمنىشم بەو شىۋەيە نەگەپتەو نەو مالى خۆى، خۆ مردن بە دەستى خۆم نەبوو ئەگەر نا ئەو قەسەيەكى ترم دەبوو، كەيەكەم ھەنگاۋم نايە ناو مالەكەم، بەسەر ھەوارى خالىدا كەۋتم، مالى شلەزاۋو كەلوپەلى تەپوتقزاۋى، دەتگوت بايەقوژ بە سەرىدا خويىندويەتى، دەرودراسى دابارين بەسەرمدا، دەستيانكرد بەسەرەخۆشى و دلدانەو، ۋەتم: چى بوو؟ يەككىيان ھاتە پەنامەو سەيرىكى ئەملو ئەولاي كردو بەدەنگىكى بىزپكاۋو نيوە گريان ۋتى: ئن و منالەكەت كەۋتنەبەر شالاۋى ئەنفال، ئەو خەفەتەى چوو بە جەرگەدا ژانى لەدەيان مردن ناخۆشتر بوو، ھەرچى ناخۆشى جەنگ و شەپو چەند سال دىلەم لەبەرچوۋەو .

بەلئى ئەرزو ھالىكى داۋاكارى بىنىنى (سەددام) م نوسى، و لەپزگەى پەسمىيەو داۋامكرد، بەھەزار تەنگ و چەلەمە ھەتا گەيشتە لاي سەددام كوئىرە ئومىدىكم مابوو، كە ئەم سەددامە ئەگەر دلى ۋەكو بەردو پۇلاش بىت بەزەبىيەكى پىمدا دىتەو، بەلام دواى خويىندەو داۋاكارىيەكەم،

وتی: خیزان و منالہ کانت بہر شالاری ٹہن فال کہ وتوون، دەستمکرد بہ تکاو پجا، قسہ کی پی بریم و وتی: بیدہنگ نہ بی خوشت دەبەم بۆلای ئەوان. کانتیک بە ھەناسە ی سارد و دلّی غەمگین و قوپگی پەر گریان ئەمە ی گێرپایەو، پووێکردە ئەو قەفەزە ی سەددامی تێدا راگیرابوو، وتی: دە ی ئەو قەفەزە ت پیرۆزبێت!

منالّ و گەورە، ژن و پیاو، کە سوکاری چاوە پێی تەرمە کە یان دە کرد، بە لکو زۆر زۆر مە منونیش دە بون کە تەرمە کە یان بدە نەو، لە وەش زیاتر ئەفسەر و ئاسایشەکانی دەوڵەت نرخ ی فیشە کە کان و ھە قەدەستی کوشتنە کەشیان لە خاوەنی کوژراوە کە دەسەند بە زۆر، بەو شیوہ یەش خاوەن تەرمە کە زۆر مە منونیان دە بوو کە تەرمە کە یان داوہ تەوہ.

لەو سەردە مەدا^۱ لە دۆلی جافایەتی دە فەری پشدر سوپای عێراق ھێرش دە کاتە سەر گوندی یاخیان و پیاویک دەستگیر دە کەن بە ناوی پیرۆت و بە شیوہ یەکی ترسناک را پێچی دە کەن، ھەروکو دەستی بە خوینی باوکیان سوڕبوو بێت، کە سیش نەیدە وێرا تکاو پجای بۆ بکات، ئەگەر نا ئەوہ خوێشی بە دەردی ئەو دە چوو، بە ئی پیرۆتیان برد، ھەموو خەلکی گوندە کەش خەلە تبارو دلەنگ بوون، ھەر وەکو کوپو جگەر گۆشی خۆیان گیرابێت، بە لام ھیچ دەسەلاتیان نەبوو.

---

^۱ لە سالی (۱۹۸۸)، ئەم چیرۆکە لە دەمی کاک محمودی ھەلەدنی وەرگیراوە بە دەستکاری وە دواتریش خۆم قسەم لە گەڵ کاک پیرۆتیش کرد و لە دەمی خۆی وەر مگرت. نوسەر

بهائی سوپای تاوانبارو خراپه کارو ستمکار پیروتی بیتاوان و
هه ناسه ساردیان پاپیچ کرد، و له و له شکرو قه په ولاندا تروسکه ی سۆزو
به زه بیت به دی نه ده کرد.

به لām یه ک گه ردیله دلسۆزی به هیژتره له هه موو خزم و عه شیرت و
که سوکار، به هیژتریشه له هه موو جهیش و جاسوس و سوپای گورز
به ده ست و زه بروه شین و خاوهن تۆپ و تیاره. کاتیگ هۆردوی
له شکره که به لای گوندی دۆله پیدا تیده په ڕیت، خوشکیکی پیروت چای به
پیروتی برای ده که ویت به ده ست چه کداره کانی به عسه وه په پوپالی کراوه و
ده ستبه ستراوو ده ست به سه ره، خورپه به دلی ده که ویت، مه گه ره
فریای نه وه بکه ویت له دلی خۆیدا به په نهانی بلای: سوپاس بۆخوا دیار
ئاخیره تی پیروتی برام نه بووم. به لām خۆی نا ئومید نه بوو ویستی پیروتی
براشی نا ئومید نه بۆ و دلسۆزی و خوشه ویستی خوشی بۆ براکی
به سه لمینیت، بۆیه ته نه فریای نه وه نه ده که وت هه تا توانی هه ردوو دهستی
به رز کرده وه له ناخی دلپه وه وتی: خواجه هه دوو که که م به قوریانی
پیروتی برام بن، پیروت به سه لامه تی بگه ڕیته وه هه چی لای نه یه ت، نیت
به عسی دلپه ق و خوینمز پیروتیان پاپیچ کرد، خوشکیشی هه ردوو
که که ی خۆی کرد به خیرو فیدای پیروتی برای، وه کو به کوردی ده لاین:
به راستی قسه وه له لۆیستی ناوا جه رگی ده و.

بهائی پۆژان هاتن و پۆژان پۆیشن، پیروت هه والکی نه بوو نه
به مان نه به نه مان، خه لکی ناوایش به گشتی و به تایبه تیش که سوکاری
پیروت زۆرمات و غه مبارو دلته نگ بوون.

پۆڭڭك له ناكاو له خوار ئاواييه وه تارماييه كه دهركه وت، يهكك وتى: كوپينه ئه وه دهلىي پيرۆته، ئه وانى تر وتيان: بابە پيرۆتى چى؟ برينمان مه كولپنه وه، به نزيكبوونه وهى تارماييه كه ورده ورده خهلكه كه په ئيان كۆپا، يهكك دهيووت: به خوا به پۆشتنه كهى بىت راستده كهى پيرۆته، ئه وى تر دهيووت: به خواى شانوشه و كه تيشى هه ره له پيرۆتى دهچى، ئىتر ورده ورده به چاو تارماييه كه يان به خيوكرد، كه نزيك بوه وه پيرۆت بوو، خهلكى رايان كرد به ره و پيرى، دواى به خيرهاتن و خوشحالى دهبرين وتيان: ئه رى پيرۆت چۆن پزگارت بوو؟ وتى: نازانم، هه ره ئه وهنده دهزانم ناويان خويند مه وه، ئه وهى خه يالم بۆى نه ده چوو نازادبوون بوو، وتيان: برۆ خۆ هيچت له سه ر نيه .

دوو سى پۆڭ بوو پيرۆت نازادبوو بوو، كچىكى خوشكه كهى له و دووكچى كردنيه قوربانى پيرۆتى براى، ئاوى دهگيرپا بۆ پيرۆت و ميوانه كانى، دواى ئاوگيرپانه كه به بۆ نه خوشى يه كسه ر مرد، پرسه ي ئه ميان ته واوبوو، دواى نزيكه ي پينچ پۆڭ كچه كهى تريشى له سه ر ساخى مرد.

له ميژووى عه ره بدا هاتوو كه خه نسا (٣٣ سال) بۆ سه خرى برا بچوكى گرياوه، به راستى فيداكاريه كهى خوشكى پيرۆتيش له دلسۆزيه كهى خه نسا كه متر نه بوو، به لكو گرنگترو سه رنجراكيشتره .

تهنها كاريك دلم پيی خوش بيټ له بهر خوا كرده

نور جار هاورې چاك تام و چيژي خزمي چاكي هيه، بگره له نور خزم و برای پشت و خوین وگوشتیش فریاد پرسترو دهست گهرمتره، تهنانه هندی جار خویان له سهریهك بهكوشتاوه و شهرو دوژمنایه تیان له سهریهك كرده، وابوه یه كیكیان زوتر مردوه، نوی تر وهسیهتی كرده له تهنشت گرهكی نه ودا نه سپردهی خاکی بكن، وتویهتی حهز دهكهم له گورستانیش دراوسپي نهو بم، نیشوکاریان بۆ یه كتر كرده وه و كارو پیشه یی كتریان پاپه پاندوه.

نه و تا هه موومان بیستومانه كه هاوه لانی پشتیوان (الانصار) كاتيك هاوه لانی كوچهر (المهاجرین) له مهككه ناواره كران و هاتنه مه دینه له لای هاوپې مه دینه ییه كانیان حه وانه وه، مه دینه یییه كان پیشنیاری نه و یان كرد كه له دوو ژنهكی کامیانی به دله بۆی ته لاق بدات، و له دوو پاخهكی کامیانی به دله پیشكهشی بیټ، له خانوه كه شدا با برا ناوارهكی له قاتی سهر وه بیټ و پاروه خوشهكشیی نه ودا بهو برایایه یی كه به ناواره یی په نای بۆ هیناوه، هه رچهنده خوی هه ژارو نه داریش بویه له پیشدا برا مهككه یییهكی تیرده كردو پتویستییهكی نوی چاره سهر ده كرد، پۆشاكه جوانهكی و پیلاره تازهكی و پیخهفه نویكهی و خواردنه خوشهكی نه ودا به هاوپې ناوارهكی، له كاتيكدا كه له دهستی براو خزم و كه سوکاریان پایان كرده بو نه وان ناواره یان كرده بو!

به هه‌رحال ئه‌م بابه‌ته زۆر به‌رفراوان و گه‌نگه‌و ئه‌م هه‌ویره‌ش ئاوی زۆر ده‌کێشێ، بۆیه‌ لێ‌یده‌گه‌ڕێین و ده‌چینه‌ سه‌ر پوداویکی واقیعی و پاست و دروست له‌ دۆلی جافایه‌تی و له‌ گوندی هه‌له‌دن، دوو پیاو له‌م گونده‌ به‌ناوی قادر هه‌له‌دنی و سواره‌ی هۆمه‌ری زۆر هاوڕه‌یه‌تیان خۆشبوو، به‌ بێ‌یه‌کتر پێیان له‌ به‌ر نه‌ده‌چوو، به‌ کوردی خۆمان ده‌لێن هه‌ر ناموسمان به‌ین بوو، زۆر جاریش به‌یه‌که‌وه‌ ده‌چونه‌ پ‌او.

پۆڤتکیان شه‌یتان به‌ گۆیه‌کیاندا ده‌کات و ئاگری شه‌ر له‌ نێوانیاندا داده‌گیرسێت و به‌یه‌کدا دێن و له‌و شاخ و چیاچۆله‌ که‌س نابێ‌ ده‌ستیان بگرێ و لێکیان جیا بکاته‌وه‌و ناو‌بژیه‌کیان بکات، تا له‌ کۆتاییدا سواره‌ (قادی) هاو‌پێی گیانی به‌ گیانی خۆی له‌ چیا‌یه‌کی سه‌خت‌سه‌رکه‌شی په‌شتی گوندی چال‌او ده‌کوژێ، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی ده‌نگی ته‌قه‌ بیسترا، خه‌لکی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ له‌ پێ‌ده‌شت و بناری چیاوه‌ پیا‌یه‌لکه‌پان، بزانه‌ن ئه‌م ته‌قه‌یه‌ چی بوو؟

کاتی چوون بێ‌نیان قادر کوژراوه‌، که‌سیش خه‌یالی بۆ سواره‌ی هۆمه‌ری نه‌ده‌چوو کاری وای کردبێت، به‌ هه‌ر حال کۆمه‌لێک ته‌رمه‌که‌یان هه‌تایه‌وه‌، کۆمه‌لێکی‌ش به‌دوای بکوژه‌که‌دا ده‌گه‌پان، ئاگاداریش بون که‌ به‌یانی له‌گه‌ڵ سواره‌ی هاو‌پێی گیانی به‌ گیانی به‌یه‌که‌وه‌ پۆشتونه‌ته‌ پ‌اوی. بۆیه‌ هه‌ولیان بۆ نه‌وه‌ بوو سواره‌ بدۆزنه‌وه‌، هه‌ر نه‌بێ‌ بزانه‌ن ئه‌گه‌ر خۆشی قادری نه‌کوشتوه‌ سۆراخیکی بکوژی قادریان بۆ بکات.

له‌ دوای گه‌پان و نه‌مه‌سه‌رو نه‌سه‌ریکی زۆر له‌ ئه‌شکه‌وتیکدا سواره‌یان دۆزیه‌وه‌ لێ‌ی چونه‌ به‌ر ته‌نه‌نگی، وتیان: پێمان بلێ‌ کێ قادری کوشت؟ بۆ

هیشتت بیکوژن؟ سوارهش هر دهستهجن دانی به تاوانهکیدا ناو
 پهشیمانی دهړپې، هندیکیان هر لهوئ ویستیان بیکوژنهوه، بهلام
 ئهوانی تر وتیان: به خودای باوکی قادر تکاو پچای لیکردین و داوای
 کړدوه که بکوژئ قادر بهدهستی بهستراو بهرینه بهر دهستی خوی،
 ئاوقای دهست و قاچمان بووه که بکوژهکای به زیندویی بۆ بهرین و
 نهیکوژین. هر چوئ بوو پازی بوون، وتیان: دهی باوکی قادر دهیهوئ
 تاوانبار که له بهر چاوی خه لکی بکوژیتهوه و خه لکی پی ته میخوارد بکات
 و سوکنایی دلشی بهوه بینیت.

جا هر که هوالی دهستگیرکردنی بکوژئ قادر بلاوبووه، مقومقوی ئهوه
 دهستی پیکرد که سواره ی هومری (قادی) هاوپئ و خوشه ویستی
 گیانی به گیانی خوی کوشتهوه، هه موو خه لکی ناوچه که و به تاییه تی
 خه لکی هر دوو گوندی هه لدن و سرگه لوو سهریان سوپماو واقیان
 وپما، چون سواره دهستی چوته قادری هاوپئ؟ هه موو خه لکی
 بهیه کده نگ دهیان وت: بیکوژنهوه، نهیه لئ له داوای قادر یه ک پوژ بژی،
 بیکوژن ئه و ناپیاوی ناپاکه، بیکوژن نهیه لئ ده رچن .

بهلام باوکی (قادر) به ناو خه لکیدا شالوی هیئاو خه لکه کای پرداو هاته
 پیشه وه، وتی: من خاوه نی هه قم من خاوه نی خوینم که س سواره
 نه کوژیت له سر کورپی من، بیده نه دهست خوم، هر چوئ نیک بیت هه تا
 ئیواره خه لکی ئاوی به تاییه تی خزم و که سوکارو خاوه نخوین چاوه پری
 برپاری باوکی قادر بوون بۆ کوشتنه وهی سواره، ئیواره نان و چیش
 دانرا، کومه لئ چاو سوریش هه ره سی سواره بوون نه وه که ده رفه ت بینیت

و پابکات، هه موو هاتنه سەر سفره و پهلاماری نانوجیشتیاندا، بهلام سواره دۆش دامابوو، زۆر خهفه تبارو دلتهنگ بوو، نهك خواردن و چیشت له ترساندا ئاویشی بۆ قوت نهدهچوو.

ئینجا ههلوێستی مهردانه و موسلمانانهی باوکی قادری جوانه مه رگ وهك مانگی چواره كۆپو مه جلیسه كه و دلی سواره ی پووناك کرده وه، خیرا دهستی سواره ی گرت و فهرمووی کرد بۆ سەر سفره و خانه كه و وتی: وه ره پیشه وه فهرموو، وه ره پیشه وه مه ترسه و خهفه ت مه خۆ، من باوکی قادرم، من خاوه نی خوینم تیر بخۆ خه مت نه بی، به خوا له بهر خاتری خوا نایه لم كه س دهستت بۆ به ری و خوین له لوتت بیتیت، لیتخۆش ده بم، ده ی توخوا وه ره له تهنیشت خۆمه وه به بی ترس و له رز خواردنه كه ت بخۆ، بامنیش ئه وه ندهم بۆ خوا هه بیت، له لایه ن خزمانه وه زۆر گله یی و گه زنده ی لیکرا، به لام گوئی نه دایه و نه یهیتنایه سەر خۆی و سوور بوو له سەر قسه كه ی.

ئیت سواره وه كو گول گه شایه وه، دهستیکرد به نانخواردن و دوا ی دووشه و ته سلیمی كه سوکاری کرده وه، و ناردیه وه بۆ سه رگه لوو له بهر خوا لی خۆش بوو، چونكه ده یزانی ئه وه له پق و پیلاندانانه وه نه بووه وشه ی تان فریویدا وه ئه و گونا هه ی پیکردوه، به کوشتنی سواره ش کوپه كه ی ئه و زیندرو نابیته وه

کۆ به دهنگ هه تیوه کانه وه هات؟

له ساڵی ۱۹۸۷ له دهست جهندرمه کانی حیزبی به عس ماله و مال و کوناوکون خۆم دهشارده وه، چونکه فیرارو مارانگاز بووم^۱، مردنم به ئاوات دهخواست، نه وهك جاریکی تر زه لیل وزه بونی ژێر ئهشکه نهجه و لێدانی دهستی به عسیه کان بیه وه، ژۆر جار باوکم (به پهحمهت بیت) پیاویکی دوره خزمی خۆمانی به ناوی (حاجی همه پهزا) له گهڵ خۆی دههتیاپه وه بۆ ماله وه، پیاویکی ژۆر به تهمن و قسه خۆش و خواناس و زهین پهون بوو، هه رچی خوا دابووی به یه که وه و سیقۆلی دهمانخوارد، دواتر ده که وتمه پرسیارکردن له حاجی همه پهزای دنیا دیده، ئه ویش هیواش هتواش و به کاوه خۆ وه لامي ئه دامه وه.

له یه کێك له به سه رها ته سه یرو سه مه ره کانیدا ده یفه رموو: له سه رده می گرانی و نه بوونی (گرانی گه وره دا) چهنده ها پیاوی گه وره و به شانوشه و که تم ده بیینی له برسا ده مردن، یه کێك له و پیاوانه ی که مرد، مردنه که شی بوه هۆی خه فته و دلته نگه و په ژاره بۆ هه موو خه لکی گونده که مان (گوندی کوپه داوی شارباژێپ)، پیاویک بوو له دوا ی مردنی خۆی پێنج هه تیوی به جیه پێشت، ئیتمهش خۆمان هه موو برسی و په شوپهووت، هه رکه سیش ده مرد ده مان وت: به پهحمهت بیت پزگاری بوو، به لام ئه م پیاوه له بهر خۆی نه بوو که به داخ بووین، به لکو له بهر ئه و پێنج هه تیوه په شوپهووت و داماره بوو که داماننا بوو له بهر چاوماندا له برسا

---

^۱ پێشت له ساڵی (۱۹۸۲) به (۱۵) پانزه سال زیندانی حوکم درابوو.

دهمرن وئيمهش هيچمان له دهست نايهت وخواش غهزه بمان ليده گرت، به هر حال له بهر برسپه تي ونه بوونی کهس توانای گزپه لگه ندنی نه بوو، هرچونیک بوو دووستی بست گزپه که مان بق قولکرد، هر نه وندهی سهگ ودرپنده تهرمه کهی پانه کیشنه دهره وه، ئیتر نه وه نه وپه پی توانامان بوو که نه و گزپه ساده مان بڅزی هه لگه ند، نه وندهی له تواناشماندا بوو بق مناله هه تیوه کانی گریاین، وهکو ده لاین: تا که فاهو سهک بووین و فرمیسکمان لیپرا، جا فهرمووی: له و گرانیه ته نها له یهک شه وو پڅڅدا سیانزه پیاوی که وردهم بڅارد که له برسا مردبوون، تهرمه کانیشیان له شوینی خویان که وتبوون کهس توانای نه سپه رده کردنیانی نه بوو.

به هر حال به دهم گریان وه له گزپستان که پاینه وه، هر هه مان شه و له خومدا له مالی نه و پیاوه مردووهی پینچ هه تیوه کهی به جیهیشتبوو پووناکیهک دیاربوو دهر وژووی ده کرد، خیرا خوم که یانده لای، که به په یژدها چومه سه ره وه بینیم پیاویکی زور نورانی وجوان له ماله کهدا هه لده سوړا، نه و پوناکیهش هر تیشک و نوروی نه و بوو هیچ چراو ناگری لیته بوو، خیرا سه لامم لیکرد و وتم: جه نابت کی؟ فهرمووی: من پیغه مبهری خوام (ﷺ)، وتم: بڅچی ته شریفیت هیناوه بق ئیره؟ فهرمووی: هاتوم بق سه رپه رشتی نه و هه تیوانه، بق ئیوه واتان ده زانی کهس نیه سه رپه رشتیان بکات؟!

ئینجا وتی: ده یان پیاوو ژن و منالم بینی له برسا مردن، به لام نه و پینچ هه تیوه پرگاریان بوو له گرانی وکسیان نه مرد.

ناژەل و بالتەدەکانیش بەرامبەر هەتیو میهرەبان

لێژنەداری سوتاندنمان هەلچنیبو لەسەر یەک بۆ زۆپای زستان، ئەو هەش
پیشەی هەموو سالتیکمان بوو، لە ترسی سەرماو کۆپۆهی زستان، پۆژیکیان
بەلای لێژنەدارەکاندا پۆشتم، گویم لە نۆزە ییچۆه پشیلە یەکی بچوک
بوو، زۆر بەزەللی و داماوێ دەمیواند، منیش پەحمم بۆی جولۆ خێرا
بانگی ئیسماعیلی کوپم کرد کە دارەکانمان لابرد، سەیرمان کرد چوار
بەچکە پشیلەیان لە ژێردا بوو، سیانیان مردار بوونەوهو، تەنھا یەکیکیان
زیندوو بوو، ئەویش ئەوەندە بچوک و لاواز و پوتەلەو زەبون بوو بوو،
یەکیک بیوتایە دەژی سەد دەیانگوت ناژی، بە هەر حال کاکە ئیسماعیلی
دڵ پەر لە سۆزو بەزەیی (لە بابی کەوی)، خێرا پایکرد لای دایکی شیرێ
مانگای بۆ هێناو بە دەمیدا کرد، لە گەڵ خواردنەوهی شیرەکە بەچکە
پشیلەکە ئایکی بەبەردا هاتەوهو بێدەنگ بوو.

ئێمەش چەند سال بوو مریشکێکمان هەبوو، یەک هێلکەیان ژێرنایەو
بیست هێلکەیان ژێرنایە هەر یەک جوجەلە ی هەلدەهێناو ئەوانی تری پیس
دەکردو جیی دەهێشتن، لەو کاتەدا مریشکەکە بە خۆی و جوجکە
تاقانەکە یەو هات و هەر ئەوەندە ی دەنگی بەچکە پشیلە ی بیست، خێرا
لێی نزیک بوەوهو بۆنی پتۆه کرد، ئیتر ئەو شەو دلی برۆی نەهات بە
جیببیلێت، بە خۆی و جوجکەکە یەو لەلای بەچکە پشیلەکە مانەوه،
جوجەلەکە ی خۆی خستە ژێر بالتیکی و بەچکە پشیلەکەشی خستە ژێر
بالەکە ی تریهوه! ئیتر چۆنتان بۆ دەگێرمەوه ئاوا، ئەو مریشکە بەچکە

پشيله كەي له خۆگرت و دەستی ئی بهرنه دا، جوجه له كه له ژۆر بالئیکیه وه
 سه ری دهرده هیناو به چكه پشيله كەش له ژۆر باله كەي تره وه سه ری
 دهرده هینا، به پۆژ كاكه ئیسماعیلی چاكه خوازو به به زه یی شیر ی مانگای
 ئەدایه، به شه ویش مریشكه كه ژۆر بالی خۆی ئەدا، زۆرجار به پۆژیش هه ر
 له گه ل خۆی ده یگێژا، تا به چكه پشيله كەي گه وه كردو له خه م په خسی.

ئینجا به چكه پشيله ش به گه وه یی بیوه فاو نمەك کوێر نه بوو، هه ر
 له ده وروبهره نزیک ی ئەو مریشكه ده خه وت و هه لده سوپا، ته نانه ت ئەگه ر
 مریشكه كه له سه ر هیلکه كانی ده كه وت، پشيله كه به جیی نه ده هیشته، له و
 كاتانه شدا كه مریشكه كه بپۆیشته به بۆ ئاوخواردنه وه و ملومۆچ و خواردن
 پشيله كه به دیار هیلکه كانیه وه هه لده تروشكاو هه ره سیات و نیگا بانی
 هیلکه كانی بۆ ده كرد، كه س نه یده وێرا نزیك هیلکه كانی بکه ویت پشيله كه
 شالاری بۆ ده بردو دور ی ده خسته نه وه^۱.

زۆرجار ئەم به سه رهاته سه یروسه مه پانه له وتارو كۆپو مه جلیسدا
 ده گێژینه وه، ده لێن مامۆستایه ك له وتاریكدا باسی وه فاداری و بیوه فایی
 كرده بوو، له ناو قسه كانیدا وتبوی: با دایكان شیر ی خۆیان بدهن به
 مناله كانیان، ئەم شیره وشكه خوا ده یزانن چیه و چۆنه، زۆر كه سیش
 ده لێن شیر ی سه گ و به رازه، پیاویك ی به ته مه ن كه دیاره كۆپو كچه كانی
 بیوه فابوون به رامبه ری، ده لی: مامۆستا به خوا له وانه یه هه ر شیر ی
 به رازیت و مافی سه گی پتیه نه بیت، ئەگه ر شیر ی سه گی تیدا بوايه
 مناله كانمان تۆزی وه فایان ده بوو.

---

^۱ له زمانی حاجی صالح هه له دینه وه .

(حاجی کریم) خه لکی گوندی چالاوا ده لئی: جوتم ده کرد په لہم بوو هتا هیلک زیاتر جوت بکهم و به هیچ جۆریک خۆم نه ده خافلاندو جه زم نه ده کرد ده ست له ده سته دووی هه و چاره که به ریده م، به لām له وکاته دا په پوسلیمانکه یه ک به سهر هه په ی مژانه که وه ده نیشته وه و به ده نوک له هه په که ی نه داو ته قه ته قی لیده کرد، و به بهر چاومه وه هه لده فیه سهر داریکی بهرز له قه راغی زهویه که، په پوسلیمانکه ی خه مخۆرو میهره بان چه ندجار ئەم کاره ی دوپاره کرده وه، هتا کاری تیکردم له زمانحالی تیگه یشتم که ده لئی جوته که ت پاگره کاریکی خیرترو چاکتر هه یه، فریاکه وه، به لئی دوا ی نه وه ی تا چند هیلکیم جوت کرد چه ندجار ئەم دیمه نه م لہم په پوسلیمانہ بینى، پیم گونا و تاوان بوو به ده میه وه نه چم و هه لویستم نه بیّت، بۆیه خوا نایه دلم جوته که م پاگرت و چووم به هانای په پوسلیمانکه وه، که چوومه بن داره گه و ره که سهرم بهرز کرده وه بۆئو شوینە ی په پوسلیمانکه که ی لی نیشته وه، بینیم ماریکی گه و ره هیرش بۆ هیلانه چۆله که یه ک ده بات که وا دیار بوو دایکیان نه مابوو، خو ئەگەر ئەو جاره نه چوما یه هه موو زه پنه قوته داماوو بیده سه لاته کانی ده خوارد، منیش خیرا وه کو په پوسلیمانکه که مهردانه به نه قیزه و دارو به رد تیی به ربووم، ماره که م کوشت په پوسلیمانکه که ش زۆر که یفخۆش بوو، نه مبه ره نه و به ری داره که ی کرد تا له کوشتنی ماره که بومه وه، که زانی کوشتم و سهرم پان کرده وه هه لفری و پویش، منیش له و دلخۆشتر بوم، نیتر هاته وه به لای جوته که مه وه.

خودای گهرهش پاست دهفرمویت: ﴿وما من دابة في الارض ولا طائر يطير بجناحيه الا اثم امثالكم﴾، واته: هیچ گیانداریک یان پهله وهریک نیه که به بال بفریت و وهك ئیوه ئه وانیش نه ته وه و میللهت نه بن .

ئاژه‌لێش هه‌ست و سۆزی هه‌یه

دوای ئه وهی حکومه‌تی عێراق فه‌رمانی ده‌رکرد به چۆلکردنی گونده‌کانی سه‌رسنور به قوڵی ده‌کیلۆمه‌تر بۆ ناو خاکی عێراق، به‌کێک له و گونده‌انی به‌ر شالاوی پاگواستن و وێرانکردن که‌وتن گونده‌که‌ی ئێمه بوو، ماوه‌یه‌کیان بۆ دیاریکردن بۆ چۆلکردن و گواستنه‌وه‌ی ئه و که‌لوپه‌ل و شتانه‌ی به‌ که‌لکی گواستنه‌وه‌ دێن، ئێمه‌ش به‌ دلی شکاوو چاوی پر له فرمێسکه‌وه به‌ ناچاری ده‌ستمانکرد به‌ پاگواستنی که‌لوپه‌ل و ناوماڵ و زه‌خیره‌ و وشکه‌ و ئاژه‌ل و ئه‌و به‌روبومه‌ی به‌رهممان هێنا بوو. هه‌ندیک له و شتانه‌ش که‌ناچار بوین به‌ جێیان به‌یڵێن به‌ جێمانهێشتن.

جا به‌کێک له و شتانه‌ی به‌ جێمه‌یشت و خۆشم به‌ گوناها‌بو بێوه‌فا ده‌زانی له ئاستیدا _ به‌لام چارم نه‌بوو گویدرێژه په‌نجبه‌رو بارکێشو ماندونه‌ناسه‌که‌م بوو، چونکه‌ له‌ ناوچه‌ی ئێمه‌دا ئه‌و کات که‌ سه‌یاره‌ که‌م بوو پێگه‌ و بانیش خۆش نه‌کرا بوو، و لاخ گه‌وره‌ترین خزمه‌تی پێده‌کراو په‌نجی ده‌کێشا، به‌ جوتپێکردن و بارکێشی و سواری و گێره‌ و کێشه‌ و کاروان و گه‌رمیان و کوێستان زۆر شتی تریش .

به هه رحال با بچینه سه ریاسی گویدریژه که، گونده که مان چۆلکرد، که م
 سیبهری درهخت و سه رکانی و کاریزو سه رجۆگه و لوتکه شاخ هه یه به دهم
 خواحافیزیه وه تیر لیتی نه گریام و به فرمیسک ئاورپشینم نه کرد بیت، نه ک
 هه ر من، ته واوی خه لکی ناوچه که به زۆرو ده ستریزئی و سته م له ناوچه
 فینک و سه رکانی و کاریزه زولال و ئاوو هه وا ساف و بیگه ر دو جۆگه و
 جۆبار و باخ و باخچه پردارو درهخته به ههشت ئاسایه ده رکراین، هه ر که
 ناوی زۆری تیدا بوو به ده ستریزئی و سته ممان ده زانی و هیچ
 ده سه لاتیشمان نه بوو، له ناو ئه و ئاوو هه واو گوڵ و گولستان و دارستان و
 میوه و به روبومه سازگارو دیمه نه قه شه نگانه وه به ره و کۆمه لگای زۆره ملی
 ئاراسته کراین، که گه رم و پر له خۆل و ته پوتۆز بوو، میش و مه گه زو
 میشلوه و جهیش و جاش و بێ کاریش له ولاره بوه سستی.

به هه رحال ئه وهی به بیوه فاییم ده زانی، نه ککویری بوو به لاهه وه و
 هیچ ده سه لاتیشم نه بوو، به جیهیشتنی گویدریژه هه ناسه ساردو
 نه حه ساوه که م بوو، ئه و گویدریژهی ئه رکی ته واوی ئه و ماله له سه رشان و
 پشتی ئه و بوو، چوار وه رزه ش پشودانی نه بوو، ئه وه ندهی خزمت
 کردبوین وای ده زانی بۆ هه ر کون و قوزبنیکی ئه م دونیا یه بۆین له گه ل
 خۆمان ده بیه ن و له یادی ناکهین، به لام به داخ و که سه ریکی زۆره وه به
 جیمه یشت.

دوای ماوه یه ک که له بیرم نه ماوه چه ندی پیچوو، گه پامه وه بۆ سه ردانی
 گوندی بیوری "هه واری خالی"، بایه قوژو کونه په پو تیدا ده خویند،
 پیاوی به جه رگ سامی ده کرد، هه ره که سه دسال بۆ چۆلکرا بۆ، ئه و

مريشك و بالنده و نازده مالئانه به جئمايون رهنگى كئويله يان
لئنيشتبوو، هر كه سئيكيان ببينايه چنگ له سه رشان پايان ده كرد،
ههروهكو دپنده يان بينيبت، به هه ر حال ناتوانم به ته واوى ههست و
نهستى خؤم و نه وهى به چاو بينيم و له دلئمايه بؤتاني به يان بكهم.

كاتئيك سهيرى نه و ناودئ و باخ و باخاته ده كرد سامده يگرتيت،
جاران قه ره بائغ و له بن هه موو كه پيرو ساباتئيكدا گيزه ي سه ماوه رو
فه رموو فه رموى پياوماقولاڻ و خزمان بوو، دهنگى ناسك و زولاى
مناله ساواكان و قوقه ي كه له شيرو باره ي به رخ و كارزوله و بزى و مه پت
ده هاته گوئت، ئيستاش چؤل و هؤل، دهنگئيك نه بيستى گوئت
ده زرنگيته وه، به ئاشكرا واههست ده كه يت نه مام و دره خته كان
به خيهرهانتت ده كه ن و داواى هه لئانه وهى جؤگه له و خيئراوه كانت لئده كه ن،
به زمانى حالئان پئت ده لئڻ بؤ جئته يشتين؟ خؤ ئئمه چاومان له دهست
و مه چك و پاچ و بيئله كه ي تۆ بوو، نه وه بؤ ئاوا بئ وه فايانه و به بيدهنگ
و سهنگ به جئته يشتين؟ نه و هه موو عيشق و خؤشه ويستيه ي نئوانمان
چى ليهاه؟ له بيرت چوو كاتئيك دارو به رديشت تئبگرتينايه ئئمه ميوه مان
به سه ردا ده باراندى. زؤر ده رده دلى تريش، كه گريان قوپكى گرتوم و
ناتوانم له وه زياترتان بؤ بگئيرمه وه.

هه رچؤنئيك بئت وتم: هه روهك هاتوم سه ريك له ده ورو به رى ئاواييش
بدهم باشه، زؤر نه پؤيشتم گوئدرئؤه به وه فاكهم هات به ره وپيرم،
سوئندتان له سه رم نيه كه گه يشته نزيك من و بؤنى پئوه كردم هؤن هؤن
فرمئسك به چاوه كانيدا هاته خواره وه! منيش خؤم پئنه گيرا دهستم كرد

به گريان، وتم: يارېبې خوا به دكارو دوژمنی دين و خاك و ولاتمان بگړيت!
 به خوا من هېچ دهسه لاتم نيه، له زمانحالي گوډرېژه به سته زمانه كه نه و هم
 ده خوښنده وه كه ده لي: خړزگه چو لتان نه كرده، نيتير بامنيش هر
 ماندوبومايه و شه ووېژو چوار وهرزه هر بار كېشيك بومايه^۱

نيازپاكی كار له ناوی ژیرزه ویش دهكات

خوای گهره كاتيك به هره يه ك به كه سيك ده به خشيت دواى نه وه
 چاوديرى دهكات، نه گره نه كه سه نه و به هره ي باش به كار هيناو سوپاسى
 خوای له سره كړدو شوينه وارى نه و به هره و به خششه خوايه ي
 پټوه دهر كه وت و زانى چو ن به كارى بېنيت، خواش بوى به رده وام دهكات
 و بوى زياد دهكات و پر فېرو پېرؤزى دهكات. به لام نه گره سوپاسى خوای
 له سره نه كړدو نه زانى له شوينى خویدا به باشى به كارى به نيت، خوا
 لى ده سیتينېته وه، يان ده بيه خشيته كه سيكيتر كه شايسته تره.

(وهستا توفيقى په شهعه وېژ) خه لكى گوندی گرده زوبيرى شاربازېر
 وتى: پياوېكى خه لكى گوندی خومان كانى و به رئاوېكى زډر چاك و به
 پيتى هه بوو، ناوى كانيه كه نه وه نده پرپيت و به ركه كت بوو له سه روبه رى
 ملك و باخه كى زياد بوو، به شى بالنده و گيانله به رى كټوېشى ده كړد،
 پټيوارو خه لكى گوندی و دهرودراوسېش لييان ده خواره وه و بؤ
 ده ستنوېژو پټويستى خويان سووډيان ليده بېنى.

^۱ به ده ستكاريه وه له زمانى ماموستا مه لا عه زيزى بټورې وهر گېراوه .

به لّام ته ماعی دونیاو به رچاوته نگی و تیرنه خواردن وای له خاوه نی کانی و باخ و به راوه که کرد، ناوه که داپوشتی و پښگی خیرو خیراتی لیبگرئ، بویه ده ورویه رو سهری جگاکه ی پهرژین کردو به چقله زی و هه ژه گه لا پښگی ناوه که ی بپی، منیش نۆرم نامۆزگاری کردو هه زارویه ک قسم له تو کرد، به لّام نه بییست، وتی: کاکه من ناوو کانیاوی خۆمه، نایه لم که س ده می ئی ته پکا، نیت و ازم ئی بینه و له وه زیاتر خۆتم ئی مه که ره مو حامی، به هه ر حال دهستی به سهر ناوه که دا گرت، نیت له وه ودوا نه ئا ده می و نه خزم و بیگانه و نه خه لکی ناوایی و ریبارو نه گیانه به رو بالنده و ناژهل، نه یانده توانی نزیك بینه وه له و کانی و ناوه، هه مو ئه و ناوه سازگار و به هره خوا بیه یان ئی یاساغ کرا .

زهویه وشک و بئ ناوه که ی نئمه ش له گه ل کانیاو به ر ناوه که ی حاجی (....) دا گردیکی به یین بوو، نه م دیوی گرده که زهوی و مولکی نئمه بوو بیتاوو وشک و دیم بوو، نه و دیو گرده که ش که مولکی حاجی (....) بوو خوا کانیه کی زولا ل و سازگاری پی به خشیبوو، به لّام نه یده زانی خزمه تی خۆی پی بکات و سوپاسی خوی له سهر بکات.

سال هات و سال پوشت، ده سترکا به پښگه خو شکردن و جاده لیدان، ده بوو جاده که ش هه به سهر نه و گرده دا تیپه پیت که له نئوان مولکی نئمه و حاجیدا بوو، بویه هه ر که شۆلل ده می له گرده که گیرکردو ده سترکرد به ته خترکردنی سنگی گرده که و جاده لیدان، کانیه سازگاره که پیره وی خۆی گۆپی "یان بلتین پیره وی پی گۆپدا" و پوهی له دیوی مولکی نئمه کرد، هه ر بۆ به یانی که چوینه سه رکانیه که له م دیوی گرده که

و له سه روی زهویه که ی ئیمه سه ری هه لدا بوو، ئاو یکی زولال و ساردو سازگار گزنگی خور لیی دابوو، له زهویه که ی ئیمه دا وه کو دوپو یاقوت و دانه ی گوهه ر ده بریسکایه وه.

له گه ل سوپاس و ستایشی ئیمه و شوکرانه بژیری ئیمه، له و دیوی کرده که گله یی و گازنده و په شیمانی حاجی (...) ده بیسترا: ئیستا من چی بکه م؟ چۆن ئه م ئاوه ی من پوی له و دیو کرده؟ بۆ ده ماری ئاوه که تان جولانده؟ من جاده م بۆ چیه؟ چۆن دارو دره خته که م ئاو بده م؟ ئه ی خوا به چیم به خۆم کرد؟

به لām تازه حاجی (...) دهستی له بنی هه مانه وه ده رچوو، ئیستا ئیستاش ئاوه که جار یکی تر پوی له حاجی و له باخه که ی نه کرده وه و دهنگی ل دابری و پوی ل وه رگتیا.

به لām ئیمه شوکرانه ی خوامان له سه رکرد، به لێنماندا ئه م کانیاوه خیره، به شی هه موو مۆف و گیاندارو گیانله به رو بالنده و زینده وه رو مارو میرو بیت، ئیمه خۆمان نه کهینه خاوه نی و له ناستی هیچ که س و گیانله به ریکدا خاوه نی نه بین.

ئیترا حاجی (...) ش هه ر ئه وه نده ی به دهسته وه مابوو وه کو خه لکی گوند یان وه کو پێوارێک بیته سه ر کانیه که و پێویستی خۆی جێبه جێ بکات و ناخ و داخێک هه لپێژێت و بپوات.

پێغه مبه ر (ﷺ) جوان ده فهرمویت: (المال مال الله والعباد عباد الله)، به کێک له زانا یان چوه لای کابرایه ک که مالتیکی زۆری له ده ستدا بوو، خه ریک بوو له غه می ئه و ماله دا شیت ئه بوو، زانا که پتی وت: (یا عبدالله!) ان المال مال الله، متعك به ان شاء، واخذه منك ان شاء، فاصبر لامره ولا

تجزع، فإن من تمام شكر الله على العافية الصبر له على المصيبة، ومن قدم وجد، ومن آخر ندم^١، واته: ئەى بەندەى خودا! مالّ وسامان مەى خودايە، ئەگەر وىستى پىت دە بەخشى و ئەگەر بىه ویت لیتدەستینیتەو، ئارامگەرە بۆ فەرمانى خودا و خۆت تێك مەدە، چونکە شوکرانە بژیری تەواو ئەو یە چۆن لە کاتى خۆشیدا شوکری خودا دەکەیت لە کاتى بەلادا ئارامگر بیت، هەرچیت پێشنر بەخشیییت لای خودا دەستت دەکەویتەو، ئەو هەش کە دواتخستوو، بۆی پەشیمان دەبیتەو، پەشیمانیش بێسوودە .

پاداشتی خوا گەورەترە

باوکی پەحمەتیم لە گوندی پەشان^٢ مەلا بوو، گوندی کۆرە مێوە دراوسێ دێمان بوو، بە هۆی دراوسێیەتی و شیرخواردنەو تێکەڵیمان زۆر بوو، بەتایبەتیش لە گەڵ مائی کاک فایەق حەمەصالح کە پیاویکی زۆر خواناس و لەخواترس بوو، دراوسێیەکی چاک و بەوفاش بوو بۆ هەمووان.

مامۆستا سیدعلی وتی: پۆزێک کاک فایەق خۆی کرد بە ژوورا، مائی ئێمە و ئەوانیش یەک مالّ بووین، ئێمە و ئێوەمان زۆر لە نێواندا نەبوو، دواى ئەو ی پشوو یەکی کورتی دا، وتی: مامۆستا لەکاتى پراکردن و

^١ کتیبی (شعب الإيمان) ی نىمامى بهیهقى، (فصل في ذكر ما جاء في الأوجاع والأمراض).

^٢ لە زارى مامۆستا (سید علی عبدالواحد)، وتارخوینى (مزگوتى شیخ عبدالقادری چویسە) و پێش نوێژ لە مزگوتى عثمان ئاغا لە سلیمانى .

ئاوارەبىيە كەيدا "سالى ۱۹۹۱" منىش مال و خىزانم پىش خۇمدا بەرەو سىدصادق و لەو پىشەوہ بۆ پىنجوین، لە بەینی عەرەبەت و كانى پانكەدا قەرەبالقى و بگرەو بەردەيەكى زۆر لەسەر پىگاگە ھەبوو، لەو كاتەدا پارچە شتىكى گەرە لەبەرپىمدا كەوتىبوو، كە دەستم دايە مەنجەللىكى گەرەبوو. جوان پىچراپوہو، منىش وامزانى نانەوردەيە، كەردمەوہ كە سەيرم كەرد ھەمووى بىست و پىنجى پارەى عىراقى ئەو سەردەمەبوو.

بە خۇم و ت: چاك توشبووم، ھەلنەگرم و بھوتى و گوناھبار دەيم، ھەلئىدەگرم چى لىبكەم و لە كوئى داينىم، ئىمە بەم ھەموو ترس و لەرزو ئاوارەيى و بى نەوايىوہ خوايە چى لىبكەم، ناچار خىزان و مال ئىزندا، و تەم: ئىوہ بۆن مەن دەچمەوہ بۆ بارىكە "ئۆردوگاي بارىكە"، بەلى مەنجەلە پىچراوہ كەم ھەلگرت و ھاتمەوہ بۆ بارىكە، واتە بەرەو مەرگ، چونكە دەيانوت: سوپاي حكومت بەرپوہيەو تەپو وشك بە جارىك دەسوتىنىت. كە گەيشتمەوہ مالەوہ، مالى چى؟ چۆل و ئۆردوگاي وىران و تاريك و كپ و بىدەنگ، ھەرئەو شەوہ لە ھەوشەكەى خۇماندا چاللىكم ھەلگەندو مەنجەلە پارەكەم تىدا شارەدەوہ، بەشپوہيەكى وا شارەدەوہ ترسام خۇشم باش نەچمەوہ سەرى. بەلام پىش لە چالنانى بژاردەم ۱۹۵ ھەزار بوو.

پاش ماوہيەك خىزان گەرانەوہو منىش لاي كەس باسمنەكرد، زۆرىش ئەترسام شتىكم لى بىت و پارەكە بھوتى، خىزانى خۇشمان وتى وتەكيان تىكەوتىبوو، ھەستيان بەوہ كەردبوو كە پارەيەكم دۆزپوہتەوہ - ھەر بەگومان - ئەگەر نا دلتيا نەبوون، بۆيە زۆر داوايان لىكردم دەھەزار

دیناریان بدهمی که کوپه‌کان کاری پنبه‌کن و دواتر که قازانجیان کرد
بمده‌نه‌وه، منیش خۆم لێ هه‌له‌ کردن و نه‌مدانی.

له‌وه‌ سهرده‌مه‌دا كاك توفیق هات بۆ سهردانم، وتی: فلانی من نه‌وه‌نده
پاره‌م دۆزیوه‌ته‌وه به‌ نه‌مانه‌ت به‌ تۆ ده‌لێم، نه‌گه‌ر مرده‌م با جه‌نابت
بزانی، چونكه‌ من چه‌ند ساڵ له‌به‌غدا بووم، ده‌چم به‌لكو له‌وێ كارێكم
ده‌ستكه‌وێ، ئیستا لێره نه‌بوونی و بێكاریه‌، سهرده‌م سهرده‌می كه‌پره
برنجه‌و گرانیه‌.

به‌لێ سواری پاسیکی بیستویه‌ك نه‌فه‌ری ده‌بی‌ت، له‌ بازگه‌یه‌ك
"سه‌یته‌ره" به‌بێ لێرسین هه‌موویان ده‌گرن، كاك فایه‌قیش وه‌كو دواتر
بۆ گێڕامه‌وه وتی: نه‌وه‌نده‌ی خه‌می پاره‌كه‌م بوو نه‌وه‌نده‌ خه‌می گرتن
و مال و خێزانی خۆشم نه‌بووم.

به‌ به‌ندكراوی بردیانین بۆ كه‌ركوك، زۆر به‌بێ وێژدانی لێیاندا، دواتر
هه‌ر دوان و سیان فرییان دایه‌ ژورێكه‌وه‌و به‌سه‌ر ژوره‌كاندا
دابه‌شیانكردین، كه‌ پێبوون له‌ به‌ندكراو. نه‌وه‌نده‌ی منیان تێكرد پیاویکی
لێبوو، زۆر پوگرژو خه‌فه‌تباربوو، وستم لێی بپرسم بۆ غه‌مباره‌و هه‌ندێ
ئامۆژگاری بكه‌م و دلخۆشی بده‌مه‌وه، له‌كاتی ده‌ستنوێژدا یه‌ك دوو قسه‌م
له‌گه‌ڵ كرد، پاسه‌وانه‌چه‌ته‌وله‌كه‌ تێبخورپین و وتی: كورد نه‌وه‌نده
موسلمانه‌ و ده‌ستنوێژ ده‌گرن؟ ئیتر لێمان توپه‌ بوو نه‌یه‌یشت
قسه‌كانمان به‌ نه‌جام بگه‌یه‌نین، به‌لام سهرمه‌ویه‌كم ده‌ستكه‌وت، نه‌وه‌نده
فریاكه‌وتین وتی: ناوم جه‌باره‌و دووبرام نه‌نقالان و ژن و منالی نه‌و دوو
برایه‌م به‌سه‌رمدا به‌جێمان، ته‌نها "ده‌راسه‌یه‌ك" كه‌مپانییكیان هه‌بوو،

بۆم فروشتن بەلکو لەم گرانیه پیتی دەریاز بن، براژنه بیوهژن و مناله
هەتیوه کانیان ئیحتیاجی دەستی خەلکی نەبن، بەلام ئیتر دلی پرېوو،
وتی: پاره‌ی که‌مپاینه‌که ١٩٥ (سەدو نه‌ودو پینج هەزار) بوو، له شله‌ژاوی
و شپێژیه‌یی خۆمان له پێگه‌ی سیدصادق لی‌مان ون بوو. وتم: خوا
که‌وره‌یه‌ خەمت نه‌بی، إنشاء‌الله نه‌یدۆزیته‌وه، برا خۆخه‌لکی ئه‌م ولاته
نۆریه‌ی هه‌ره‌ نۆری حه‌لآلخۆرو چاکه‌خوازه، به‌لکو ده‌ست که‌سیکی باش
بکه‌وێت بۆتان بێنیته‌وه.

ئیت‌ر منیش دآلمخۆش بوو سه‌ره‌داویکم ده‌ستکه‌وت، له‌ خۆشیا دوو سێ
جار خه‌ریک بوو پیتی بلێم که‌ پاره‌که‌ لای منه، به‌لام دانم به‌خۆمدا گرت
هه‌تا پۆژی دواتر، وتیان: ئه‌ری وه‌لا ئه‌وه (شیخ طاهر‌ی چوێسه) هات،
کیتابی پێیه‌ خزم و بارو شتومه‌کیان گیراوه، هاتوه‌ به‌په‌لایان کات،
(شیخ طاهر) به‌عه‌بایه‌کی عه‌ره‌بیه‌وه‌ به‌هه‌یبه‌ت و به‌ژن و بالاو
په‌واله‌تیکی جوان خۆی کرد به‌ ژوراو قسه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌فسه‌ره‌کان کرد،
یه‌کسه‌ر ئه‌فسه‌ریک وتی: کێ جه‌ماعه‌تی (شیخ طاهره) بابێ ناوی خۆی
بنوسێ، من یه‌که‌م که‌س چوم ناوم نوسی، شیخ وتی: کوا تو جه‌ماعه‌تی
ئیمه‌ی؟ وتم: قوربان باوکم چه‌ند سال درویش و موریدی جه‌نابی باوکه‌ته،
وتی: باشه‌ یه‌که‌م ئاو ناویان نوسیم، که‌ له‌ ناوونوسین بونه‌وه، وتیان:
بپۆنه‌وه ژوره‌وه‌ دوو پۆژی تر ئازاد ده‌بن، ئیت‌ر گه‌پامه‌وه ژوره‌وه، ناوو
ناونیشانی ته‌واوم له‌ کاک جه‌بار وه‌رگرت، وتم: من هه‌والتیکی ئه‌و پاره‌یه
ده‌زانم به‌ دوایدا ده‌چم، واز ناھێنم خەمت نه‌بی، به‌لام نه‌موت: لای خۆمه‌،

نه‌وهك خوا به‌لایه‌كی بۆ ناردبێ، وتی: براژنه‌كه‌م و مناله‌ بێباوكه‌كانیان له‌ هه‌ولێرن و له‌ فلان گه‌په‌كن.

دوای دوو پۆژ من ئازاد بووم، به‌ گه‌یشتنی ماله‌وه‌ پۆیشتم بۆ هه‌ولێرو دوماه‌ هه‌تیوباره‌كه‌م دۆزیه‌وه‌، زۆر كه‌ساس و داماوو هه‌ژار بوون، وتم: من له‌لایه‌ن مامه‌جه‌باره‌وه‌ هاتوم، إنشاء‌الله‌ ئه‌ویش به‌ره‌للا‌ ده‌بێ، ئیوه‌ شتیکی ئاواتان لێ پوودراوه‌و پاره‌یه‌کی ئاواتان لێ ونبوو؟ وتیان: به‌لێ، وتم: لای منه‌و خه‌متان نه‌بێ، له‌خۆشیا هه‌ندێکیان ده‌ستیان کرد به‌گریان، ژنی برا گه‌وره‌که‌یان وتی: نه‌وه‌ به‌گه‌ردن ئازادی (١٥) "پانزه‌ هه‌زار دیناری" "بۆ خۆت، وتم: خوشکم ئیوه‌ چاکه‌ له‌گه‌ل من ناکه‌ن من خیری قیامه‌تم ده‌وێ، خۆ ١٩٥ "سه‌دونه‌وه‌د و پینچ" هه‌زار دیناره‌که‌ زۆتر بوو نه‌گه‌ر له‌ به‌ر خوا نه‌بوايه‌ ومه‌به‌ستم پاره‌ بوايه‌، به‌خوا یه‌ك فلس‌تان لێوه‌رناگرم.

چه‌ند كه‌سیکیان له‌گه‌ل خۆیان هێناو به‌ ئاگاداری و ئیمزاو شاهیدی من "مامۆستا سید علی" و "مامۆستا مه‌لا محمد"ی کانی مانگا پاره‌که‌مان ته‌سلیم کردنه‌وه‌، نوسراوه‌که‌ ئیستاش هه‌ر ماوه‌ له‌ لام.

کاک فایه‌ق له‌ گه‌په‌کی شیخ عه‌باس له‌ سلێمانی دوکانی دانا‌بوو، پۆژیکیان پاسێک خۆی ده‌کات به‌ دوکانه‌که‌یداو لێی ئه‌دات، بردیانه‌ نه‌خۆشخانه‌و له‌سه‌ره‌مه‌رگا من فریای که‌وتم، وتی: دوای خۆم بیانو به‌م سایه‌قه‌ مه‌گرن، ئه‌وا له‌ به‌رخوا گه‌ردنم ئازاد کرد، چونکه‌ من ده‌رمم دوای من له‌وانه‌یه‌ لێی نه‌بوون، ئه‌وا خۆم له‌به‌رخوا به‌خشیم، له‌ قسه‌کانی

---

^١ نه‌وه‌مه‌ (پانزه‌ هه‌زار) دووخانوی باشی پێده‌کرا.

بوره‌و دواى ماوه‌یه‌کى کهم به‌دهم وه‌سیه‌ت و گهردن نازادیه‌وه گیانى
سپارد .

مامۆستا سیدعه‌لى ده‌لێ: له کۆتا پۆڤى پرسه‌که‌یداو له وتارى کۆتایی
پرسه‌که‌دا، ئه‌م به‌سه‌ره‌اتى پاره دۆزینه‌وه‌یه‌م بۆ خه‌لکه‌که‌ گێڕایه‌وه،
هه‌ستى خه‌لکى زۆر وروژاندو دوعاى خێریان بۆ کرد، کۆپه‌کانیشى
کاک "نجم الدين و بهاء الدين و فريد" به‌م هه‌لوێست و مردن و به‌خشینه‌ى
باوکيان زۆر سه‌ره‌رز بوون.

چاوه‌رانی به‌رگى سى‌یه‌م بن انشاءالله

پیرستی بابہ تہ کان

۱	پیشہ کیہک بہ پینووسی ماموستا ٹیکرام کہریم	۳
۲	پیشہ کی	۵
۳	دوای بیست و پینج سالّ نالتونہ دزاوہ کی بۆ ہیتانہ وہ	۹
۴	سولحہ کی کاک ئہ حمہ دی شیخ	۱۲
۵	پاداشتی زنی بئی وہ فا	۱۷
۶	دوانزہ منالی بووہ و تایلانندی خزمہ تی دہکات	۲۳
۷	گیانی کردہ فیدای دایکی	۲۸
۸	دایک ہمیشہ خہ مخورہ	۲۹
۹	نزاکی دایکم وہک فیشہک پیکامی	۳۱
۱۰	بۆ مردنی کورہ کی نویژہ کی نہ فہ وتاند	۳۲
۱۱	سہری بئی پۆزی لہ ژیر خاکدایہ	۳۴
۱۲	خودا بەشی ہر کہ سیکی لہ یہ کہ م پۆزی ژیانہ وہ دیاری کردوہ، ھۆکاریش دہرہ خسینی	۳۵
۱۳	بیخۆ پزقی خۆتہ	۳۸
۱۴	وادہی مردن پاش و پیش ناکات	۳۹

۱۵	تا به رده که م نه خسته سه رسنگی گیانی دهرنه چوو	۴۱
۱۶	مردنیش کاتی خوی ههیه	۴۳
۱۷	خوا له گه لّ خۆراگراندایه	۴۴
۱۸	پینچ کوپی به پۆژیک کوژران	۴۸
۱۹	دهبی به پییه کانی خۆت به ره و نه جهل برۆی	۵۰
۲۰	ئه وهی لای به نده خه یاله لای خوا به تاله	۵۲
۲۱	میوانی خوام ناچمه مائی که س	۵۴
۲۲	دوای نزیکه ی بیست و پینچ سال به یه ک شاد بوونه وه	۵۶
۲۳	گرانیش چۆکی پی دانه دا	۵۹
۲۴	پۆژانه که م نه دهم به چۆله که و به ره لّای ده که م	۶۱
۲۵	خۆ به که م گرتن له بهر خوای گه وره	۶۴
۲۶	تیگه یشتن به لای سه ره... ناینی عورفی و چاولیکه ری خه ته ره	۶۵
۲۷	داب و نه ریتی لی بۆته دین	۶۶
۲۸	ناشکوری گرانی پیئوهیه	۶۷
۲۹	شیت، یان عاشقی خوا و دین و مزگه وت	۶۹
۳۰	ژن و میژدی به خته وهر	۷۳

۳۱	دره ختی خوشه ویستی له سهر به ردیش ده پوئ	۷۶
۳۲	ئەم خوشه ویستییه له چ قوتا بخانه یه که وه فیژیوون؟	۷۹
۳۳	به فه رمانی پیغه مبه ر خانووه که مان بۆ دروست کرد	۸۴
۳۴	مه ردیش له مهیداندا ده رده که وئ	۸۶
۳۵	دلی مردوو که سوکاری مردوو که مان خوش کرد	۸۹
۳۶	خودای گه وره پارێزگاری له مالی خۆی ده کات	۹۱
۳۷	((که نه ما چاره له هیچ لایه ئیتر تۆره ی په حمی خوا به))	۹۲
۳۸	جاریکی تر زولم له مشکیش ناکه م	۹۴
۳۹	په تی سته م له ئەستوریدا ئەپسی	۹۶
۴۰	ئەم جاره دوو کچی چاو گەش قوچی قوربانین	۹۹
۴۱	ته نها کاریک دلم پیتی خوش بیت له بهر خوا کردومه	۱۰۴
۴۲	کئ به دهنگ هه تیوه کانه وه هات؟	۱۰۸
۴۳	ئاژده ل و بالنده کانیش به رامبه ر هه تیو میهره بانن	۱۱۰
۴۴	ئاژده لیش هه ست و سۆزی هه یه	۱۱۳
۴۵	نیازپاکی کار له ئاوی ژێرزه ویش ده کات	۱۱۶
۴۶	پاداشتی خوا گه وره تره	۱۱۹